

IZDAJE
POLTIKIN
ZABAVNIK

BROJ 421

Mikijev ZABAVNIK

1. XI 1982. • IZLAZI PONEĐJELJKOM • GODINA IX • CIJENA 15 DIN.

BAJO
PATAK:
U SRCU
ATLANTIDE

MALE

TAJNE

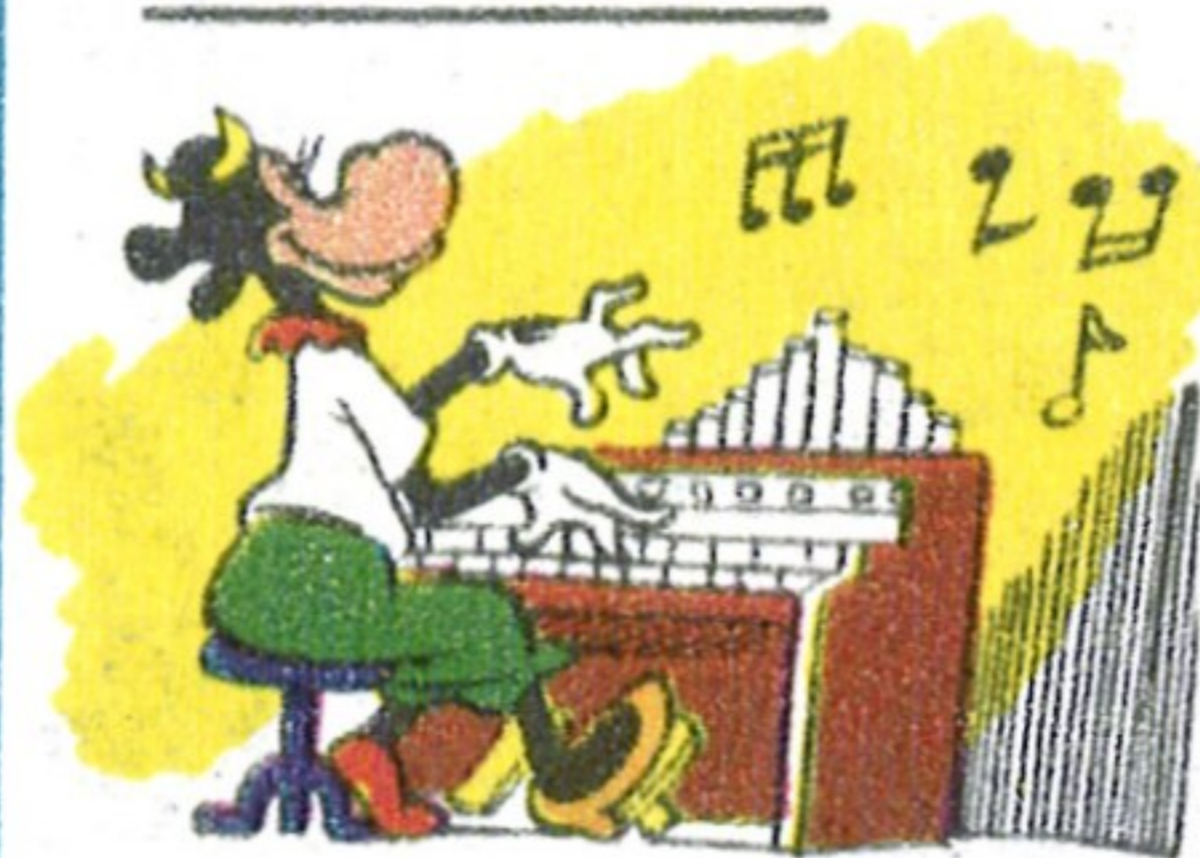
Kako je postala igra „DOMINE“?

Mino Smilkov,
Gostivar

Bivši vitez i pljačkaš Aluin Zigebert, koji je tek bio stupio u benediktinski samostan Monte Kasino, često je bio u nedoumici kako da prekrati dugo vrijeme između obaveznih dnevnih molitava. Tako je izmislio jednu igru s pločicama, koja nije kršila pravila i običaje samostana, jer je nakon svake odigrane partije pobjednik morao reći riječi koje su redovnici izgovarali kao večernju molitvu: „DIXIT DOMINUS, DOMINO MEO“. Inače, cijela igra se igrala šuteći. Zato je starješina samostana dopustio da redovnici mogu svakoga dana izvjesno vrijeme vježbati slaganje pločica.

Tokom vremena, prešlo je u običaj da pobjednik nakon dobivene igre izgovori samo jednu riječ: „DOMINO“. Tako je još prije tisuću godina ugledala svijet igra „DOMINE“.

GLAZBA

Gledala sam na televiziji Pogoreličev koncert snimljen u Beogradu. Zanima me kako je ovaj naš veliki pijanist započeo svoju karijeru.

Katica Bajt
Sisak

Kada je čuo Pogoreličevu interpretaciju Chopina, čuveni svjetski pijanist Nikita Magalov je uzviknuo: „Za mene se muzika sada dijeli na onu prije i poslije Pogorelića“.

Ivo Pogorelić počeo se družiti s klavirom u svojoj sedmoj godini. Neskriveni talenat vukao ga je naprijed pa je, uz pomoć najvećih svjetskih muzičkih pedagoga na čuvenom „Konzervatoriju Čajkovski“ u Moskvi, zablistao punim sjajem.

Prvi veći uspeh Pogorelić je postigao u Montevideu kada je dobio prvu nagradu na Međunarodnom natjecanju mladih muzičara. Šira jugoslovenska javnost prvi put se zainteresovala za njega nakon Desećkog Chopinova natječaja, koji se održava u Varšavi svake pete godine.

SPORT

Da li je baloniranje sport?

Božidar Lazić
Niš

Kada je grofica di Kampelo dela Spina 1907. godine krenula na svadbeni put balonom, od Rima preko Apenina do San Severina, opčinjena letenjem, uzviknula je: „Ovo je sport za bogove!“ Mnogi aeronauti, koji se i danas bave baloniranjem, svakako bi se složili s groficičinom tvrdnjom. Njihovo mišljenje najbolje ilustrira izjava jednog aeronauta: „To je sport za one koji žele nekamo otići, a nisu odredili kamo“.

Današnji čovjekov san da leti ostvaren je prvi put 1783. godine kada su Francois Pilatre de Rosie i markiz Arlanda preletjeli Pariz u balonu na topli zrak koji su napravili braća Montgolfier.

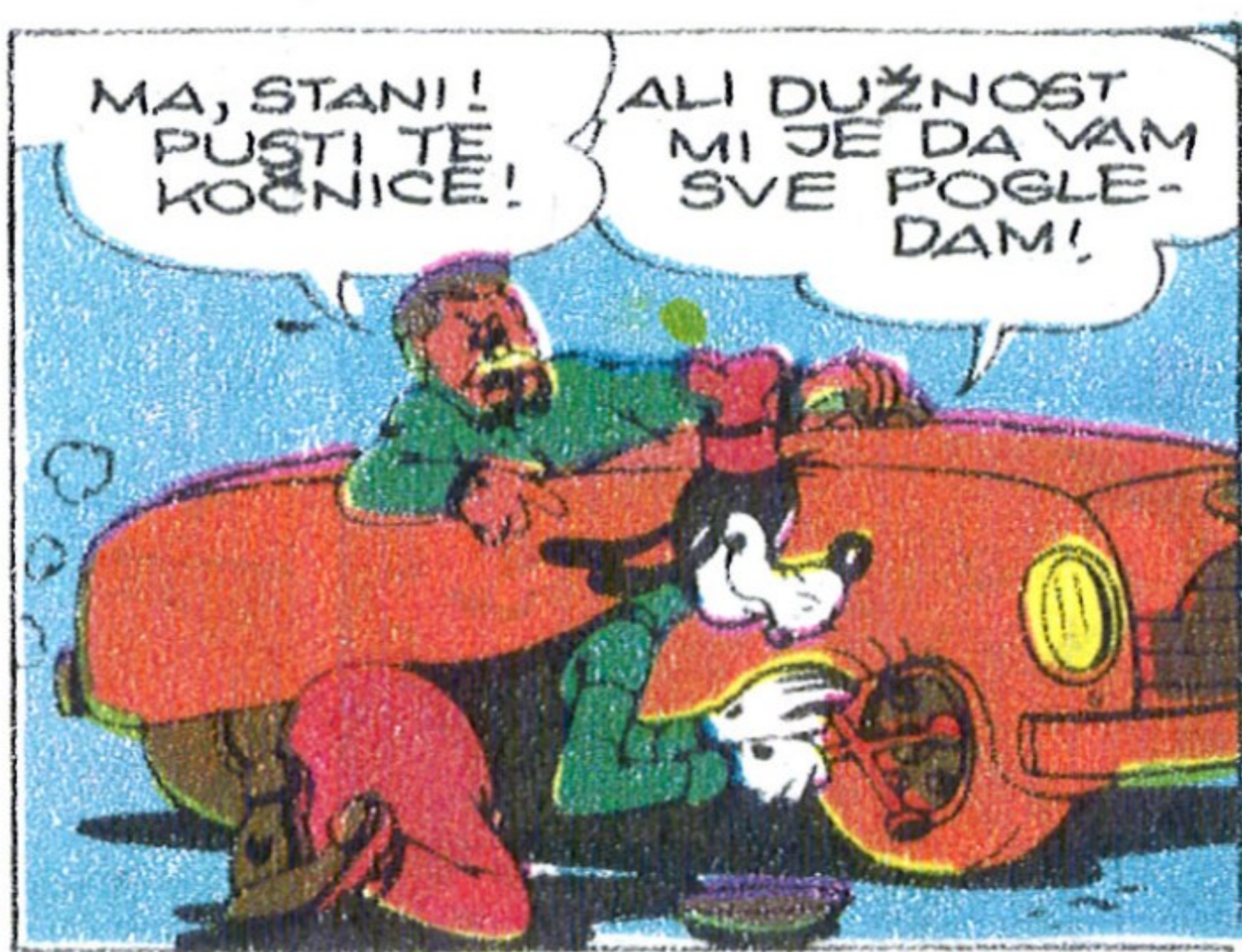
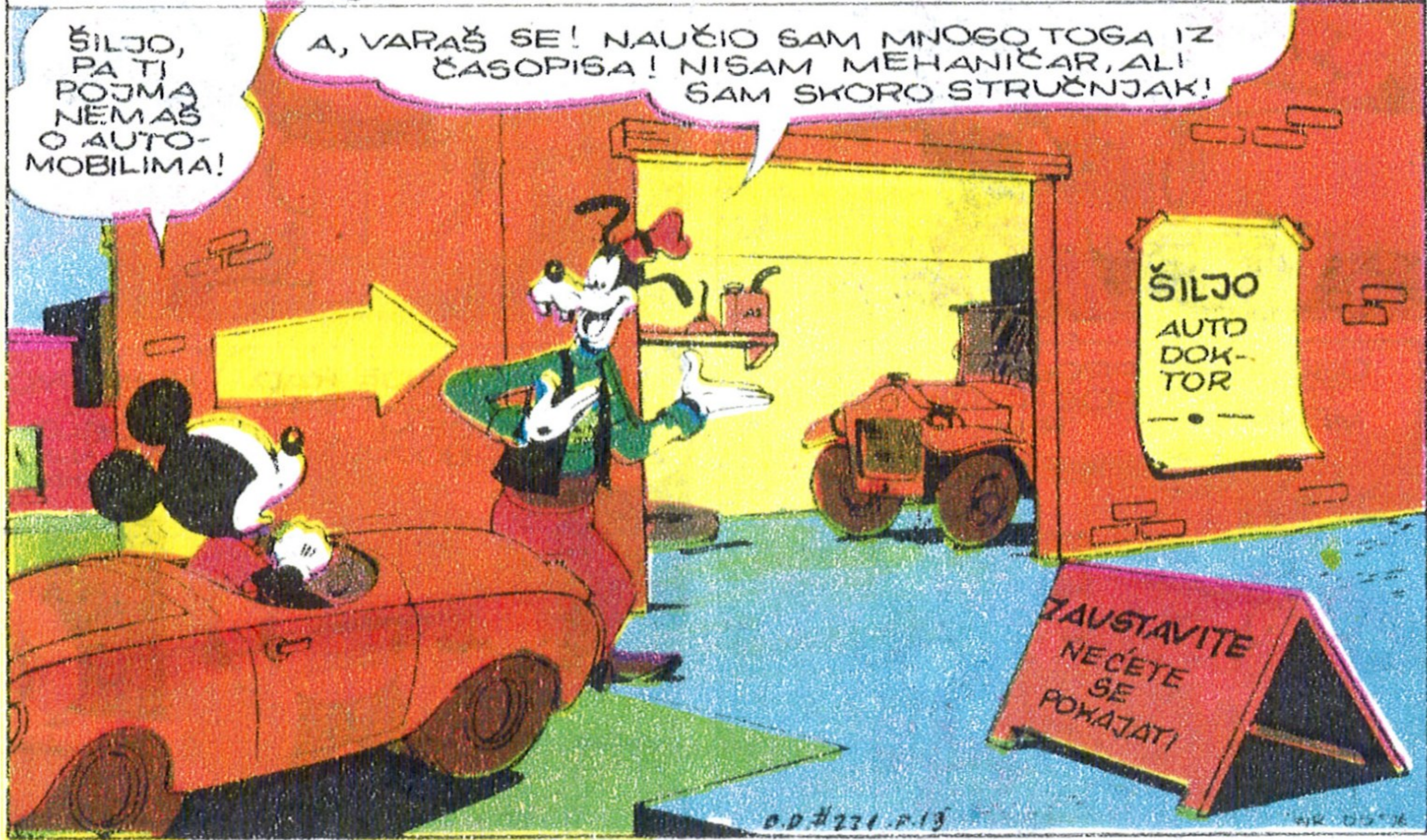
Danas baloni na topli zrak i plin služe isključivo za rekreacioni sport, popularno nazvan — baloniranje.

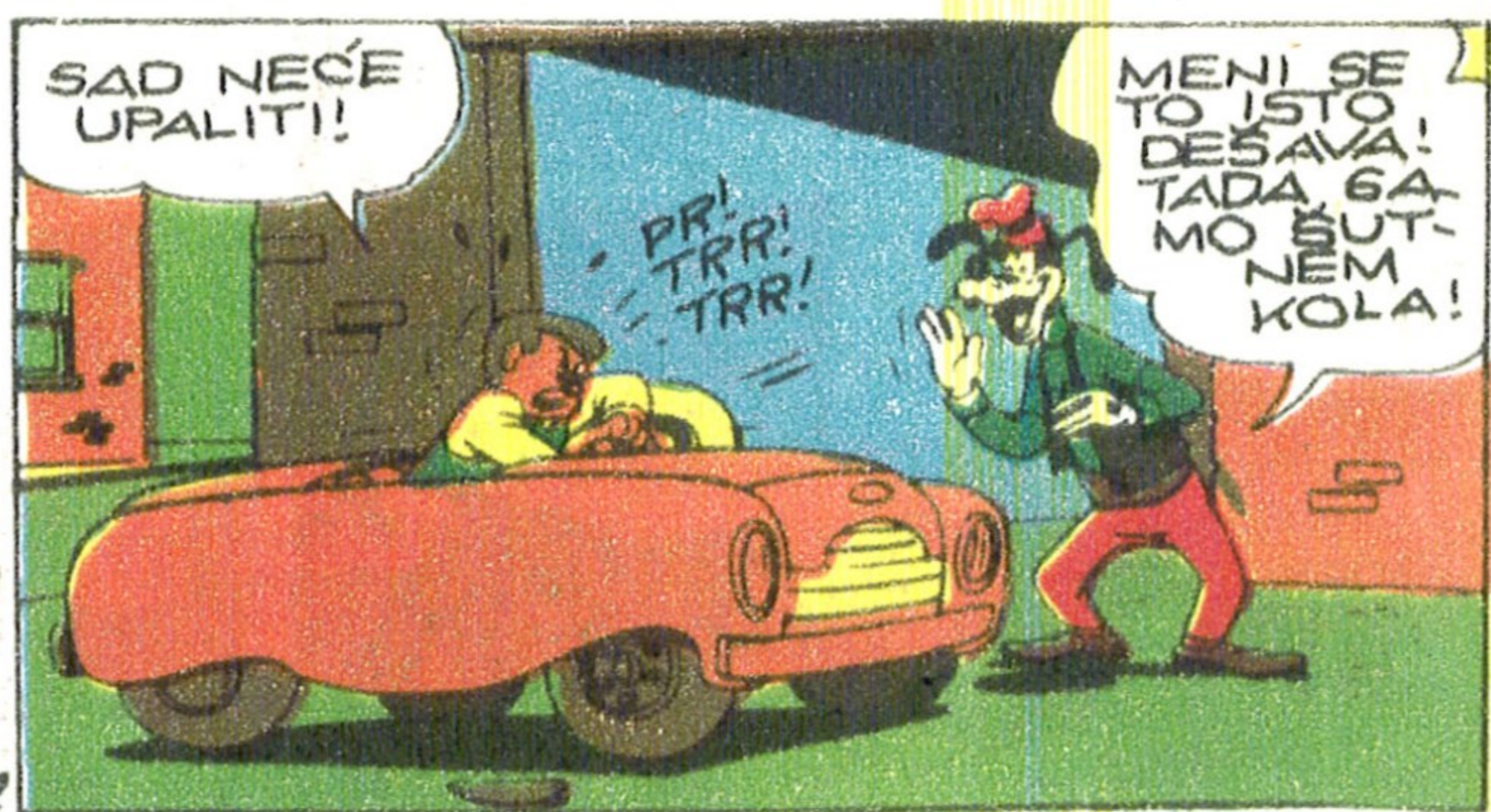
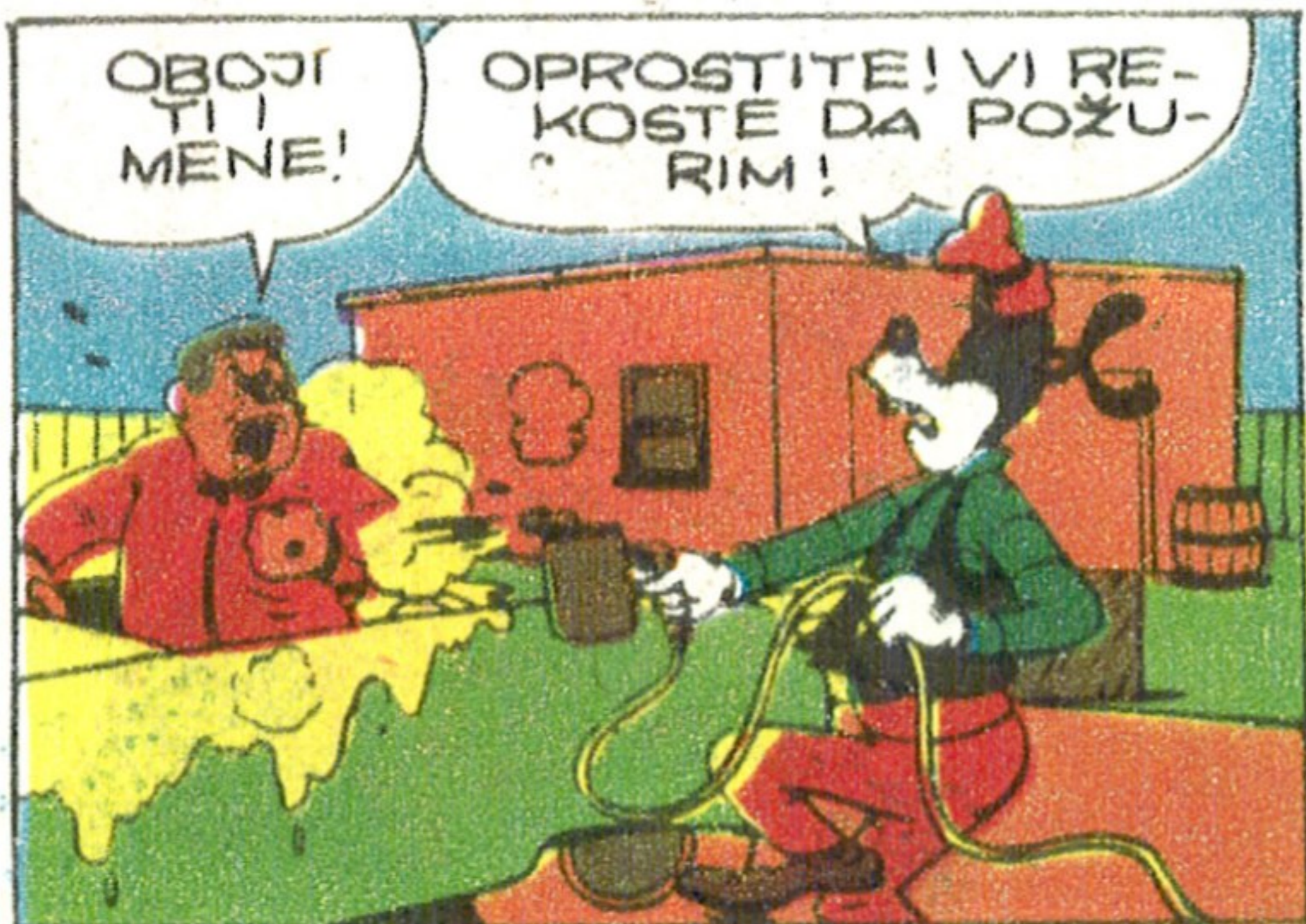
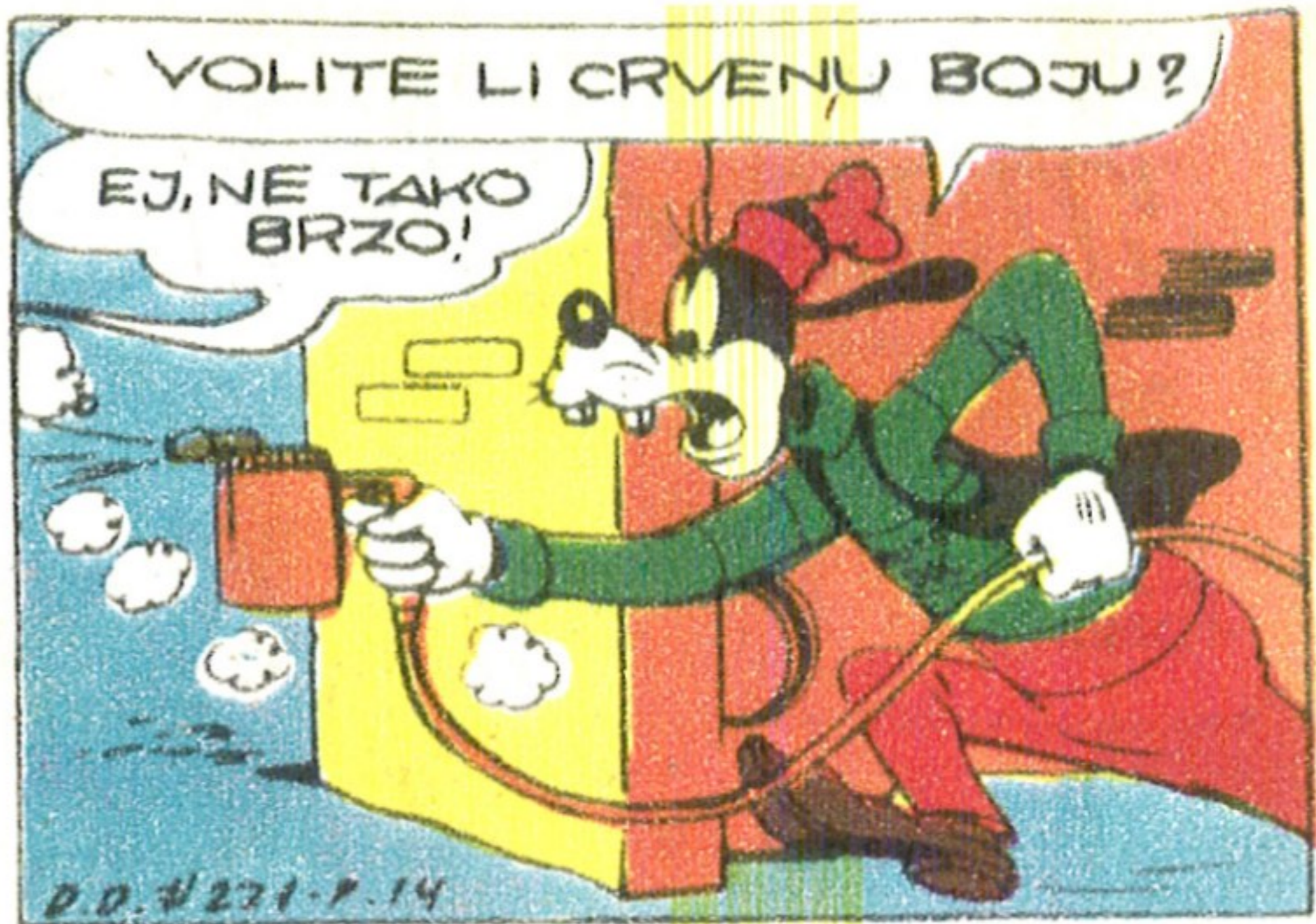
Izdaje i tiska NO „Politika“ — kao posebno izdanje OOUR Izdanja za mlade „Politikin zabavnik“, Makedonska 29, 11001 Beograd. Direktor NO „Politika“ Dragan Marković. Glavni i odgovorni urednik Rade Šoškić, urednik Mirjana Marinković, likovno-grafički urednik Vojislav Stamenović, tehnički urednik Goran Vojinović.

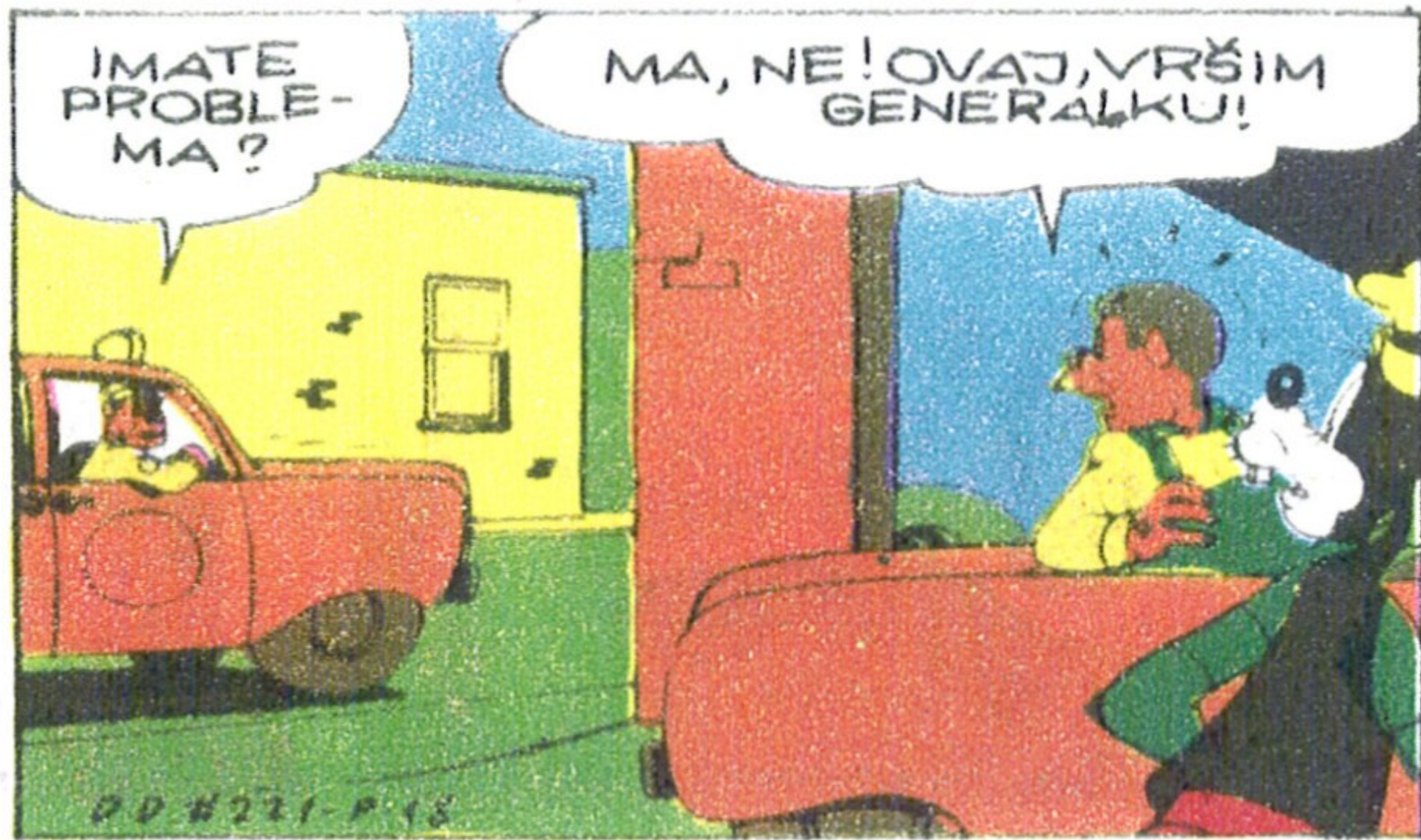
PRETPLATA ZA NAŠU ZEMLJU: tromjesečna 165,00 din., polugodišnja 330,00 din., godišnja 660,00 din. PRETPLATA ZA INOZEMSTVO: tromjesečna 330,00 din., polugodišnja 660,00 din., godišnja 1.320,00 din. Pretplata se vrši na žiro-račun broj: 60801-601-29728 uz obaveznu naznaku NO „POLITIKA“ OOUR „Prodaja“ — pretplata na list „MIKIJEV ZABAVNIK“. PRETPLATA ZA INOZEMSTVO U STRANOJ VALUTI — godišnja: SAD \$ 49.—, SR Njemačka DM 86.— Švedska Škr. 203.—, Francuska Ffr. 200.— Švicarska Chfr. 80.—. Uplate iz inozemstva slati na devizni račun NO „POLITIKA“ kod „Invest banke“ — Beograd, na račun broj: 60811-620-83-257300-00054 sa obaveznom naznakom, PRETPLATA na list „MIKIJEV ZABAVNIK“. Poštanski pretinac 124. Telefoni: centrala 324-191 i 325-761, redakcija 324-471. Rukopisi, fotografije i crteži se ne vraćaju. Oglasa agencija: Makedonska 35/1, tel. 322-711. Na temelju mišljenja Republičkog sekretarijata za kulturu SR Srbije broj 413-524/74-02 od 15. 10. 1974. ne podliježe porezu na promet.

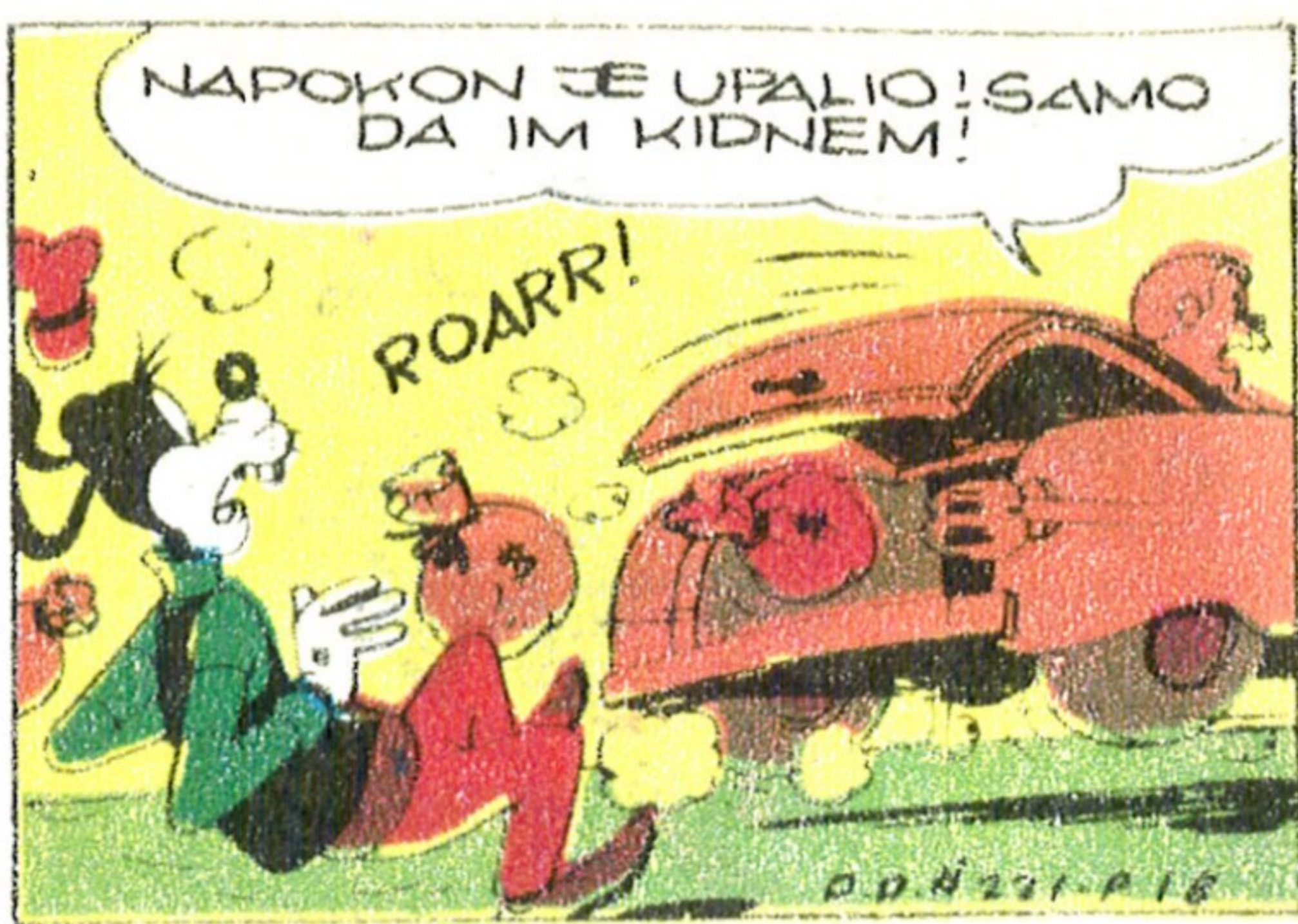
Cijena jednog primjerka 15 dinara.

(C) Walt Disney Productions

Stajino Sveznanje

Kada su i gdje održane prve automobilske utrke na svijetu?

**Marjan Vlahović
Rijeka**

Prva automobilska utrka na svijetu održana je 22. srpnja 1894. godine u Francuskoj na relaciji Pariz — Rouen. Staza je bila duga 126 kilometara. Ovu dotad nezapamćenu manifestaciju organizirao je Pierre Guffard (Pjer Gifar) urednik lista „Male novine“. Gifar je došao na ideju tri godine ranije kada je prisustvovao jednoj velikoj biciklističkoj utrci na kojoj se pojavio natjecatelj Armand Peugeot (Pežo) vozeći kola na petrolejski pogon.

U prvoj automobilskoj utrci sudjelovao je 21 vozač, od kojih je 15 stiglo na cilj. Pobijedio je De Dion s kolima „de dion bouton“ vozeći „fantastičnom brzinom“ od 20,5 kilometara na sat!

Već slijedeće godine, 11. lipnja, održana je druga, znatno veća automobilska utrka. Na stazi Pariz — Bordeaux — Pariz pojavila su se 22 automobila. Kola braće Michelin (Mišlen) imala su gumene kotače. Za pobjednika je bila predviđena nagrada od 31.500 franaka ako stazu, dugu 1.192 kilometra, prijede za manje od sto sati. Najbrži je bio Emil Levassor, koji je vozio prosječnom brzinom od 24,6 kilometara i stazu prešao za 48 sati i 47 minuta. Međutim, on

nije dobio nagradu jer su pravila predviđala da natjecatelj mora voziti četiri osobe. Levassor je poveo sa sobom samo svog automehaničara. Nagradu je dobio Koechlin (Kehlin) koji je, vozeći kola marke „peugeot“, stigao šest sati nakon Levassora. Osim dvojice pobjednika, na cilj ove utrke stiglo je još sedam kola. Najnesretniji su sigurno bili vozači kola braće Michelin. Oni su 22 puta morali mijenjati gume. A za svaku promjenu, trebalo im je po pola sata!

Prve automobilske utrke na našem tlu organizirali su Austrijanci 1908. godine na cestama Hrvatske i Bosne. Zanimljiva je bila prva naša automobilska utrka u izdržljivosti koju je 1911. godine organizirao Kranjski automobilski klub na relaciji Ljubljana — Celovec.

Slijedeće godine, 8. rujna 1912, Prvi hrvatski automobilski klub organizirao je utrku na relaciji Zagreb — Podsused — Bista — Vetrnica — Lepoglava — Ivanec — Varaždin — Zelina — Sesvete — Zagreb, u ukupnoj dužini od 177,8 kilometara. Postignuta je prosječna brzina od 35,3 kilometra na sat.

Tajna NESTALIH PRASIĆA

TRI
PRA-
SETA
SE NE
CUJU!

TU NEŠTO
NE
VALJA!

KUC! (P)
KUC!

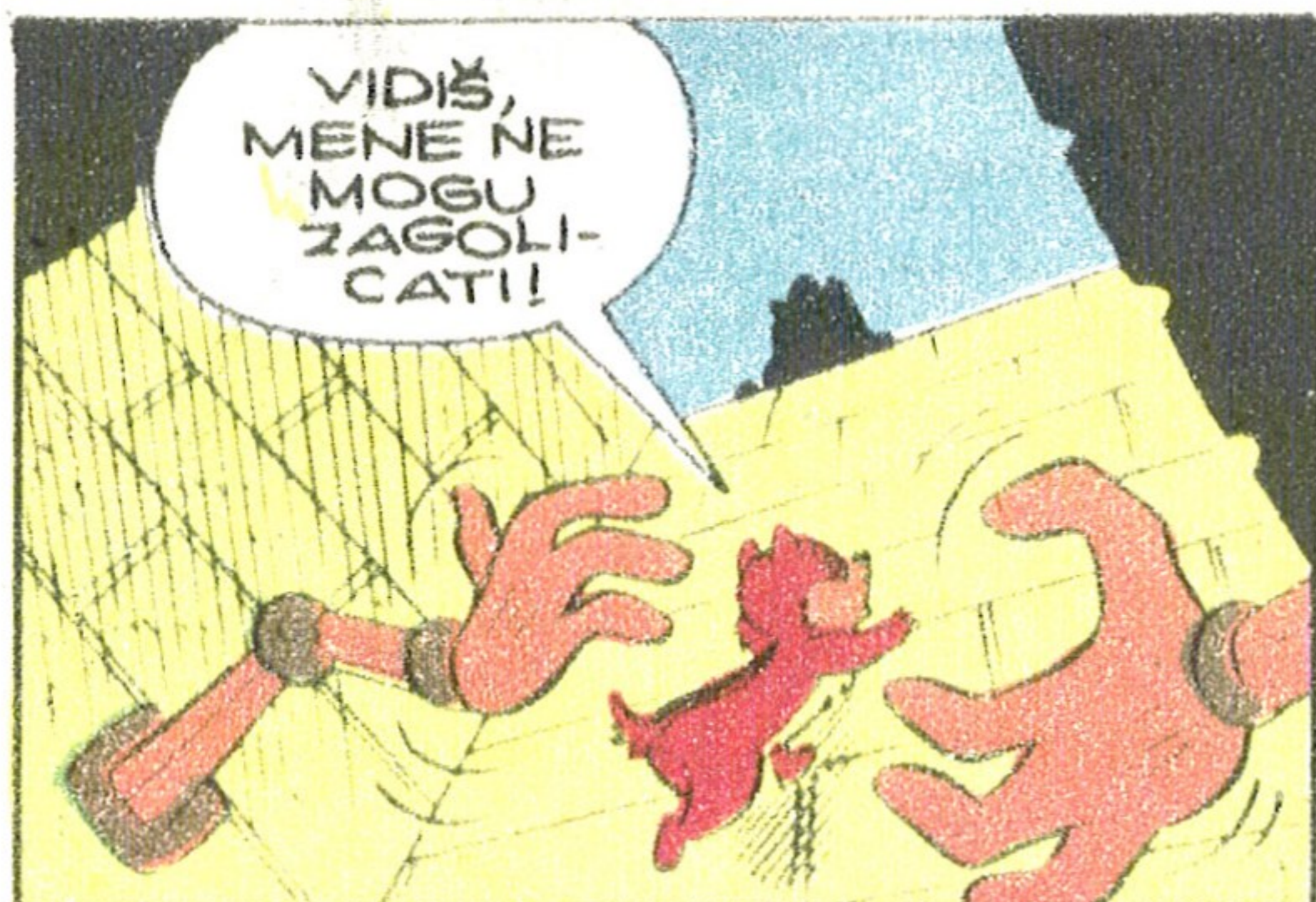

ČEKAJ DA
PROVJE-
RIMO
GDJE
SU!

CIK, PAZI NA
GOLICALJKE
ZA VUKA!

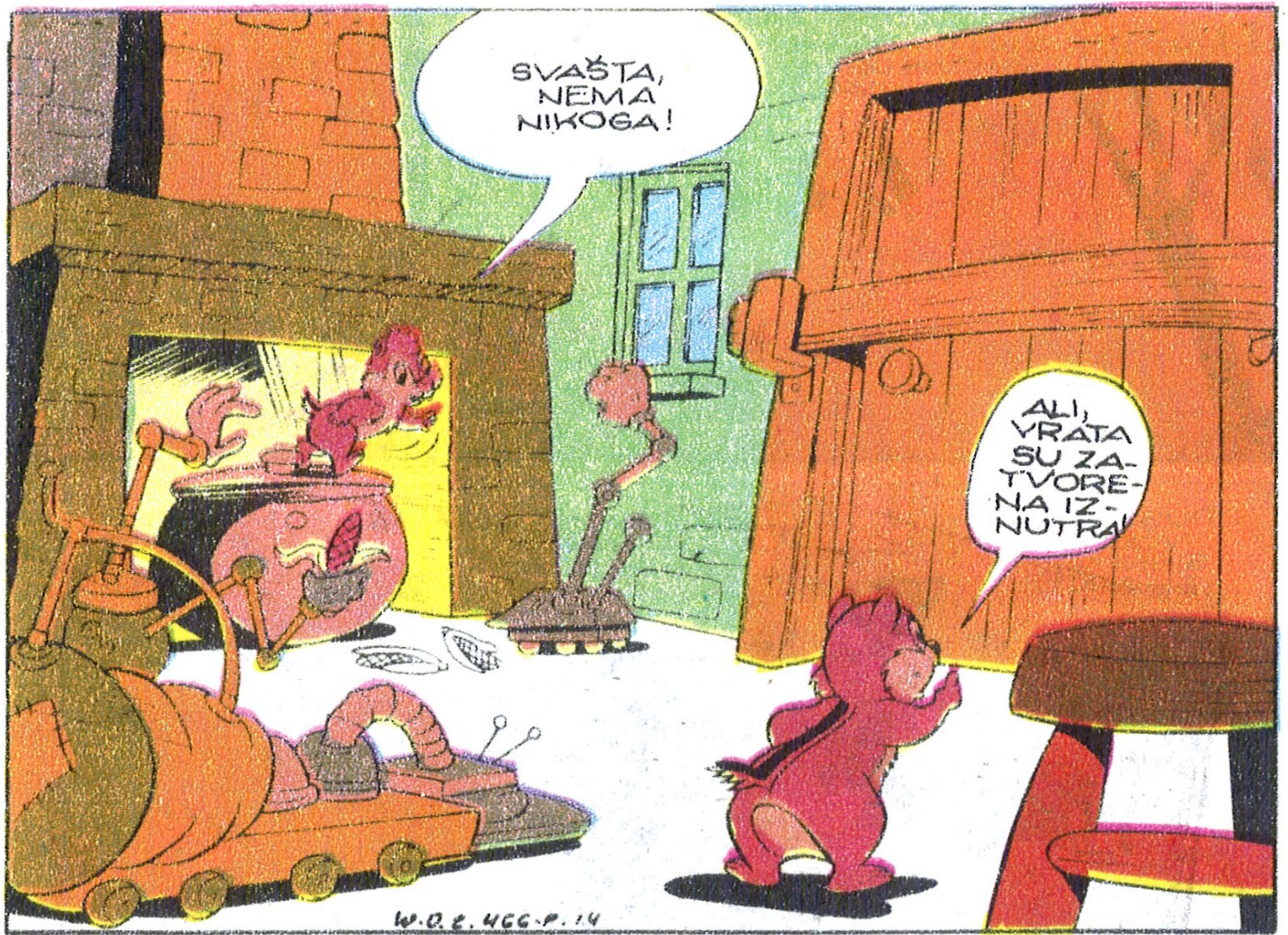
NE
BRINI!

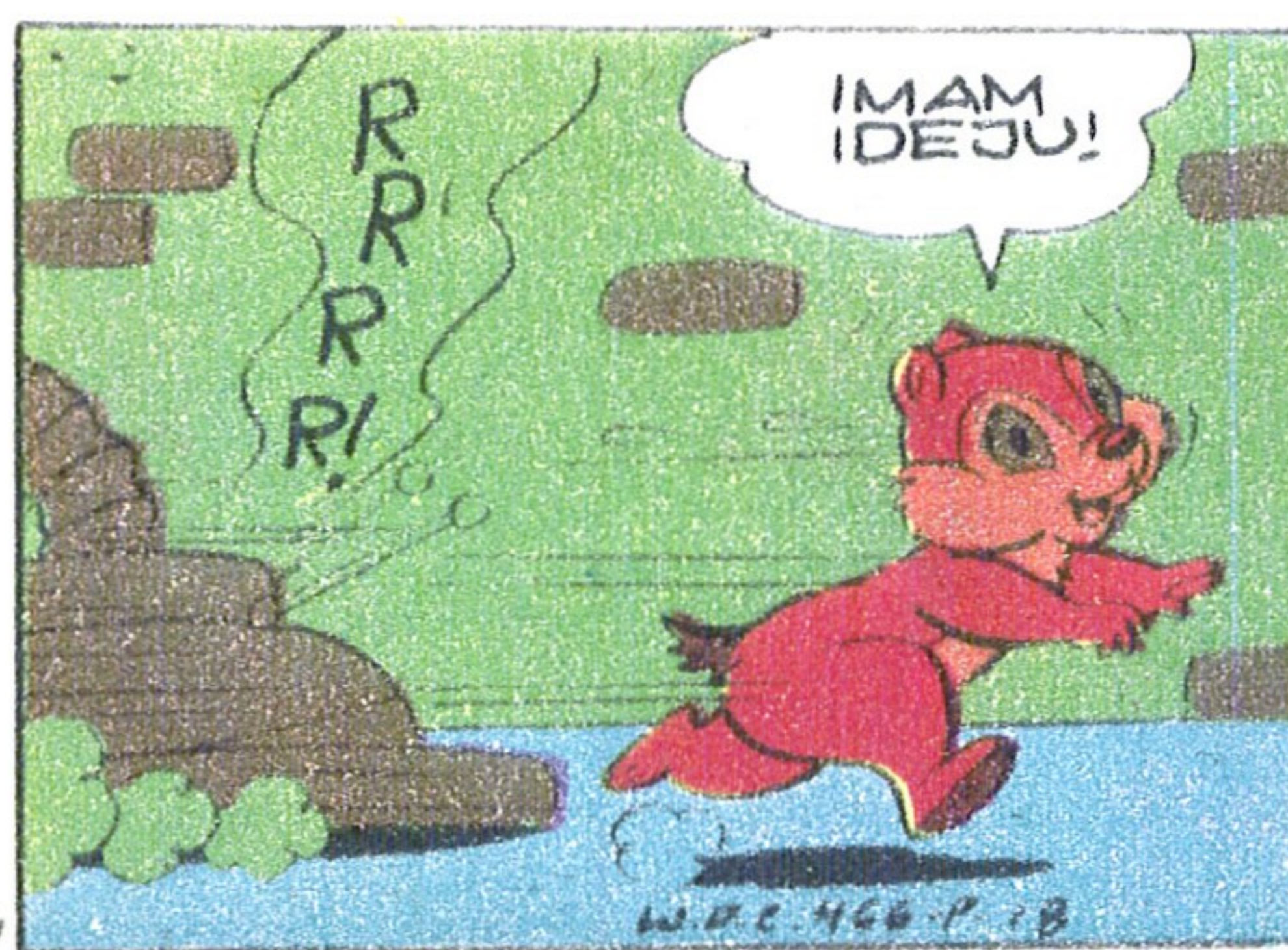
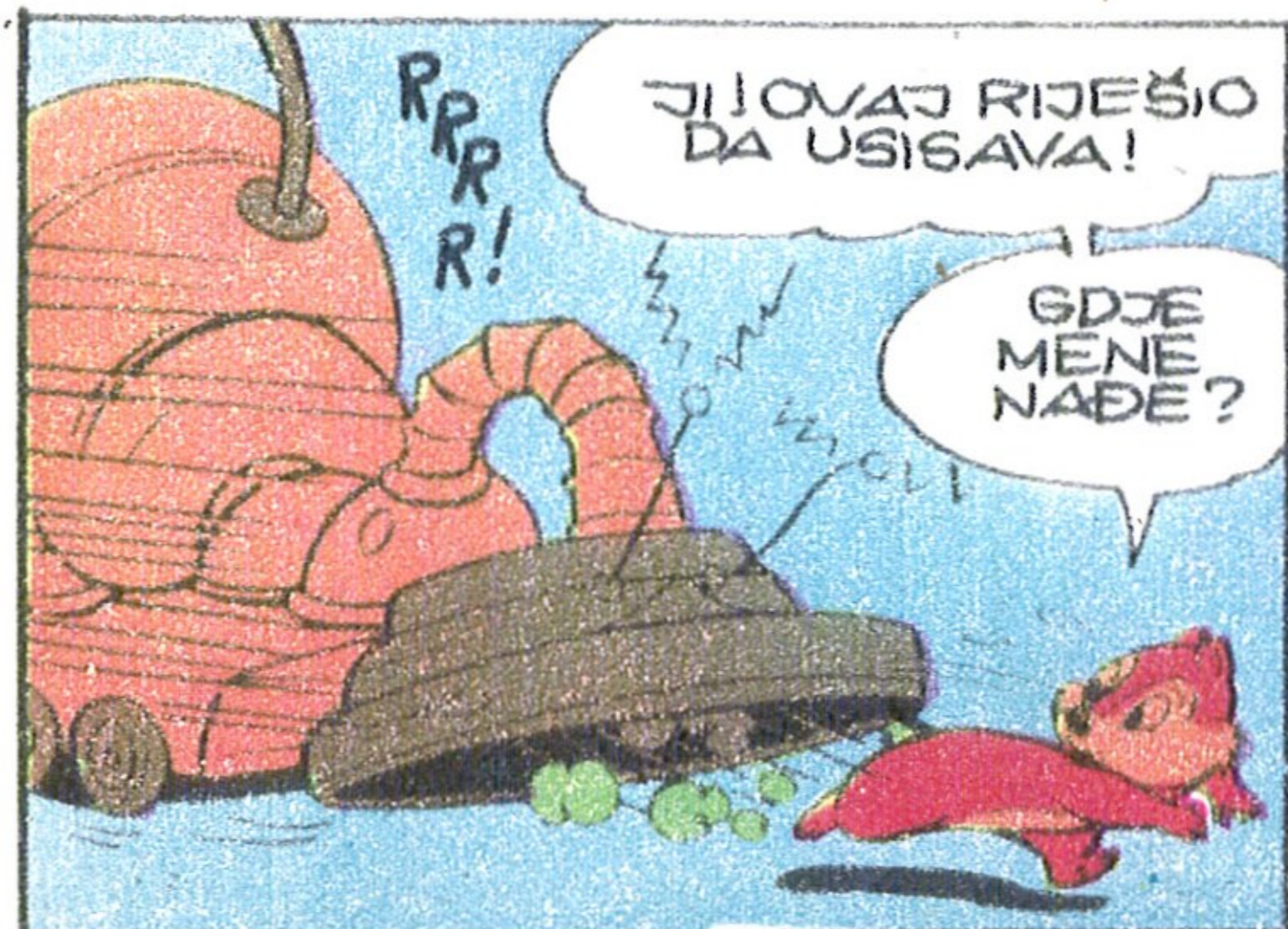
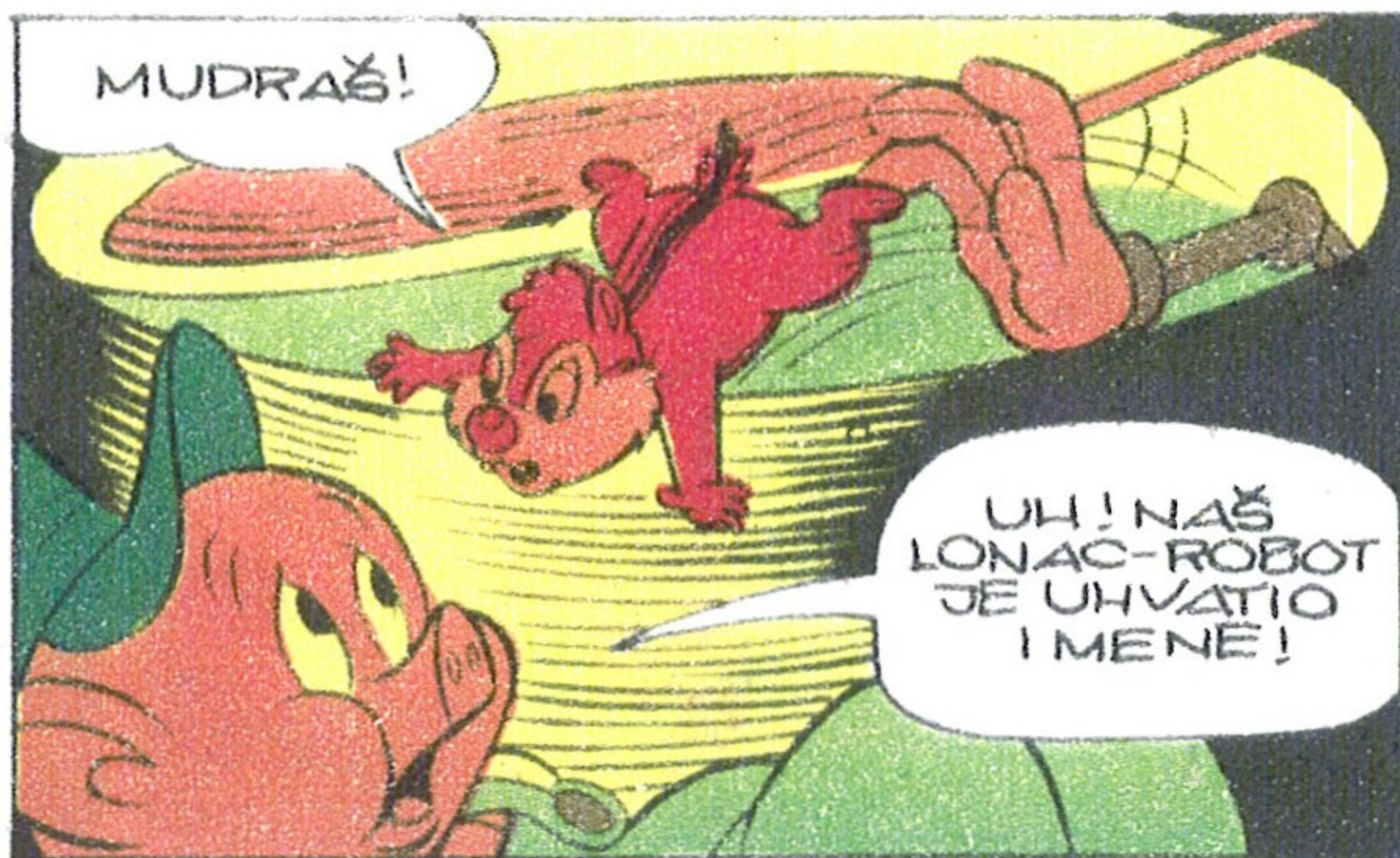
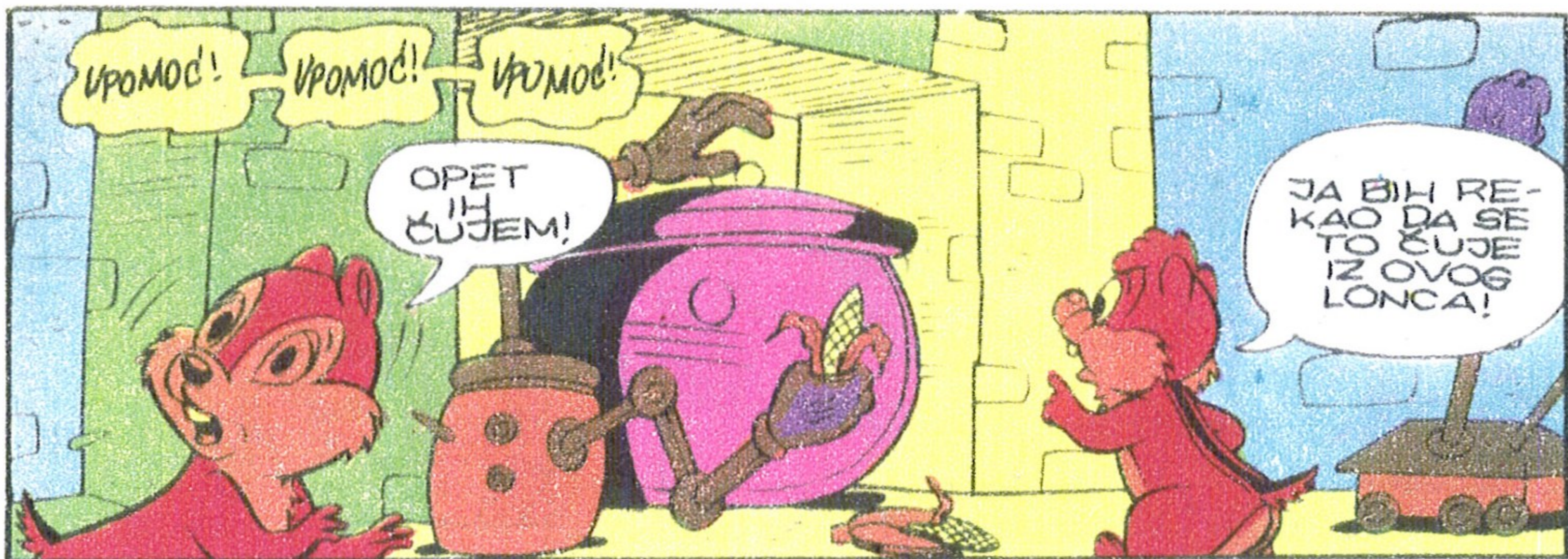
VIDIŠ,
MENE NE
MOGU
ZAGOLI-
CATI!

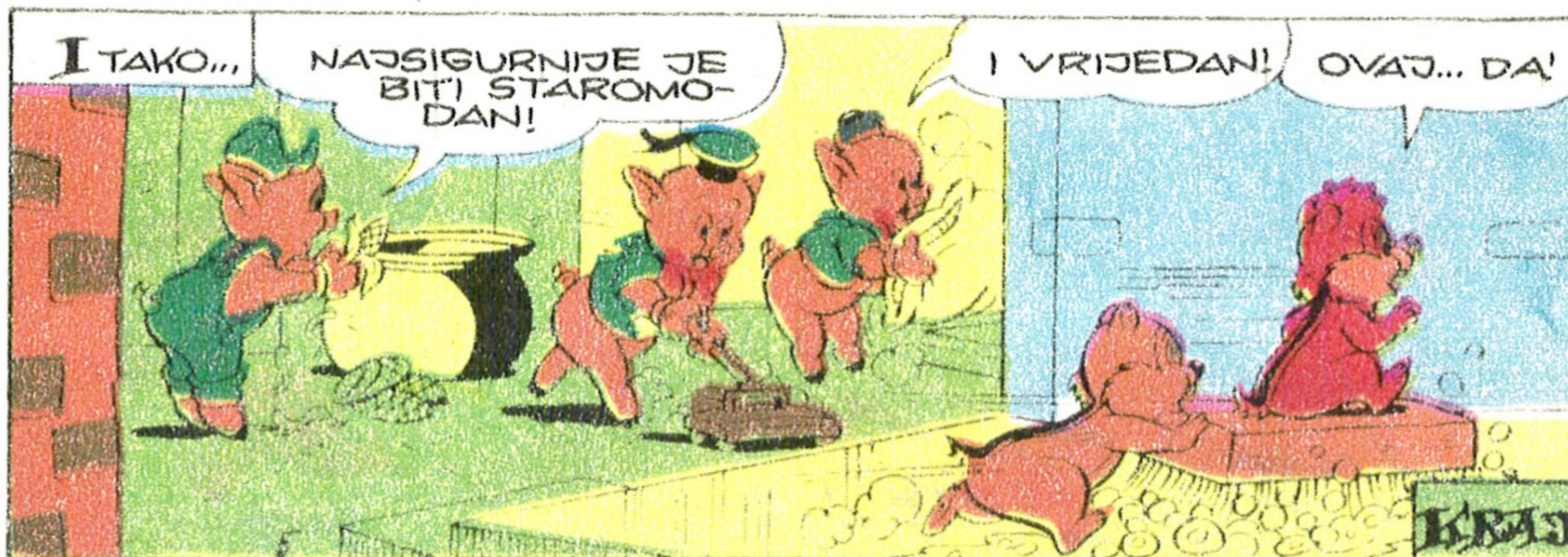
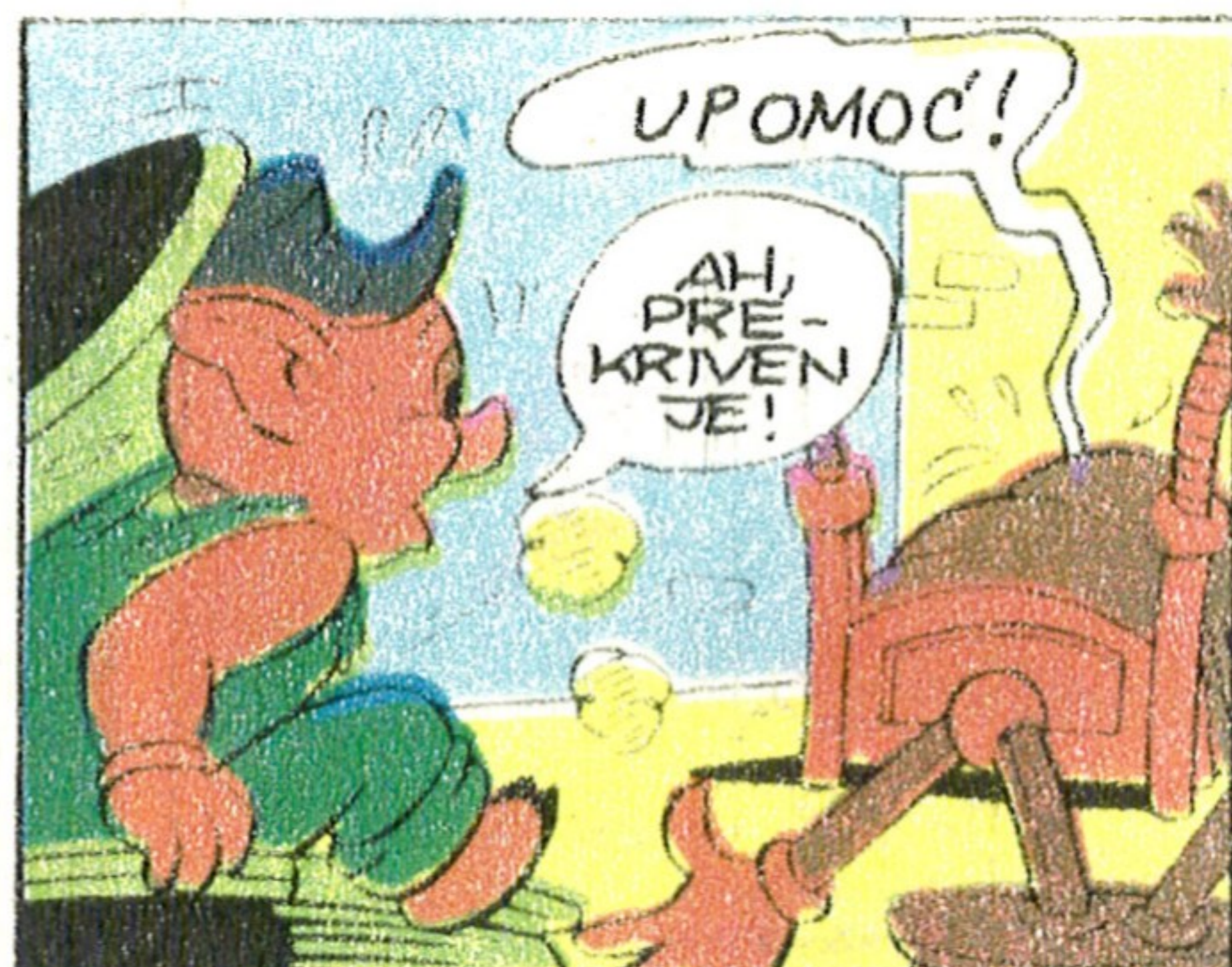
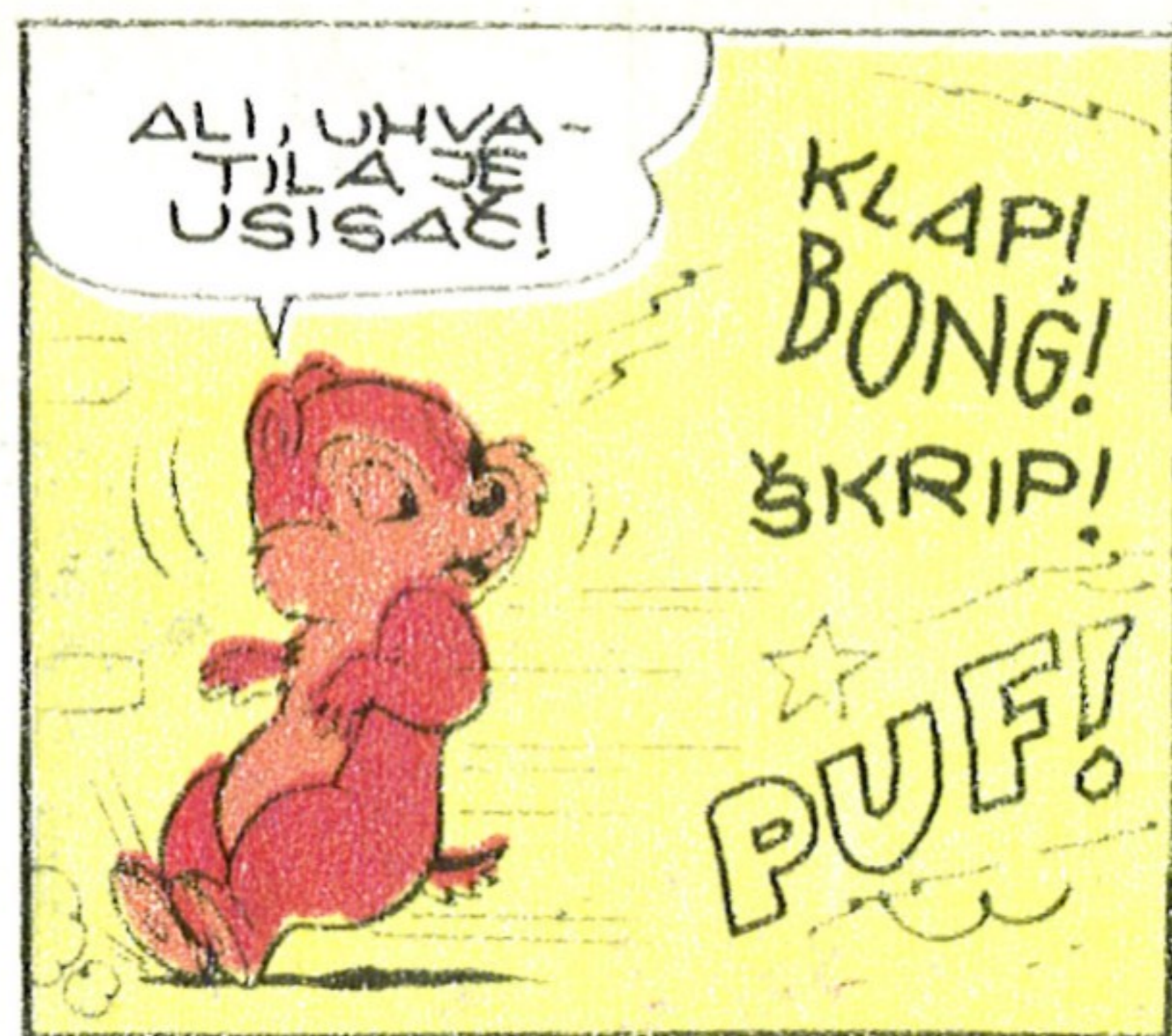
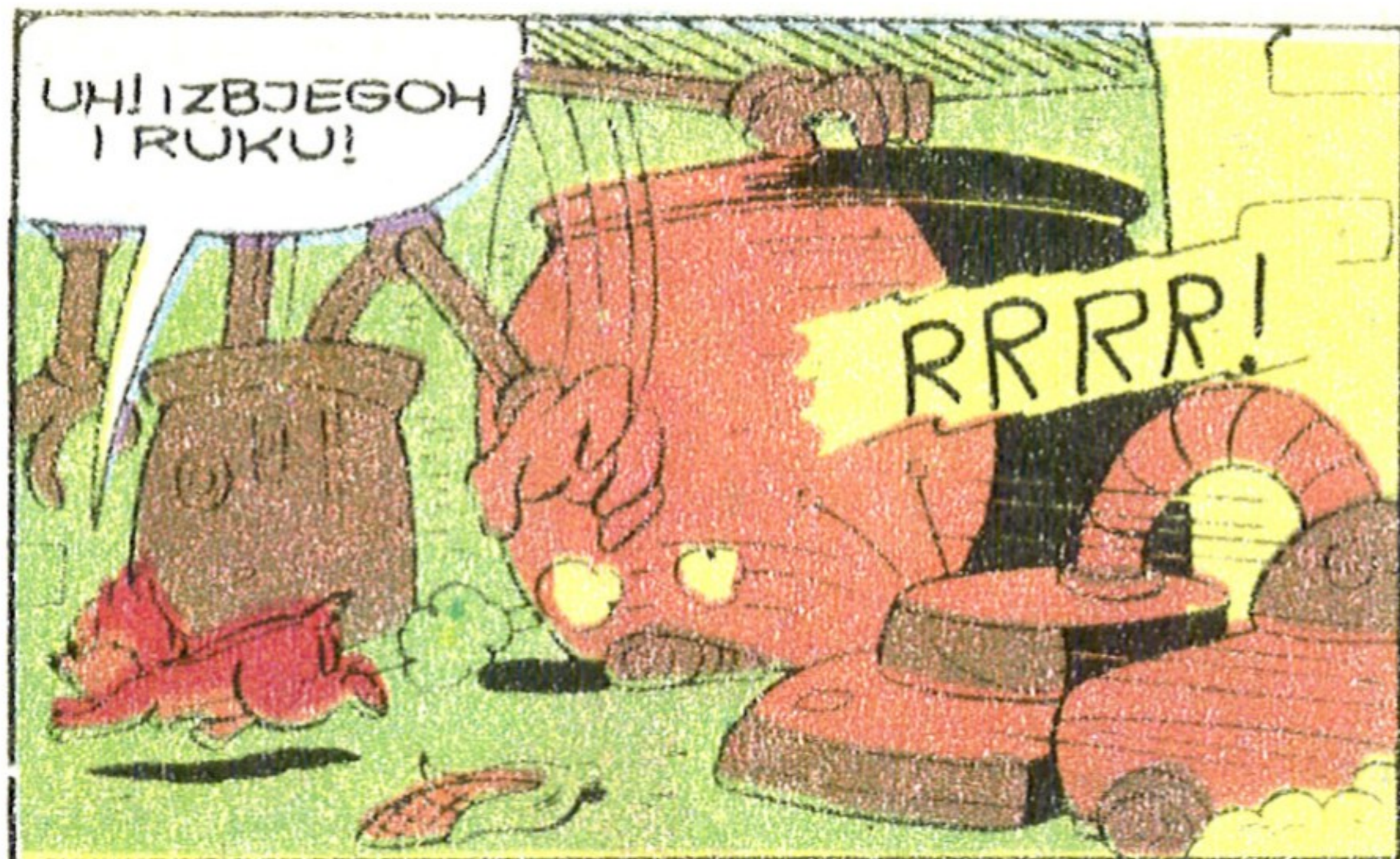

JU-HU,
PRASI-
CI!

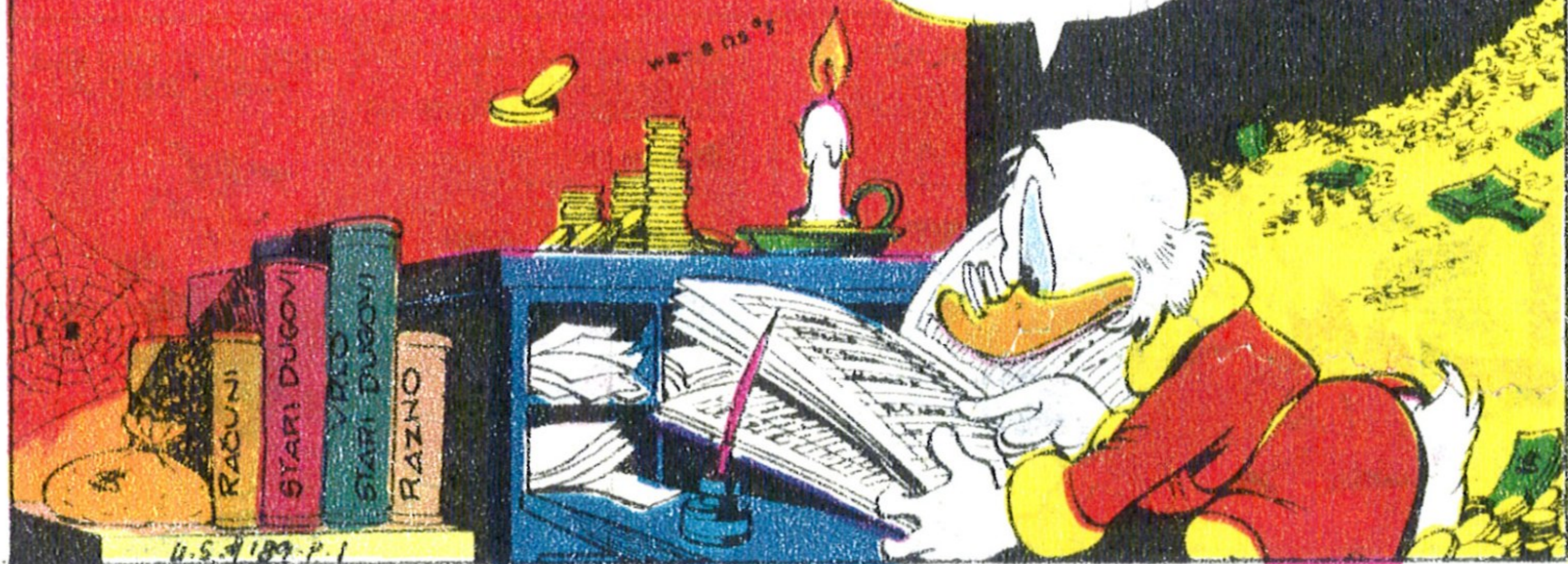

U SRCEU ATLANTIDE

OVO JE UŽASNO!
KOLIKO SAMO
IMAM
DUŽNIKA!

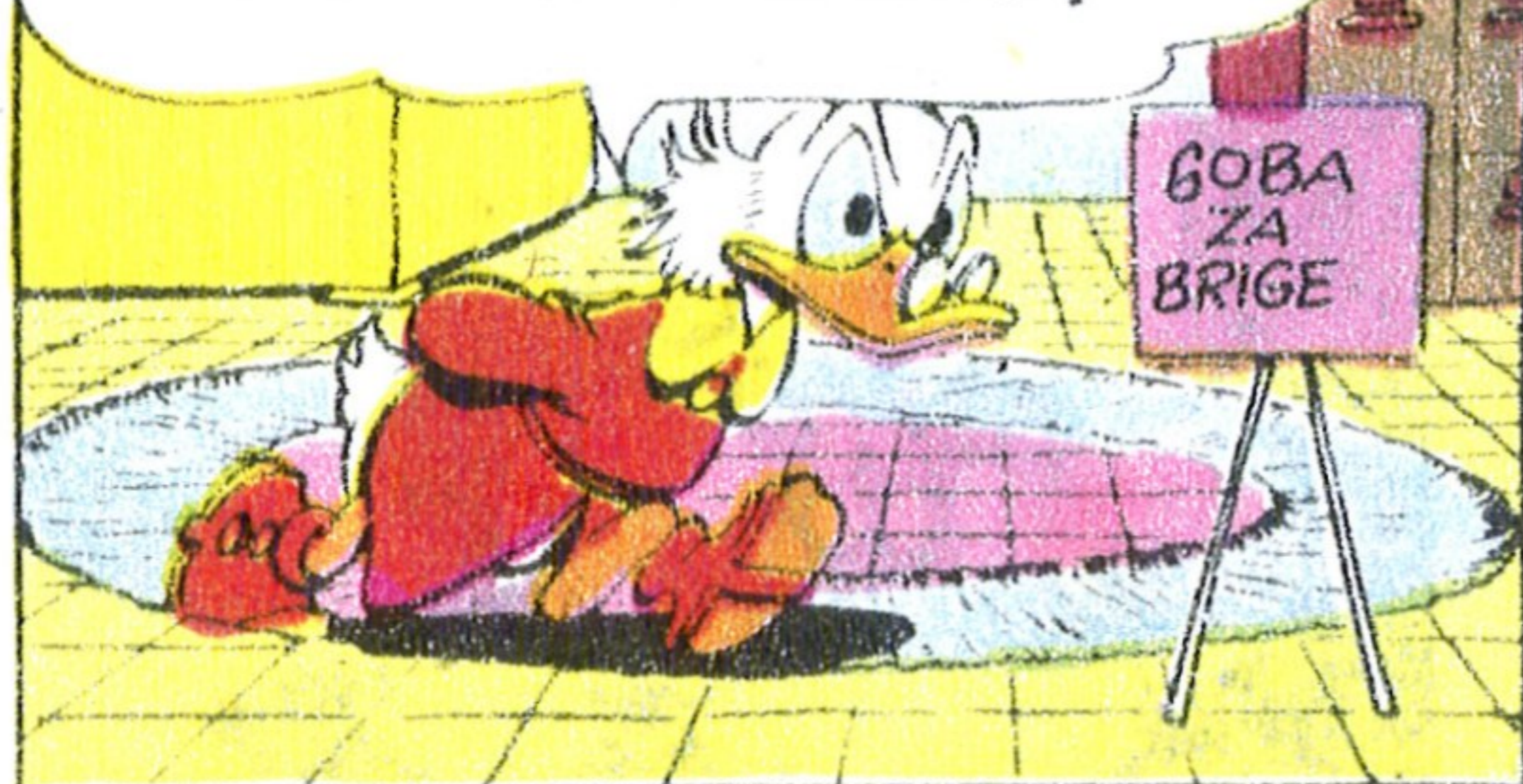
EVO JEDNOGA KOJI MI
DUGUJE DESET CENTI,
JOŠ OD 1950. GODINE!

SRAMOTNO! SVATKO TKO MI
DUGUJE MANJE OD DVA
MILIJUNA
MUČAK JE!

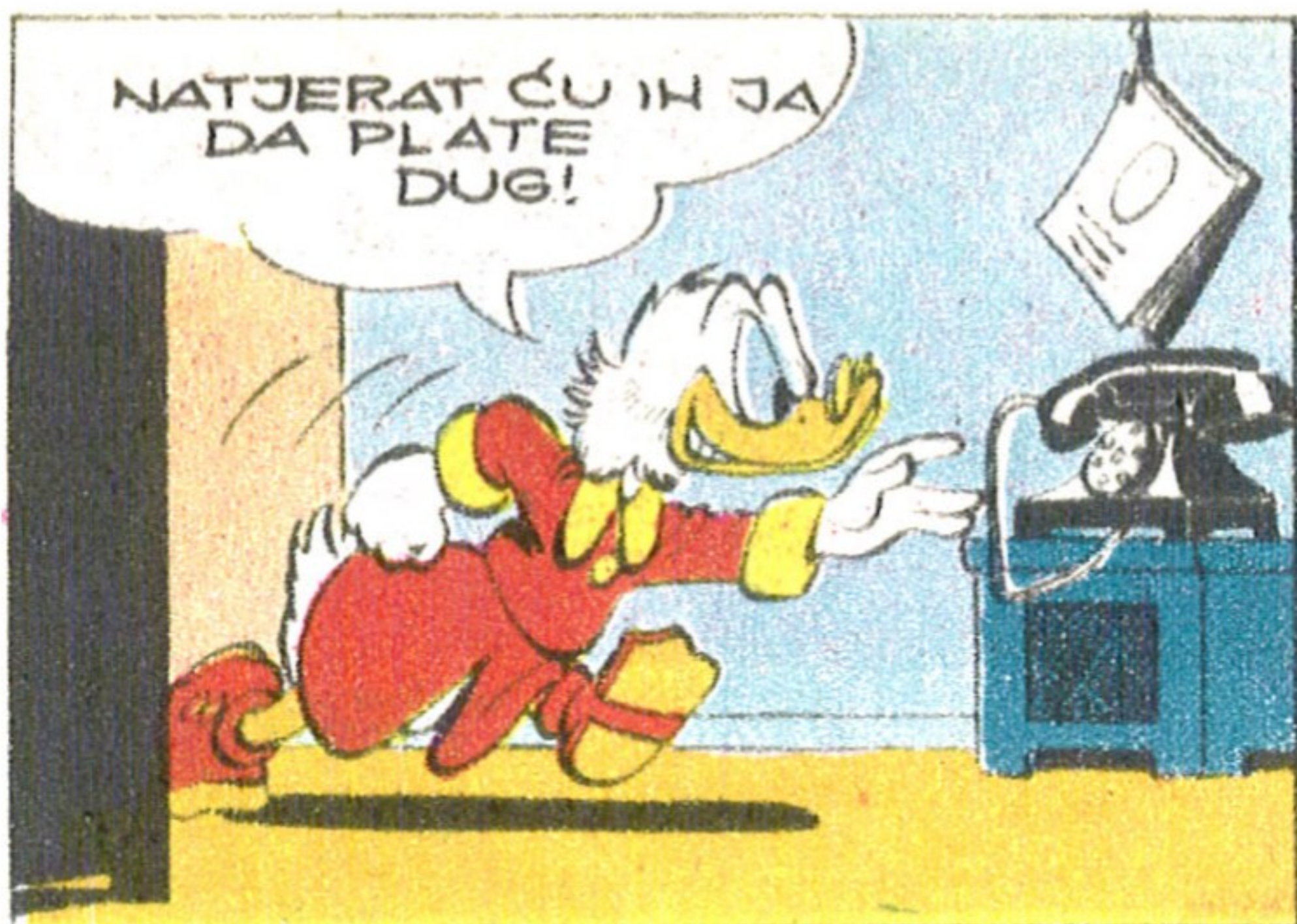

NE MOGU GA TUŽITI ZA
TAKO MALI IZNOS! KAKO
DA NAPLATIM DUG?

ZNAM! POSLAT ĆU
SAKUPLJAČA
DUGA!

TO JE NEKA GREŠKA! DA
VIDIM PRIZNANICU!

„PAJU PATAK DUGUJE BAJI
PATKU 10 CENTI!“...
ZAISTA SAM JA!

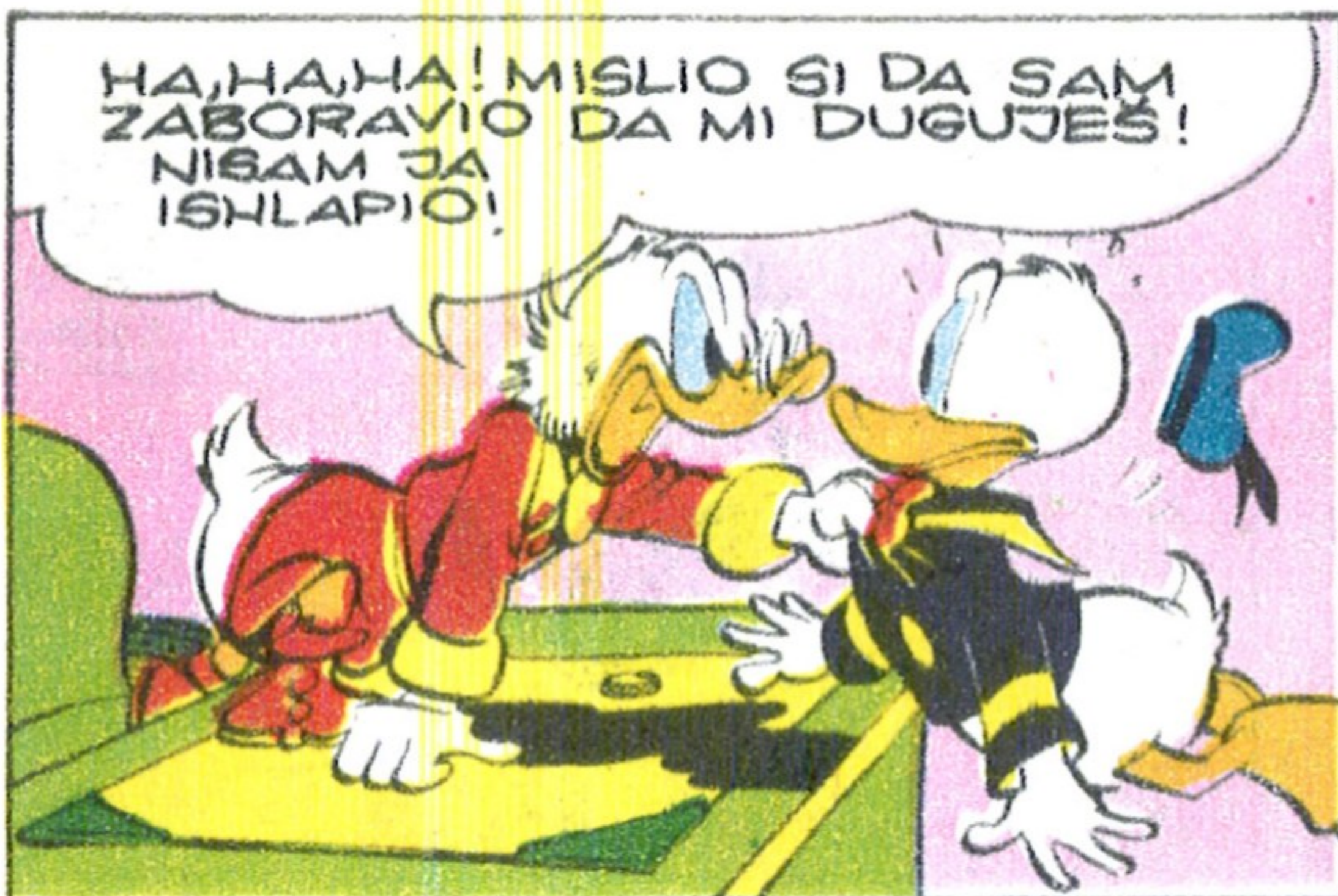
STARI KRVOŽEDNI DERIKO-
ŽA! ŠALJE ME DA NAPLATIM
10 CENTI OD SAMOG SEBE!

I, TAKO... DOBRO! DOBRO!
EVO TI TVOJIH
BIJEDNIH 10 CENTI!

HA, HA, HA! MISLIO SI DA SAM
ZABORAVIO DA MI DUGUJEŠ!
NISAM JA
ISHLAPIO!

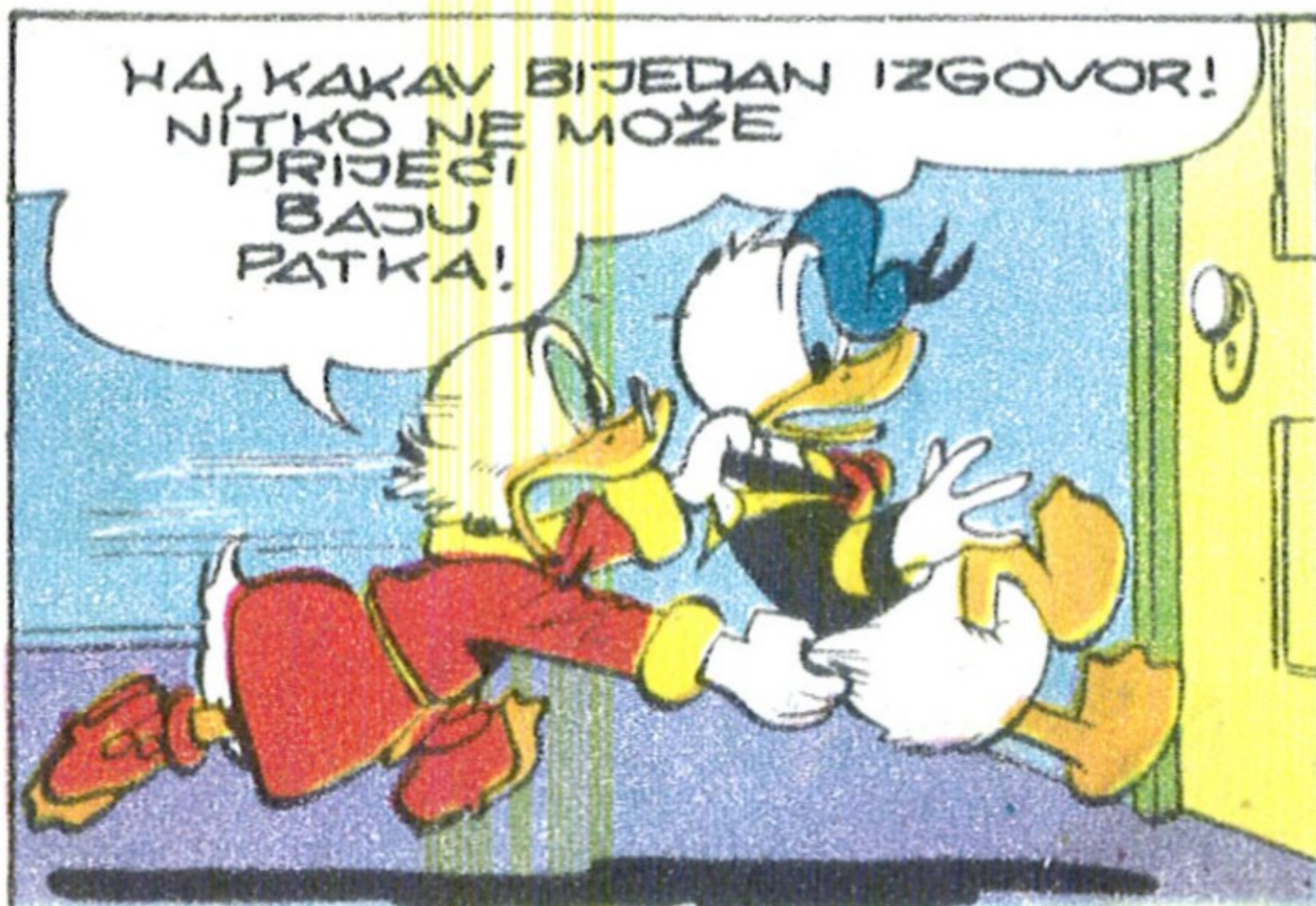

DUGO SAM
TE ČEKAO!

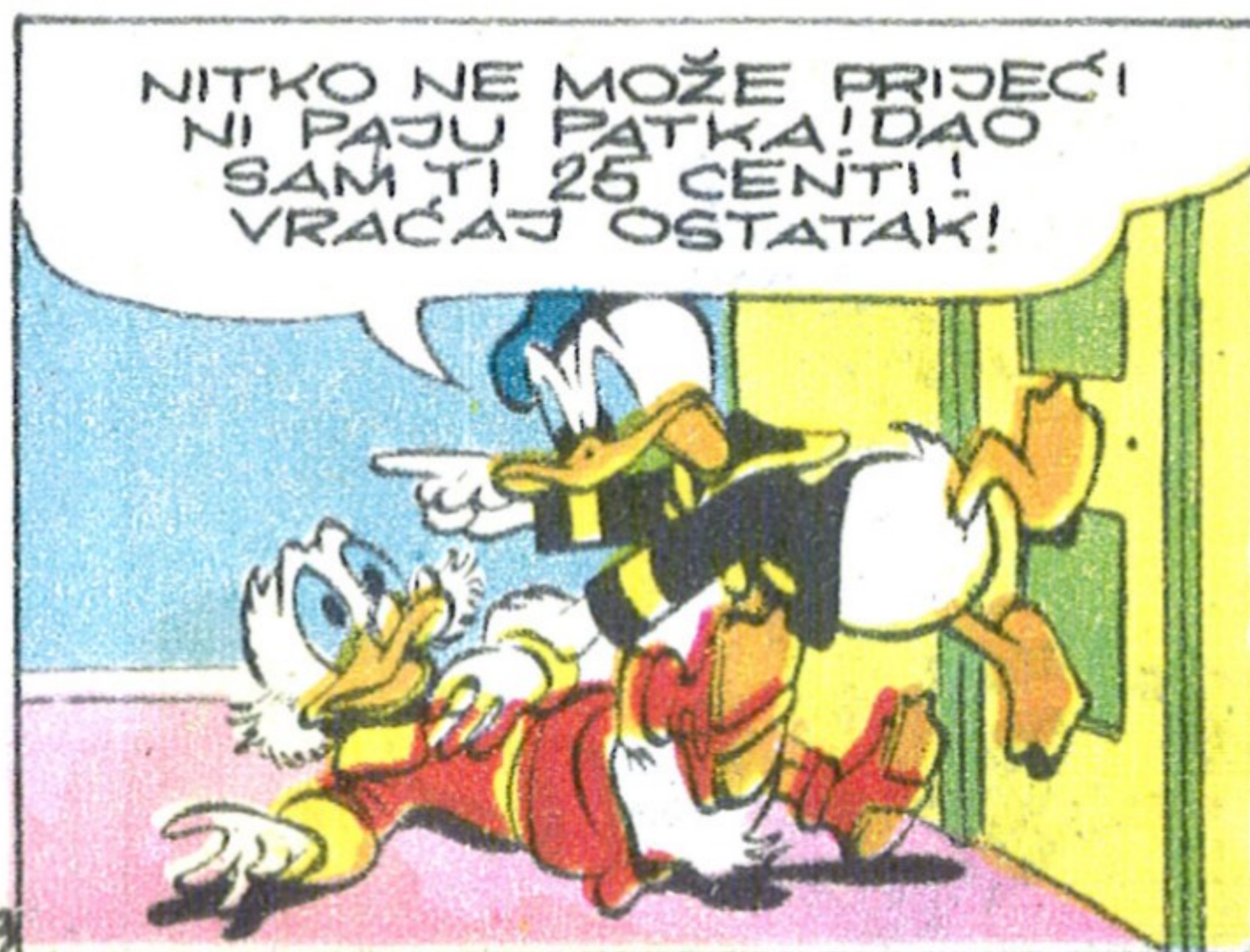
ZABORAVIO
SAM, STRIČE
BAJO!
ČASNA
RIJEČ!

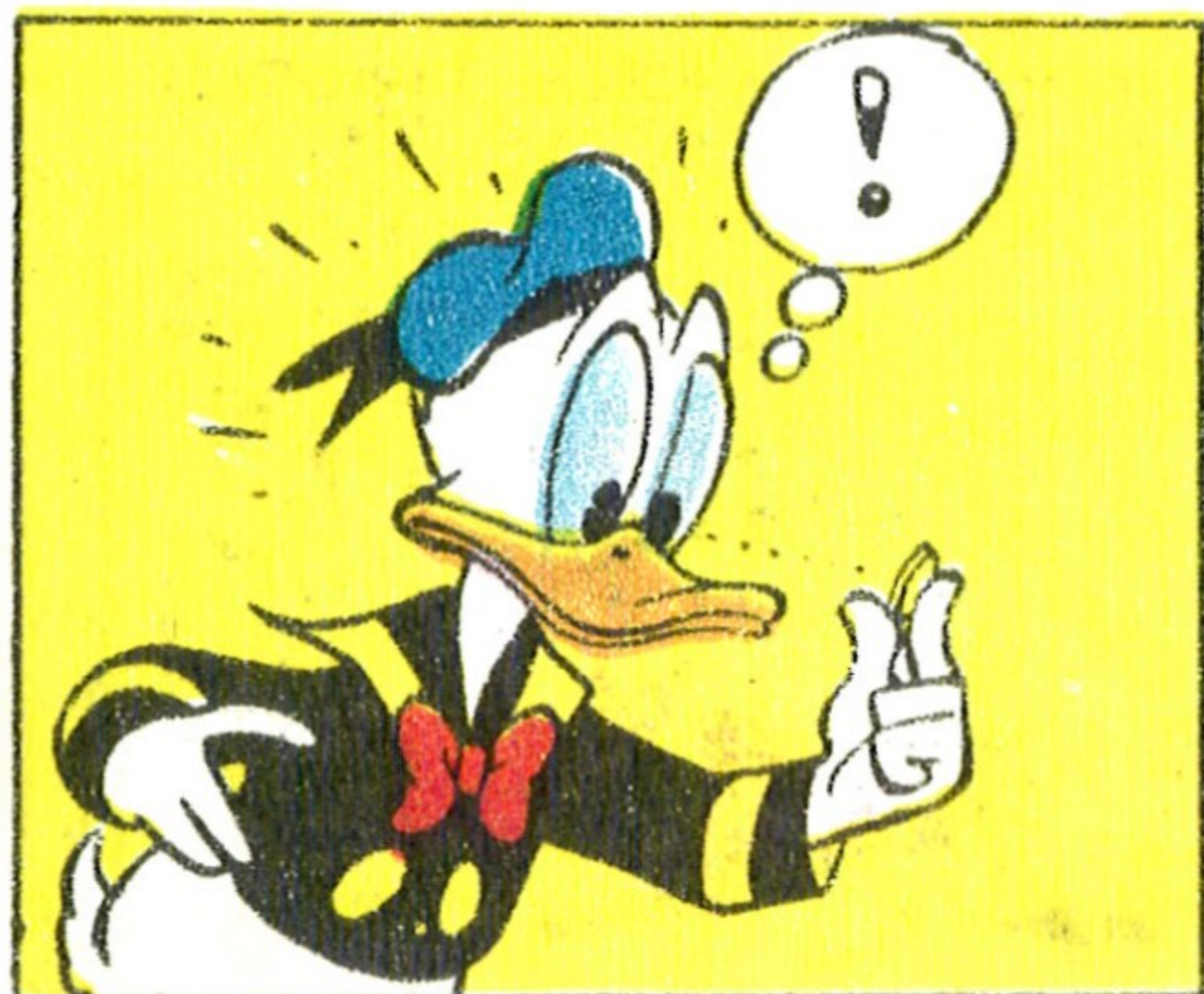

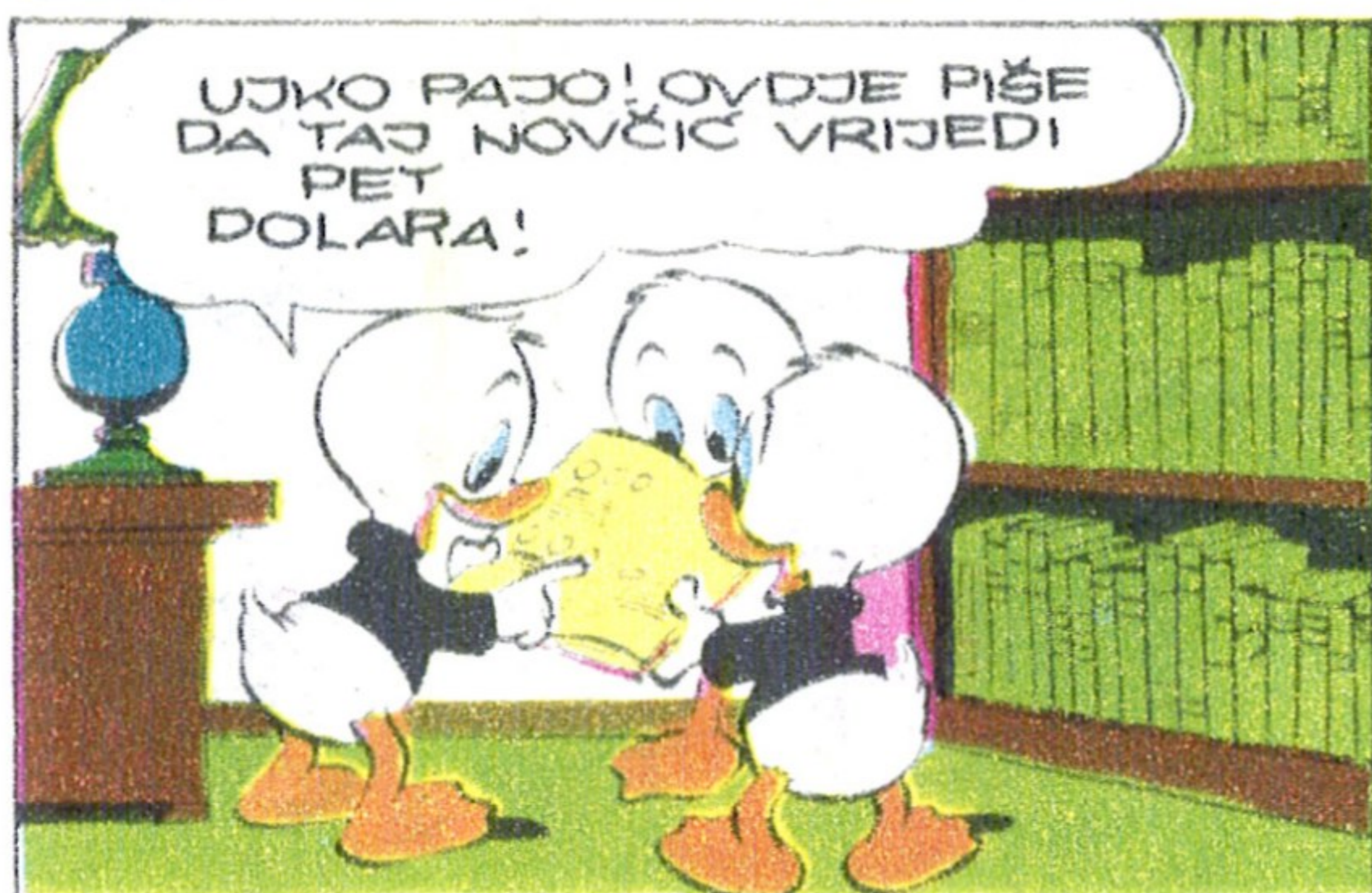
HA, KAKAV BIJEDAN IZGOVOR!
NITKO NE MOŽE
PRIJEĆI
BAJU
PATKA!

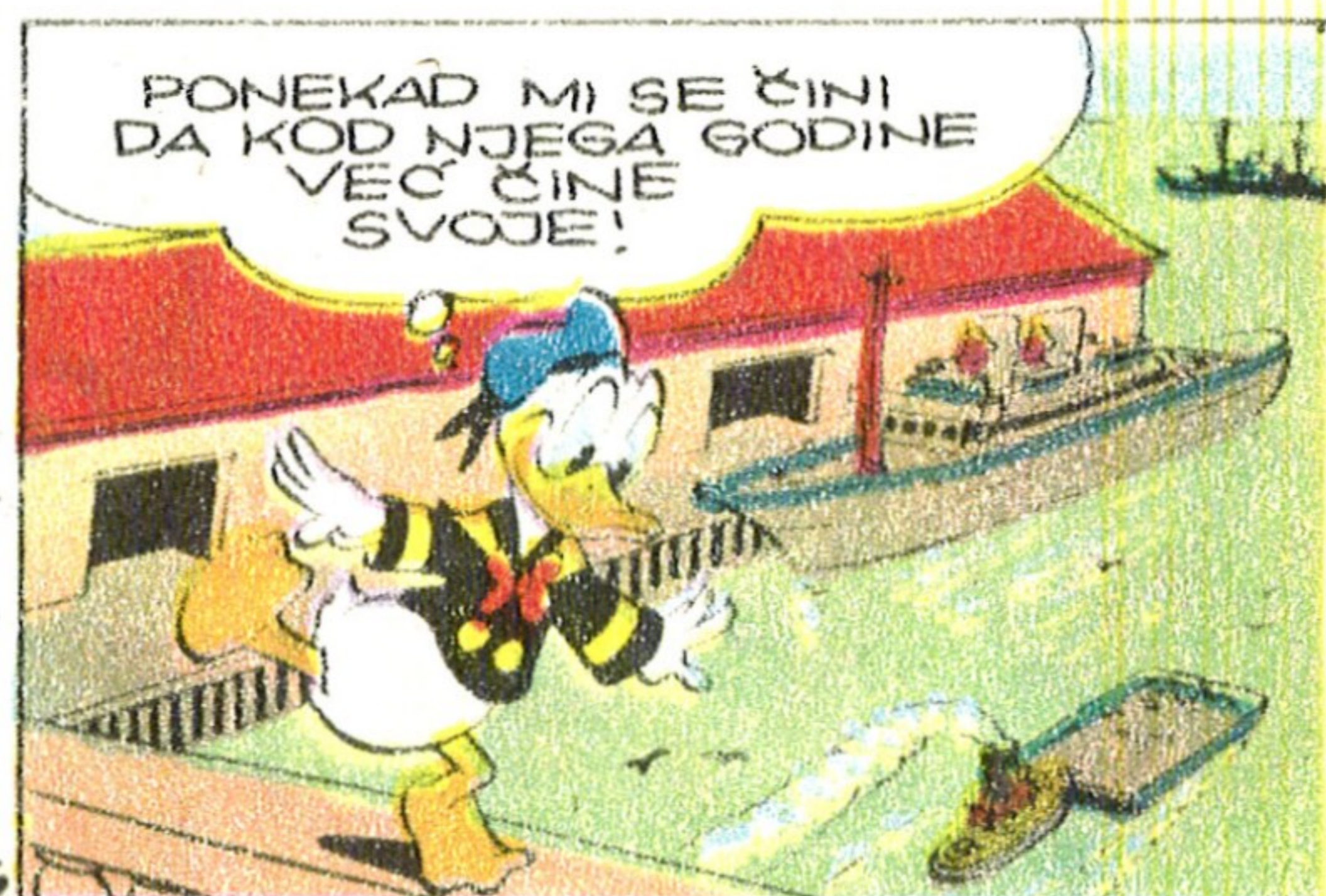
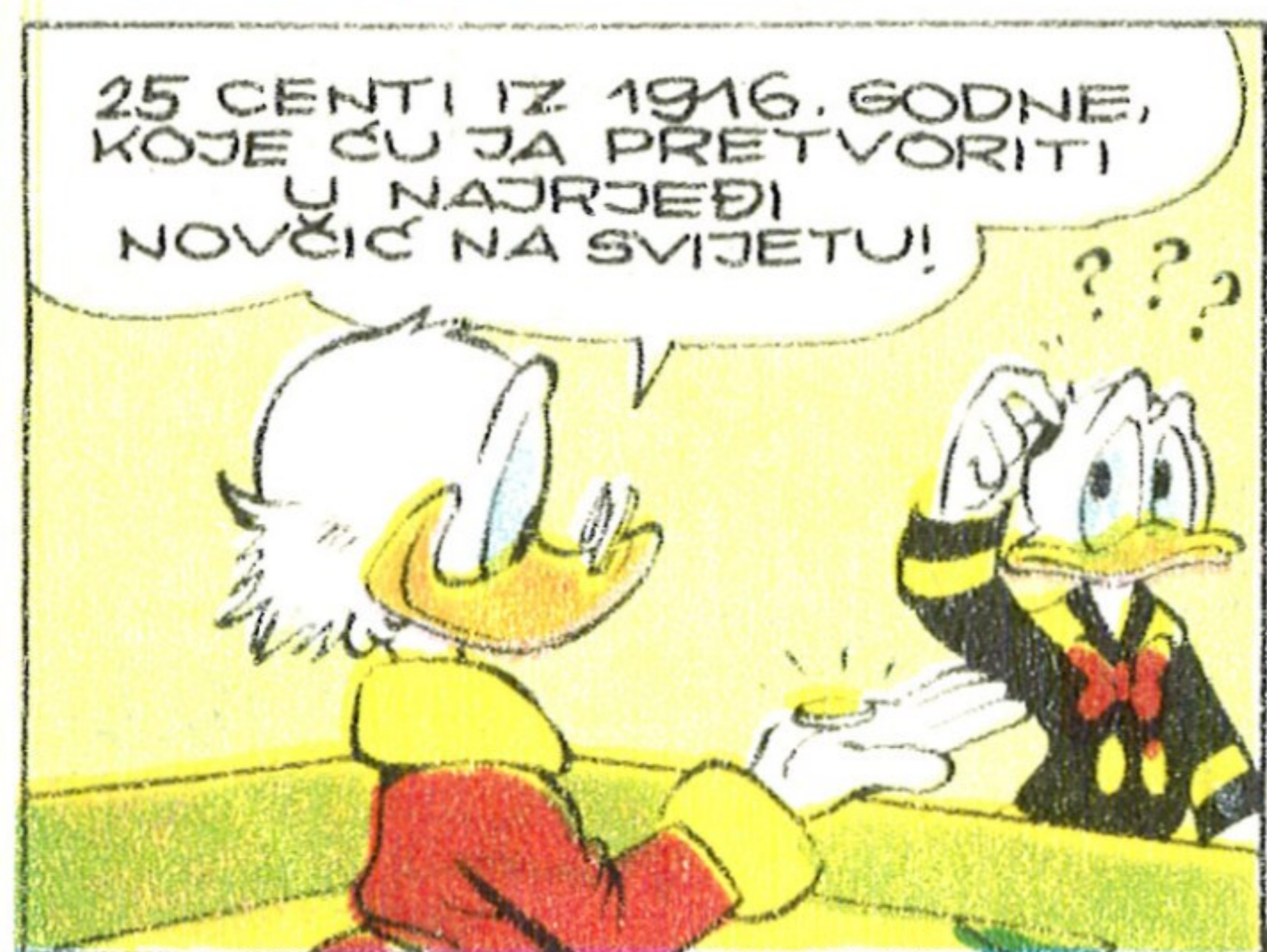
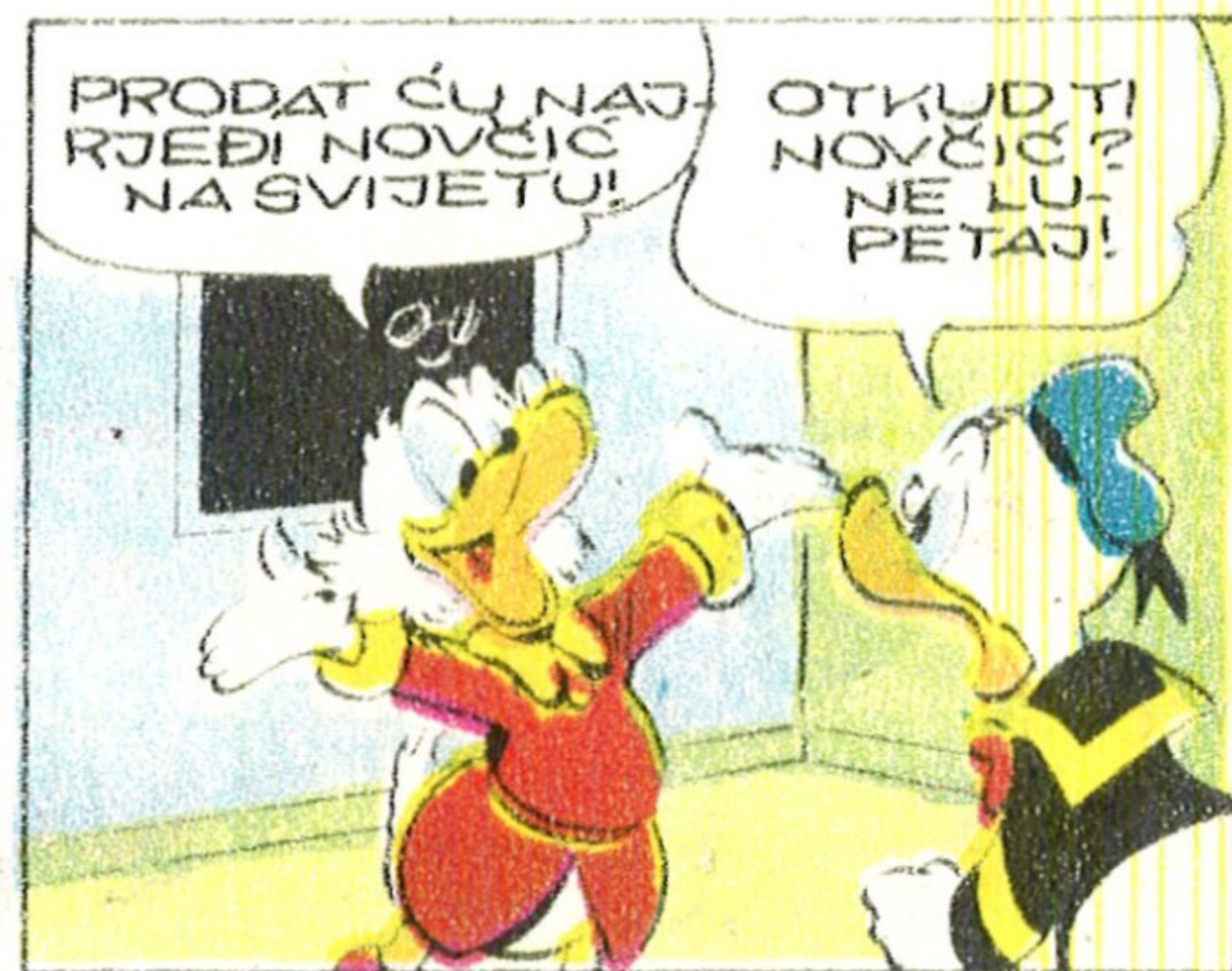
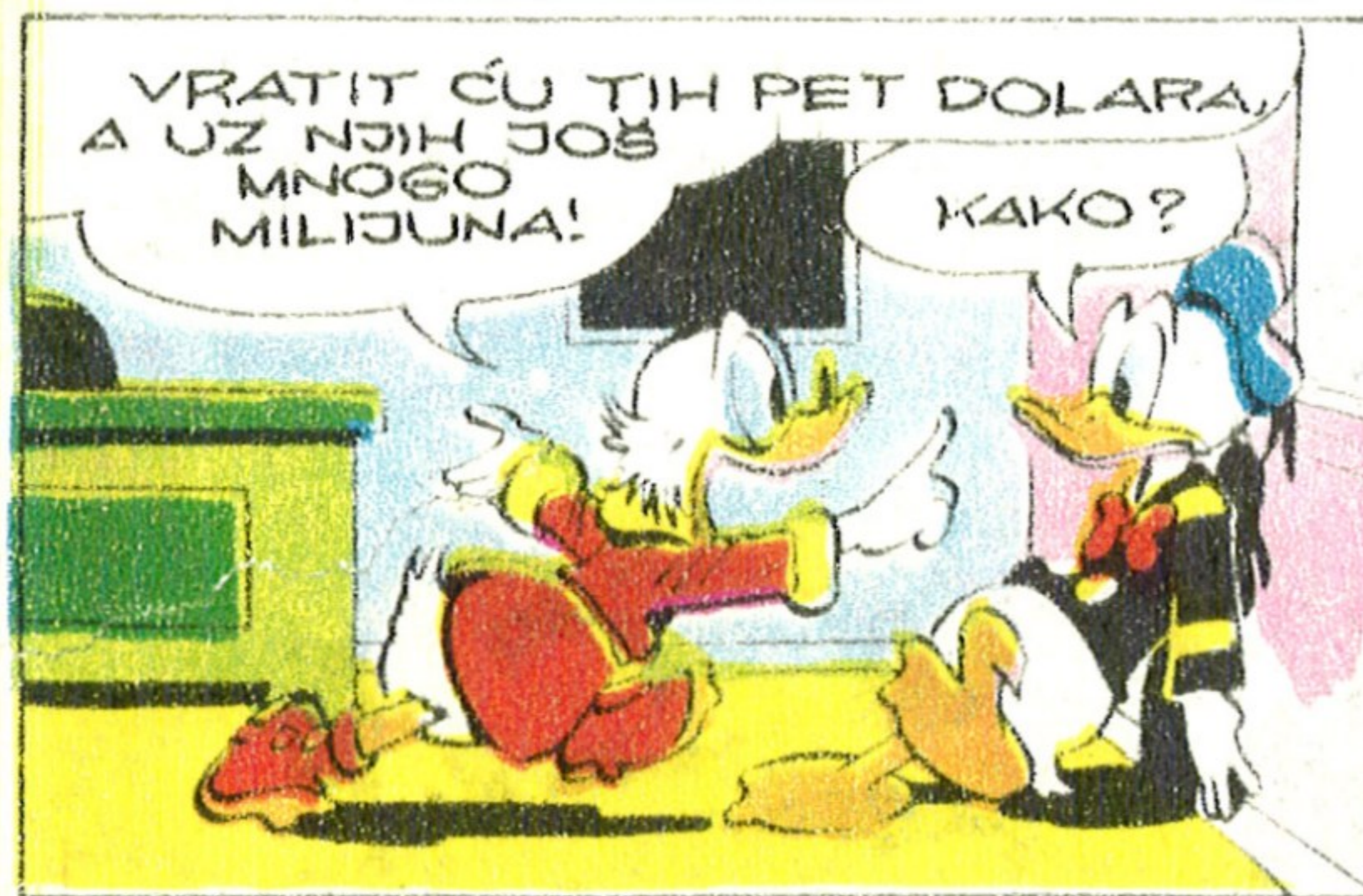

NITKO NE MOŽE PRIJEĆI
NI PAJU PATKA! DAO
SAM TI 25 CENTI!
VRAĆAJ OSTATAK!

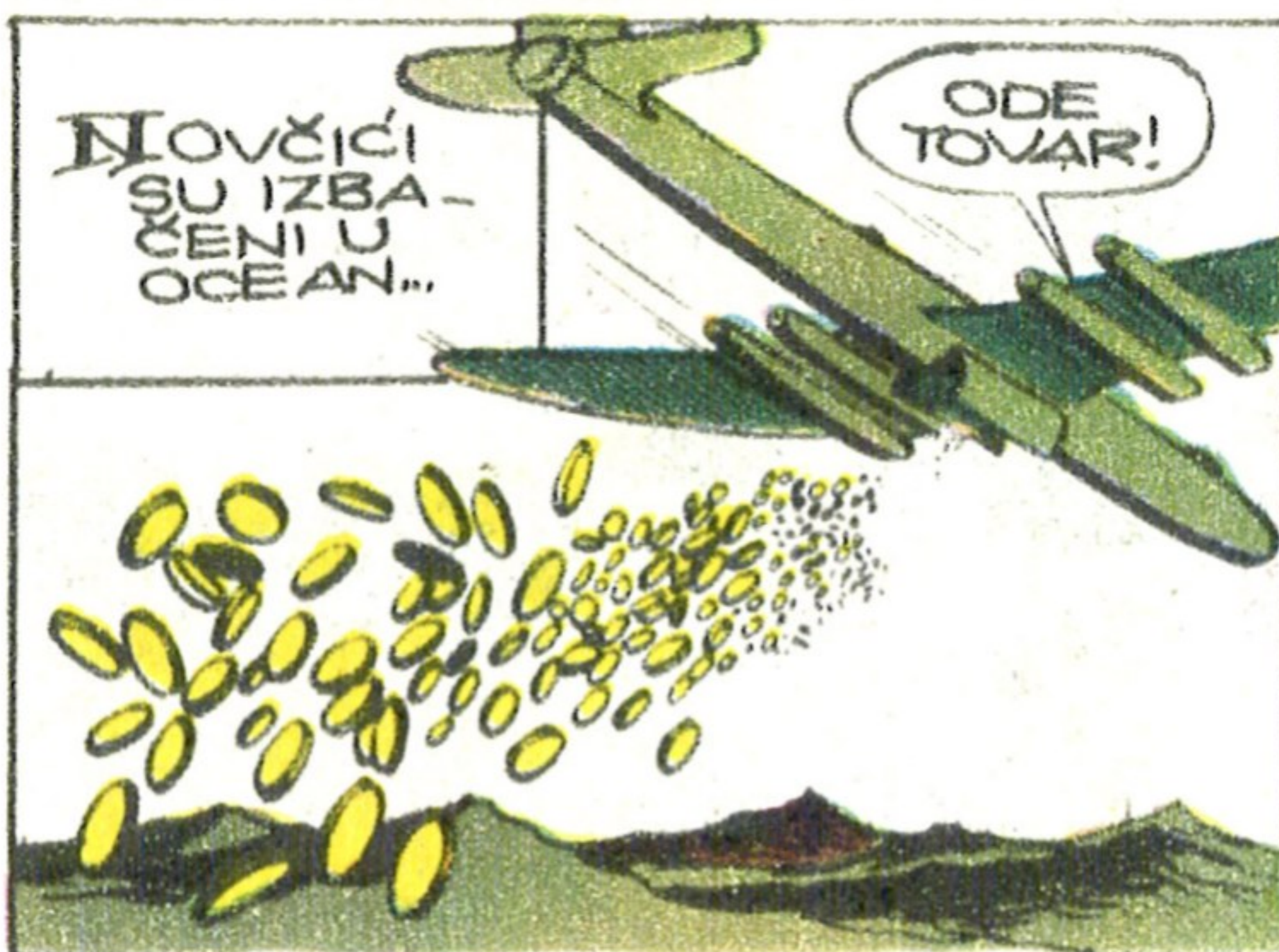
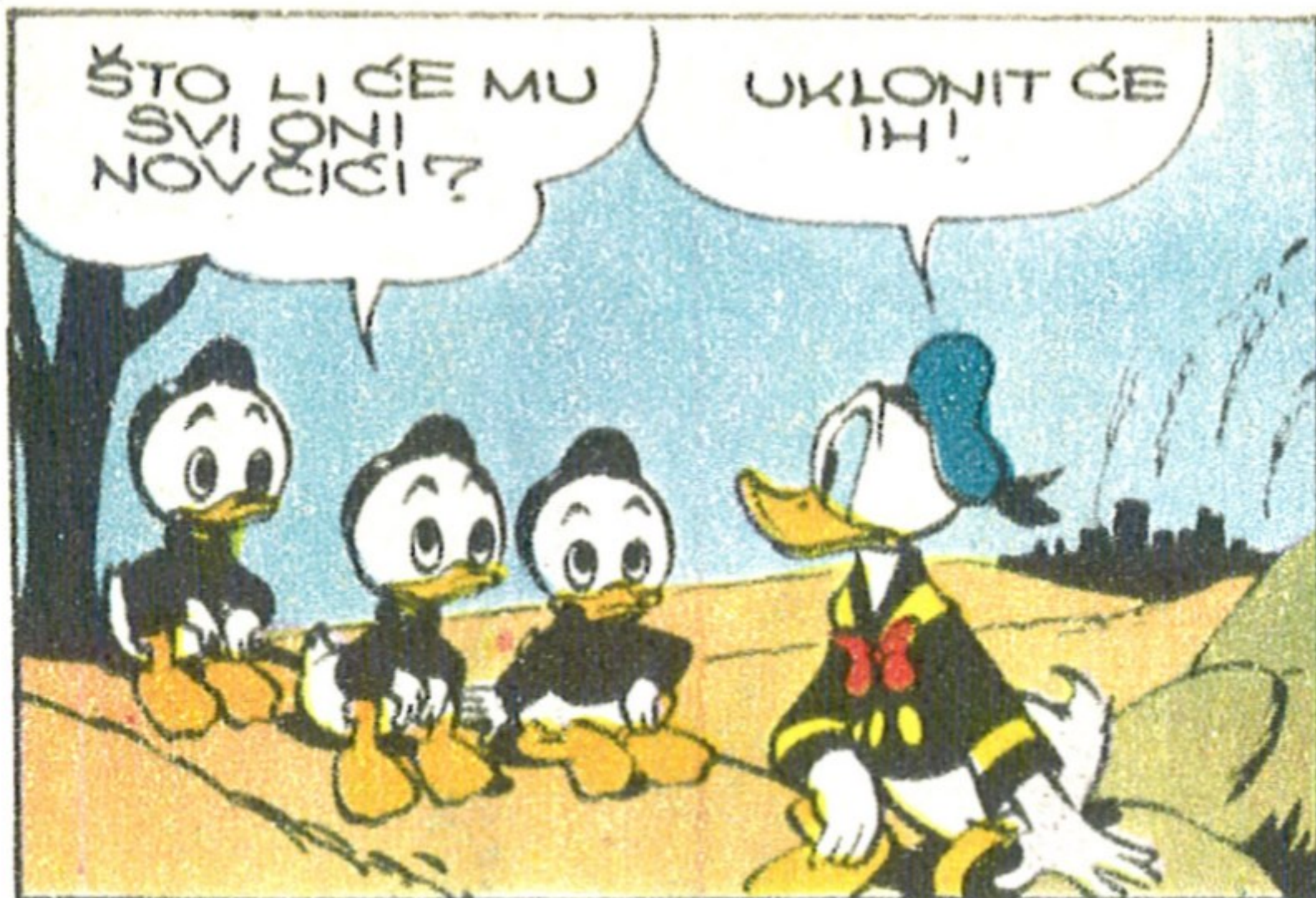

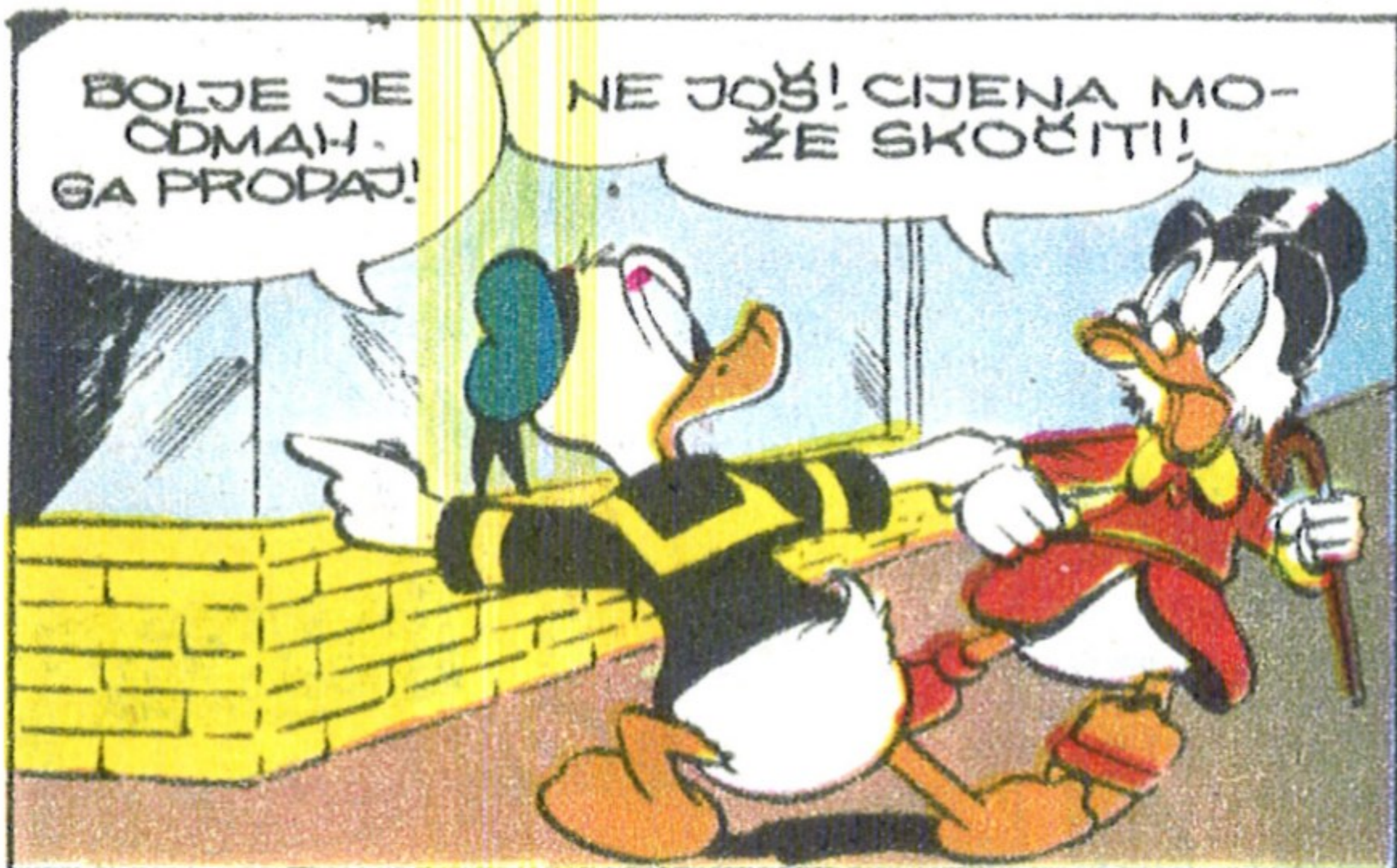

... VRIJEDI DESET SKIRLIJUNA DOLARA! MILIJUN PUTA VIŠE NEGO ŠTO SAM POTROŠIO!

ATI GA NOSIŠ KAO DA JE BEZVRIJEDAN!

BOLJE JE ODMAH GA PRODAJ!

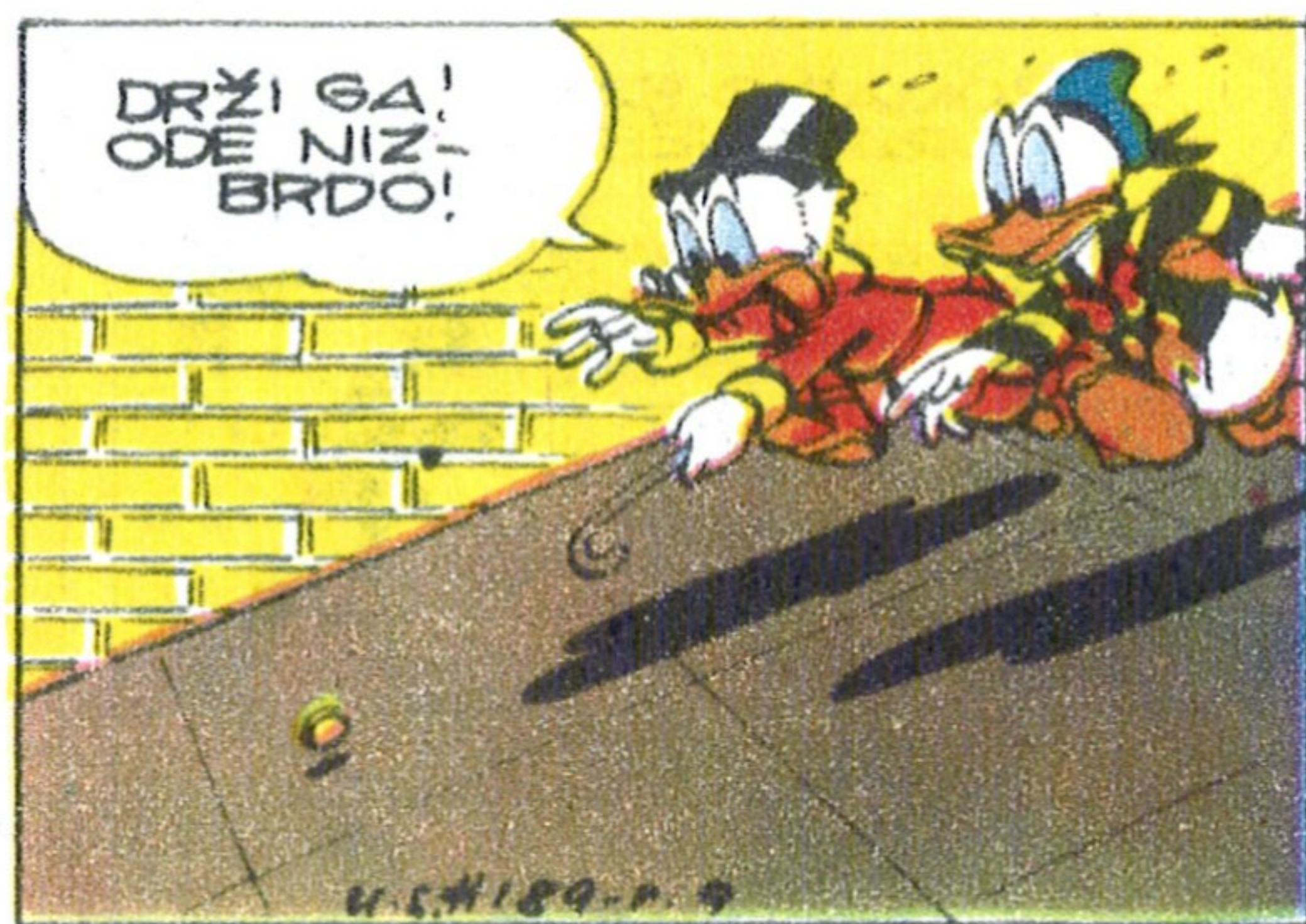
NE JOŠ! CIJENA MOŽE SKOČITI!

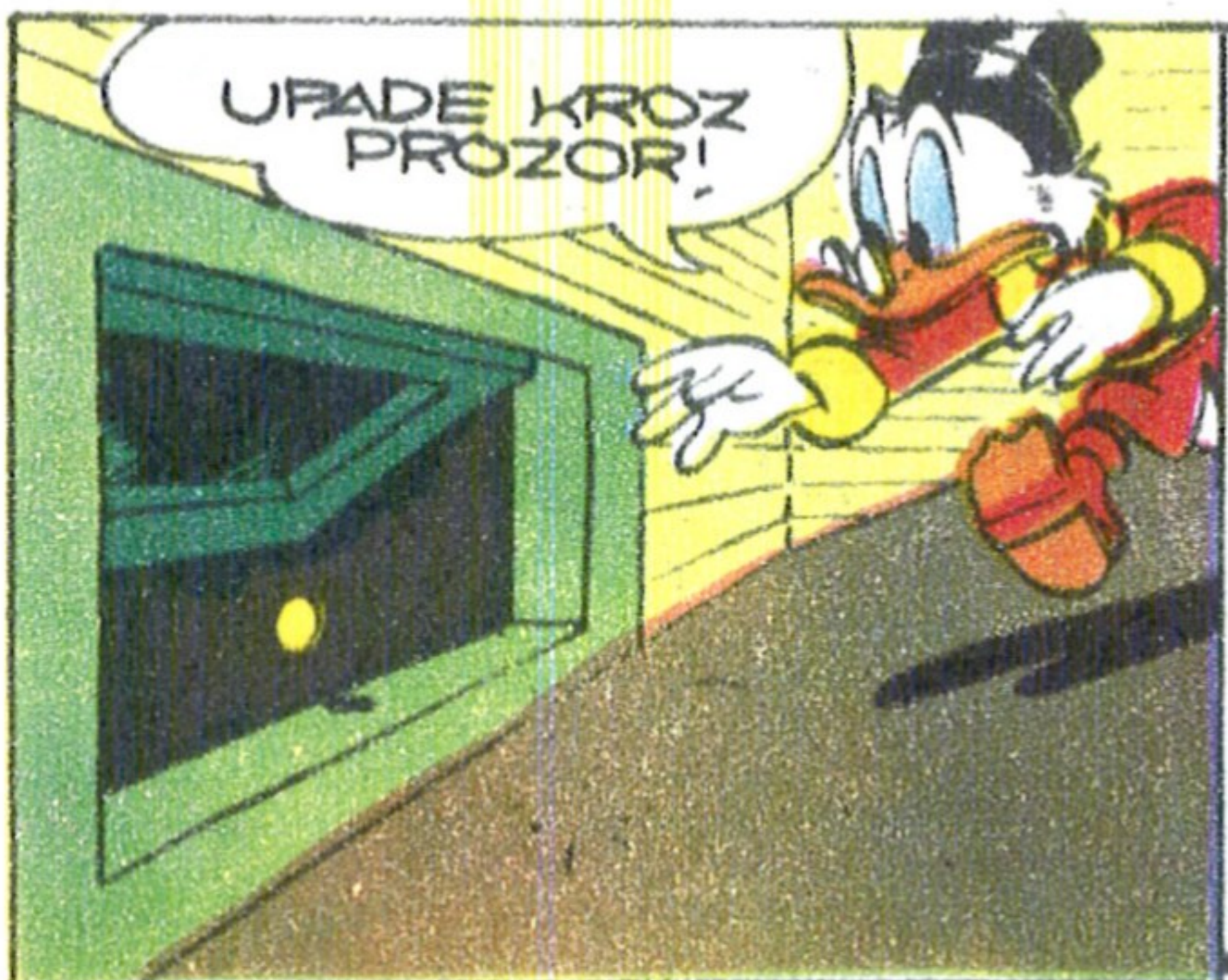
A VOLIM I SLUŠATI KAKO ZVECKA!

OPA! ISPADE MI!

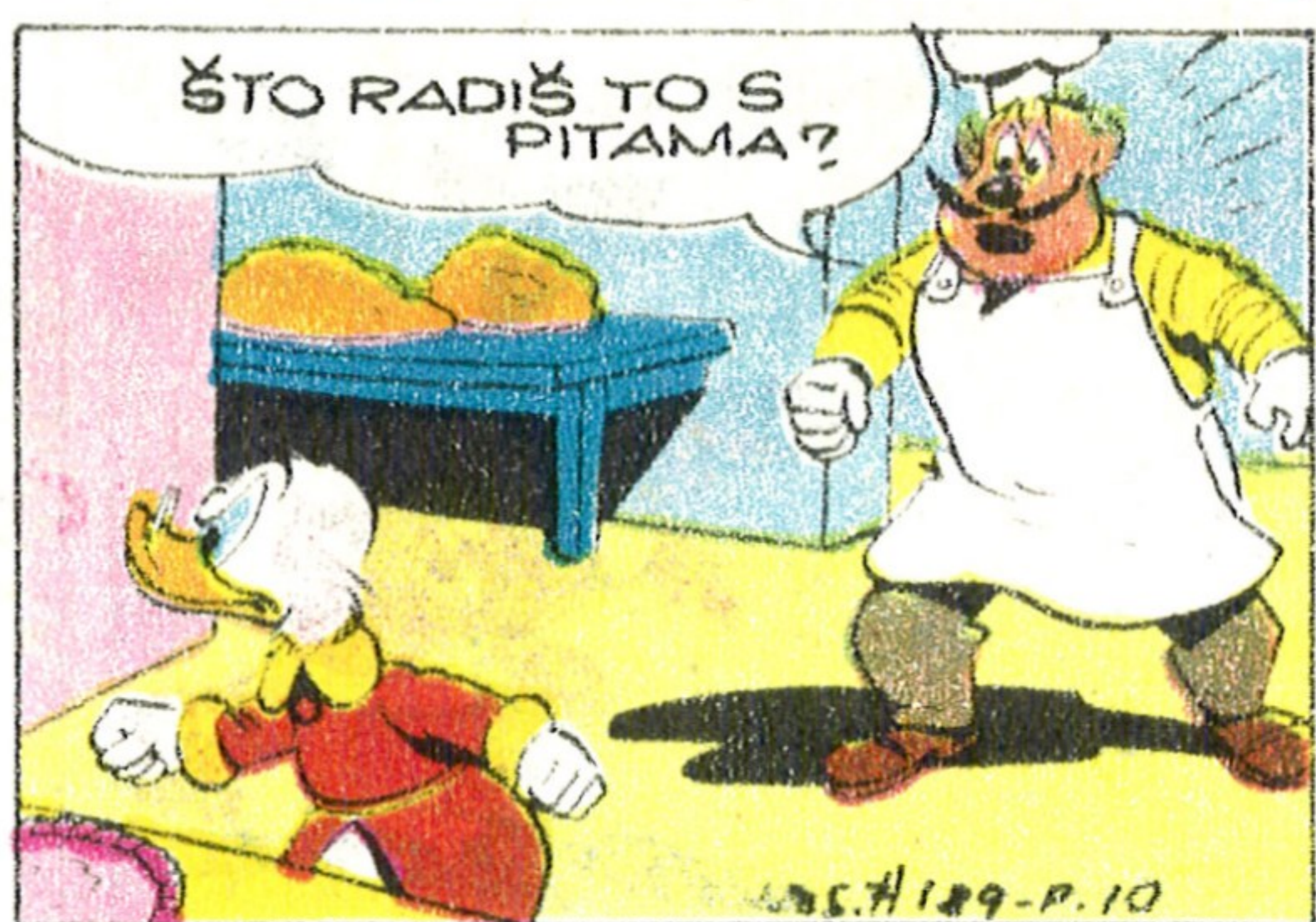
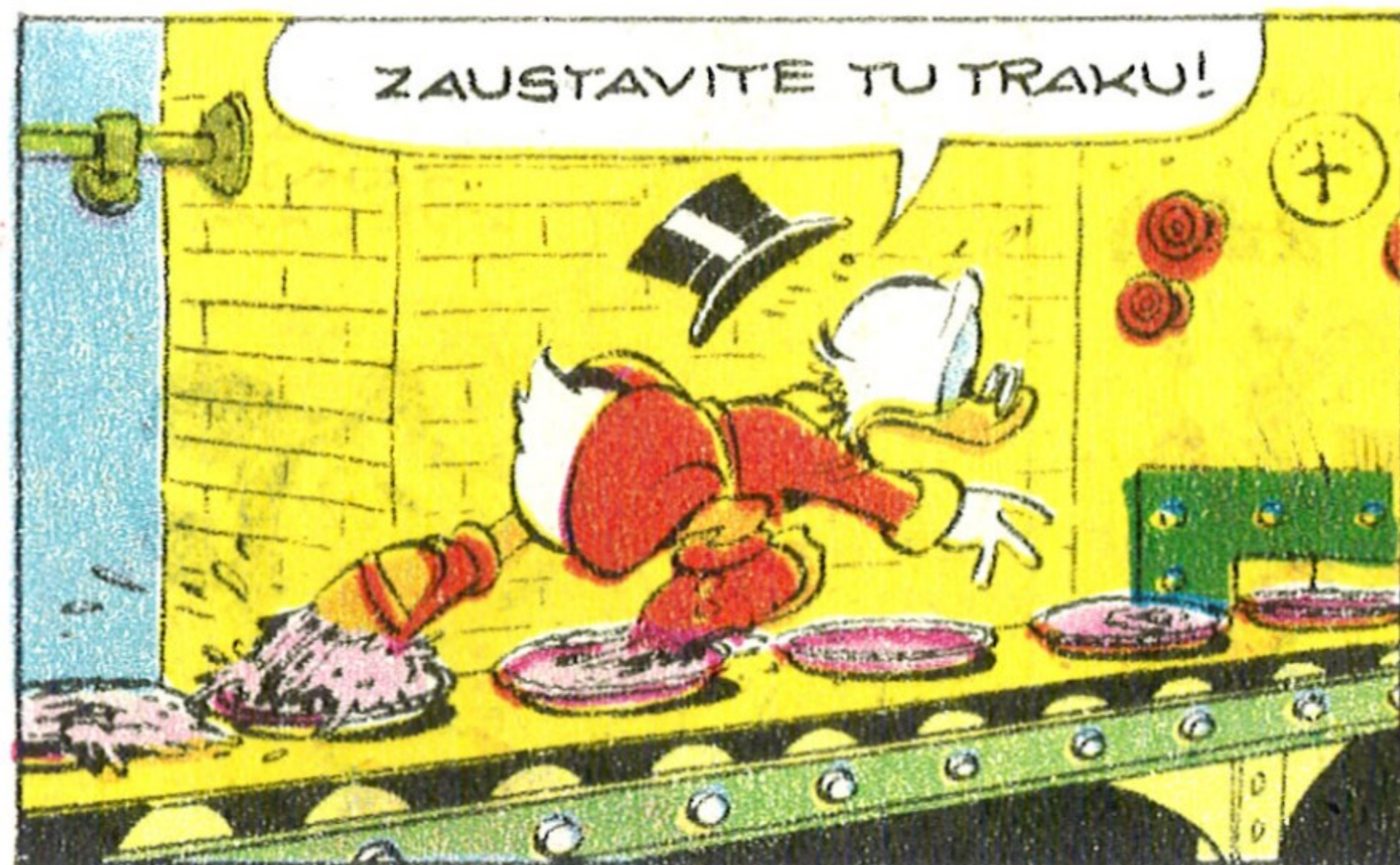
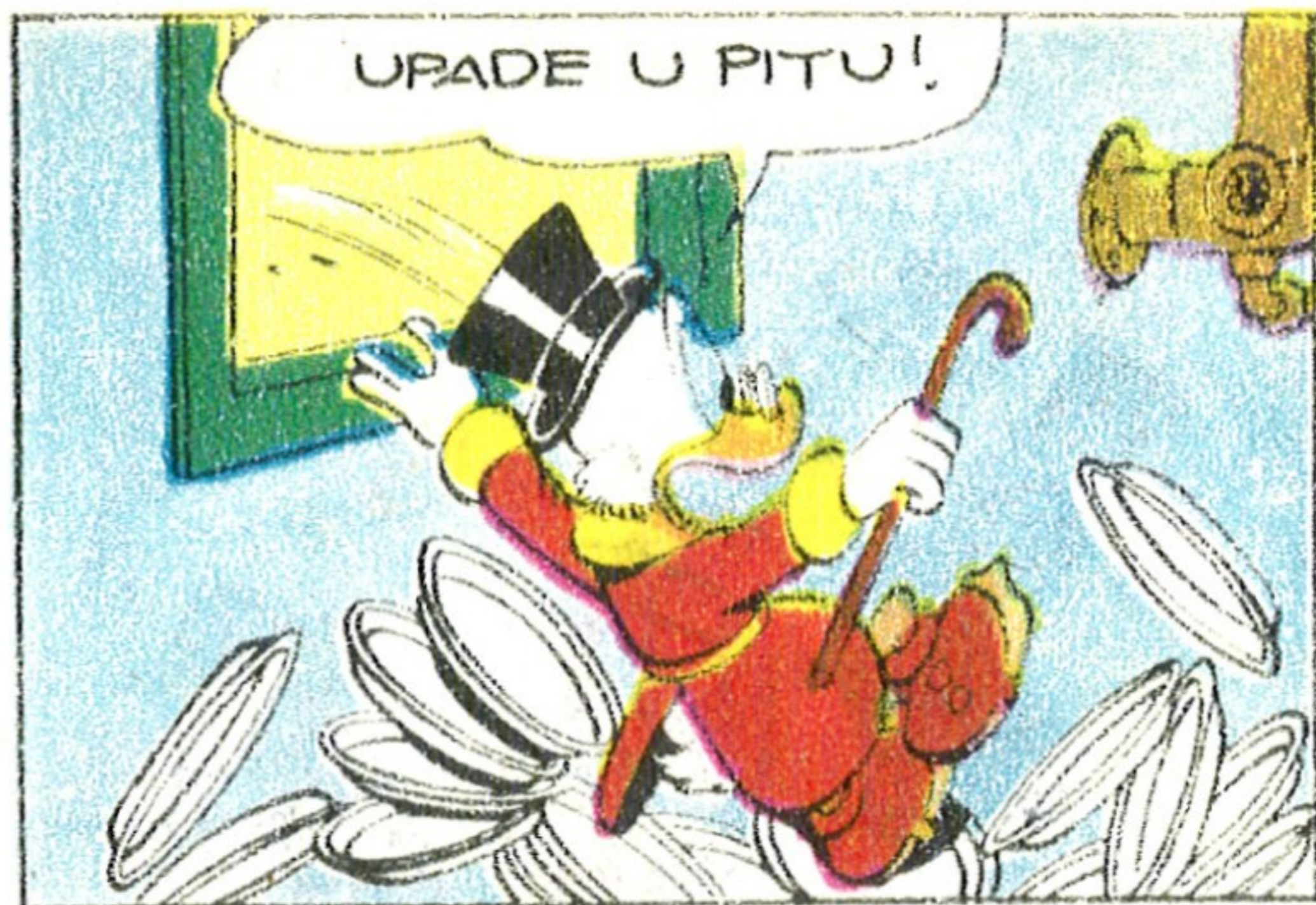
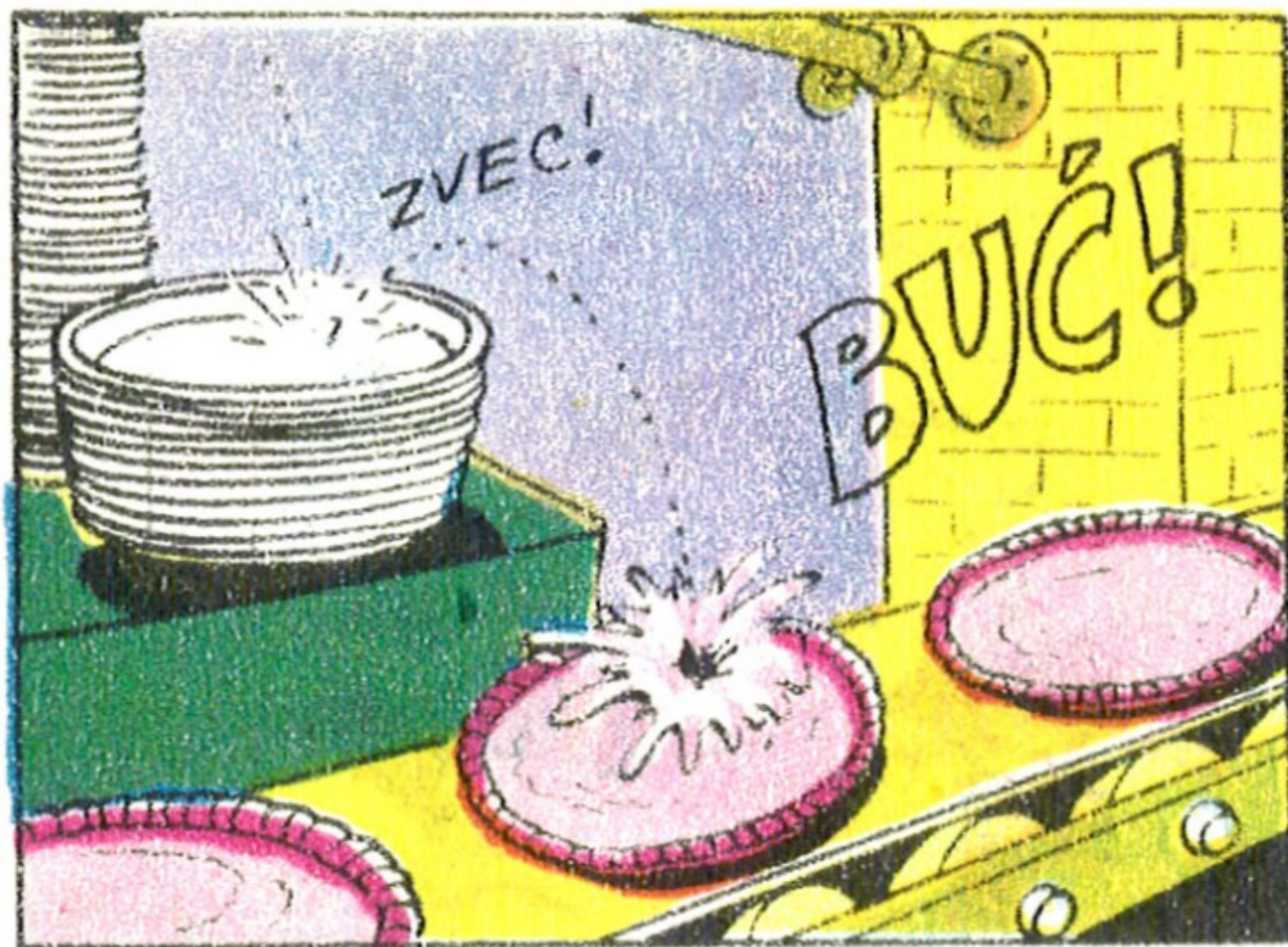
DRŽI GA! ODE NIZ BRDO!

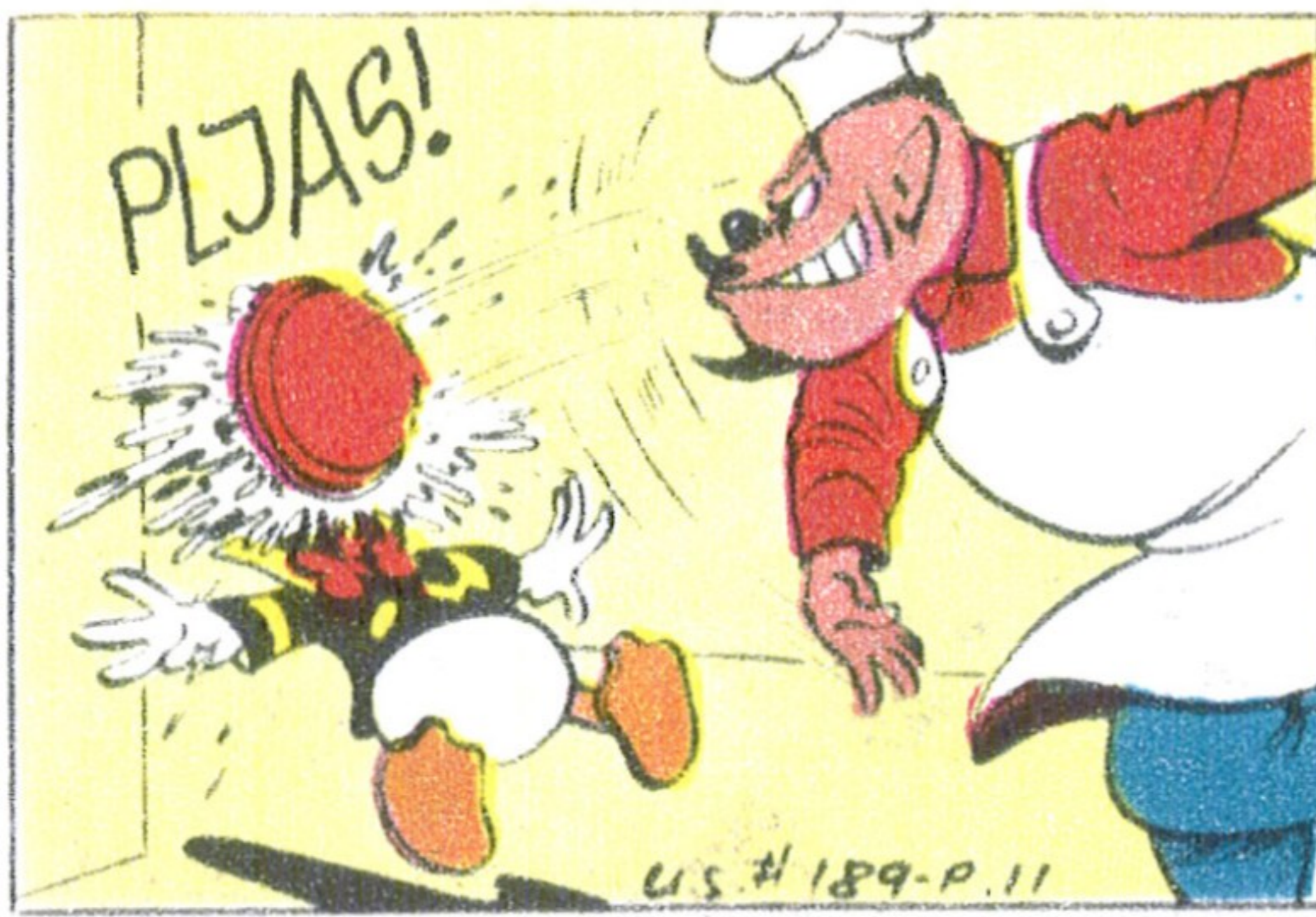

UPADE KROZ PROZOR!

BAR GA ČUJEM KAKO ZVECKA!

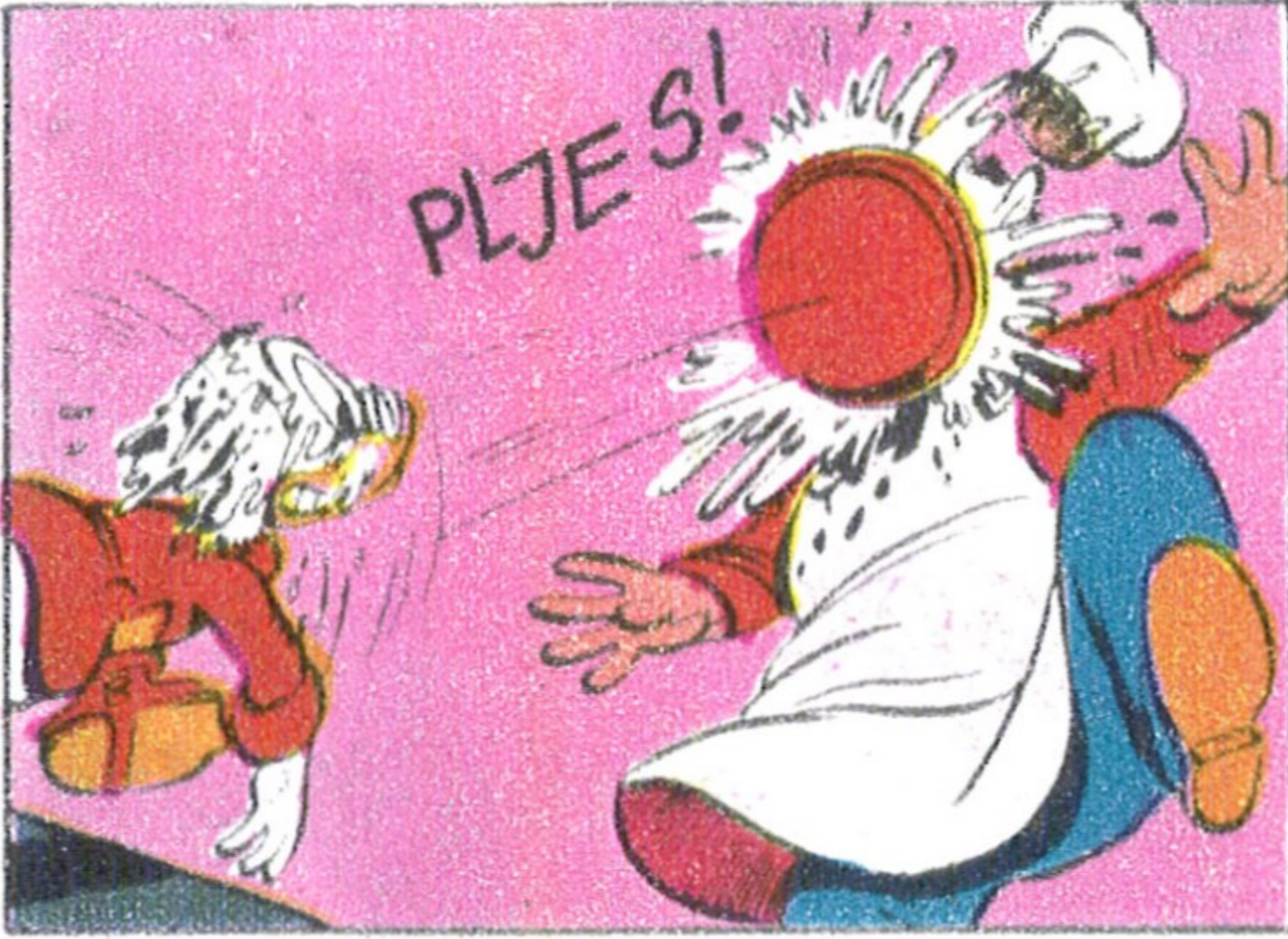

U.S. # 189-P. 11

GUBI SE! VIDIŠ DA IMAM POSLA!

PLJEŠ!

TI MENE PITOMI, JA TEBE PITOMI!

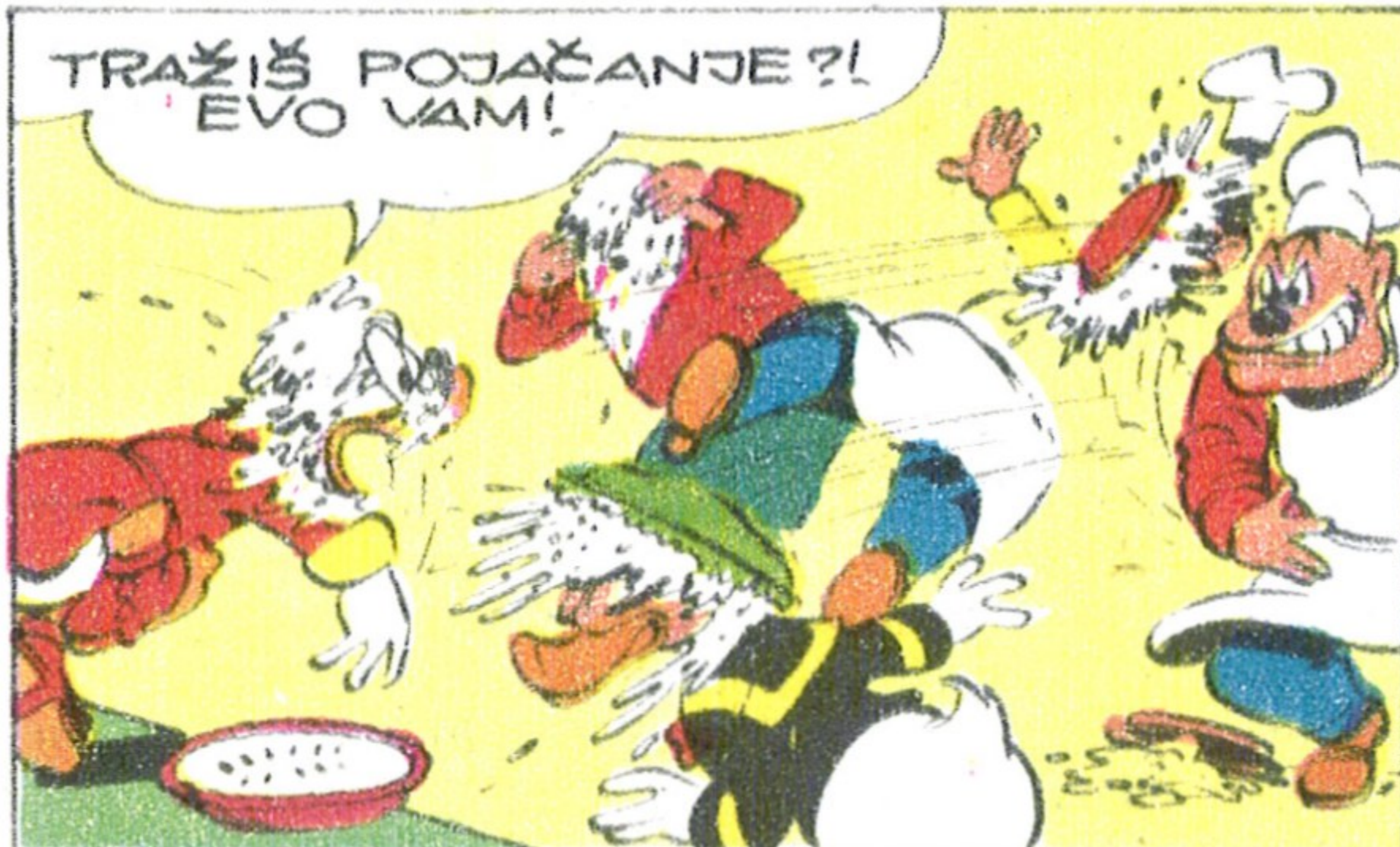

ZNAČI, BEZOBRAZAN SI, JE LI?!

PJUS!

MOMCI, NAPALI SU PITKA!

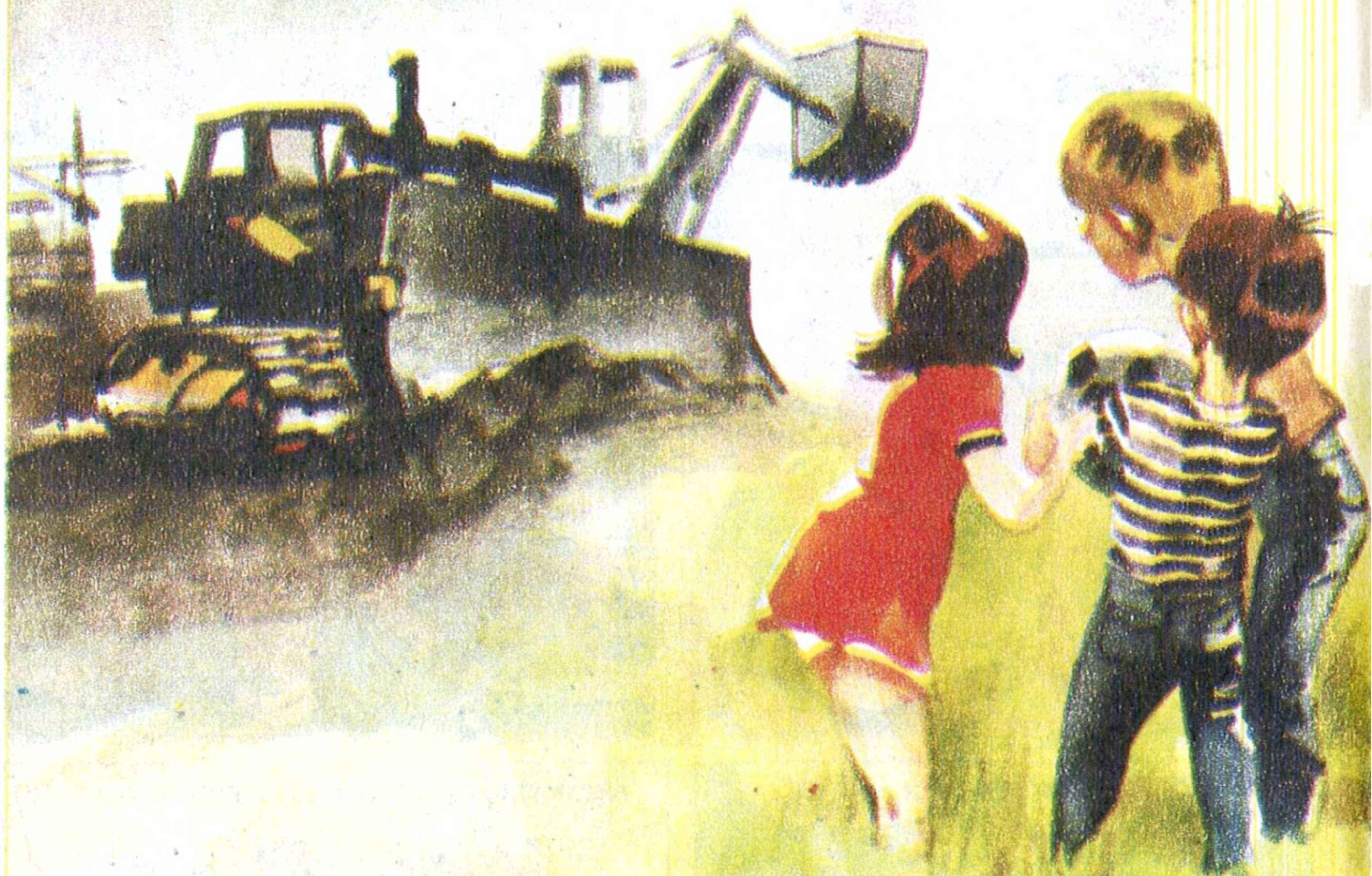
TRAŽIŠ POJAČANJE?! EVO VAM!

NAŠIMA JE POTREBNA I POMOĆ!

NASTAVAK NA 26. STR.

POSljednja Poljana

Stri strane uz rub poljane pružale su se ulice; uz četvrti rub bila je razapeta žičana mreža obrasla visokom živom ogradom maklure. Iza živice prostirao se vrt u kojem se svakodnevno oglašavao ljut ovčarski pas. Trava na najvećem dijelu poljane bila je ugažena, ali se zato na rubovima uzdizao gustiš u kojem su se mališani skrivali kada su igrali žmurke.

Svuda oko poljane nalazile su se obiteljske zgrade, a posve daleko betonski neboreri.

Naselje je izgrađeno prije sedam godina. U njemu su postojale knjižara i samousluga, fotografska i staklorezačka radionica, banka i pošta — sve ono što je neophodno odraslima.

Dječjeg igrališta nije bilo.

I zato je mala poljana predstavljala dragocjeno mjesto na kojem su se okupljali dječaci i djevojčice iz cijeloga naselja. Najljepši i najuzbudljiviji trenuci tu su se događali. Stariji dječaci su postavili četiri grede kao stative i svakoga poslijepodneva igrali nogometa. U toku dana mališani su igrali klikera,

u suton žmurke, a kada je netko od susjeda, na rubu poljane spaljivao posječeno granje, svi su ostajali sve dok i posljednji ugarak ne bi utrnuo.

Povremeno, djeca su organizirala akcije uređenja poljane, pa je njihovo igralište postajalo zelenije i veselije.

Trajalo je to tako do prije nekoliko dana. A onda...

Prvo su se pojavili neki ljudi, koji su stajali po strani, i svi su bili uvjereni da oni sa zanimanjem gledaju utakmicu koju su igrali dječaci.

Sutradan su ti isti ljudi došli s nekakvim aparatima i počeli premjeravati poljanu.

Djeca su bila iznenađena.

— Što hoće ovi čilci? — upitao je devetogodišnji Vojislav.

— Valjda vidiš! — kazao je Dejan. — Mjere!

— Vidim da mjere, ali zašto mjere? Što hoće na našoj poljanici?

Dejan je slegnuo ramenima i okrenuo se Sandri. — Znaš li ti?

Sandra je tek pošla u prvi razred, znala je

kako se pišu tri velika pisana slova, ali zašto su ljudi na poljani i zašto mjere nije mogla ni pretpostaviti.

— Ako ne znamo mi, znaju oni! — Vojislav je ljuto prešao preko ulice i došao do ljudi.

— Što je, mali? — upitao ga je čovjek za kojega je Vojislav poslije saznao da je geometar. Što znači geometar, nije mu bilo jasno, ali je bio siguran da je nešto ružno čim čovjek mjeri njihovu poljanicu.

— Što tražite na našoj poljani? — upitao je Vojislav bez i malo straha.

Čovjek se namrštitio. — Pa... poslali su nas da je premjerimo.

— To vidim i sam. A zašto je premjeravate?

— Koliko ja znam, početak će zidati kuću.

Vojislav je gledao geometra, ali je bilo očevidno da ne čuje što čovjek dalje govori. U njegovoj svijesti odzvanjala je strašna istina: djeca će ostati bez poljane... djeca će ostati bez poljane...

Okrenuo se i bez riječi prišao drugovima.

— Nećemo im dopustiti — kazao je poslije okupljenim dječacima i djevojčicama. — Hoće da zidaju zgradu. E, to im nećemo dopustiti.

Prošao je tjedan dana... Djeca su već bila zaboravila da su ljudi premjeravali poljanu. Ali, u srijedu, kada su pri povratku iz škole stigli do poljane, zastali su zaprepašteni.

Poljana je bila ograđena ogradom od niskih stupova i dugih dasaka. Unutar ograđenoga prostora, neki ljudi su vapnom izvlačili djeci posve nerazumljive bijele linije.

— Ako nekoga uhvatimo da se igra ovdje, loše će se provesti — rekao je prijeteći čovjek koji je držao metalno vjedro s vapnom.

U toku dana dječaci su sjedili na stepeništu susjedne zgrade, tiho su razgovarali i čekali da padne mrak.

Kada su radnici sutradan došli da nastave posao, bili su zaprepašteniji nego djeca dan ranije: drveni stupovi bili su povraćeni, daske razbacane, a bijele linije izbrisane.

Ljudi su vikali, prijetili, mahali pesnicama, ali — ulica je bila prazna, a kuće kao onijemile.

Vojislav je te večeri došao kući ranije nego obično. Sjedio je natmuren, nije htio jesti, a crtani film na televiziji uopšte ga nije zanimao.

— Što je s tobom? — upitao ga je otac zabrinuto. — Posvađao si se s drugovima?

Dječak je odmahnuo glavom.

— Nesretno si se zaljubio? — upitao je ponovo otac.

— Tebi je do šale — ljutito je rekao dječak. — Svi ste vi isti. Svi odrasli su protiv djece! Gdje ćemo se sada igrati?

Otac je sjeo kraj njega. — Vidiš, mali moj — rekao je. — Nismo mi protiv vas. Zaista vam je potreban prostor za igru, ali neki dječaci i djevojčice nemaju gdje stanovati... Kuća, koja će biti izgrađena na vašoj poljani, možda će biti njihov prvi stan; možda će prvi put u životu imati svoju sobu.

— Ali, mi nećemo imati gdje da se igramo!

— Zatim, još nešto je važno: dobit ćeš nove drugove i drugarice.

Slijedećega jutra tutnjava teških strojeva probudila je djecu u ulici. Poskakali su iz postelja i pojurili na prozore i terase.

Dva buldožera i ogromni kašikar počeli su nemilosrdno kopati temelje buduće kuće.

Vojislav je stajao na terasi. Osjećao je kako mu se u kutovima očiju počinju skupljati suze. Svom snagom se upinjao da ne zaplače, ali je znao da neće dugo izdržati. „Samo da tata ništa ne pita“, prolazilo mu je kroz glavu. „Ako bude progovorio, gotov sam!“

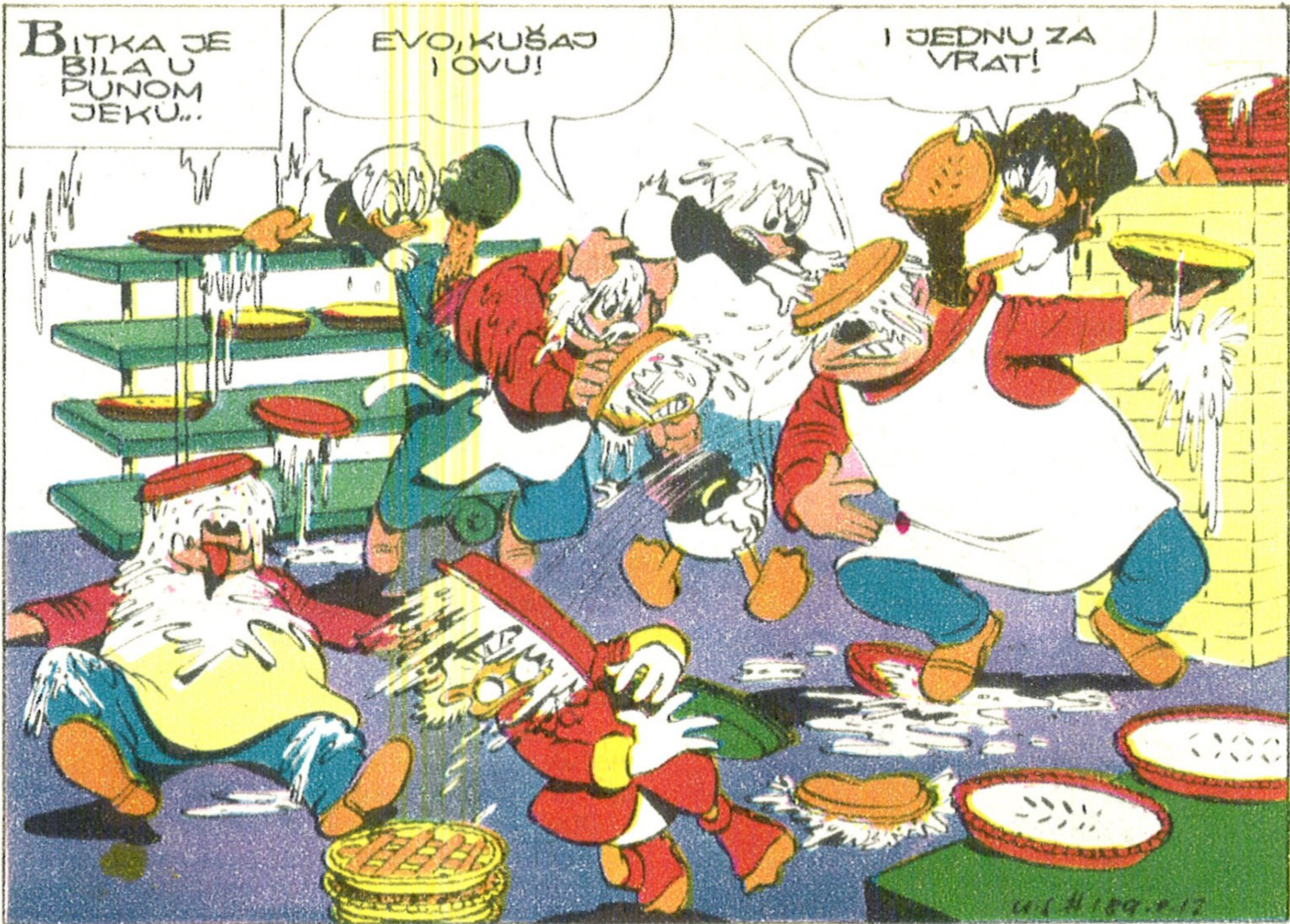
— Pa, i to je počelo — rekao je otac stojeći iza dječaka. Lagano je spustio ruku na mališanovo rame. — Bit će to lijepa kuća — dodao je. — S puno djece, siguran sam. Tko zna koliko ćeš novih igara naučiti od njih.

Vojislav je klimnuo glavom. Niz obraze su mu se počele slijevati suze.

— Zašto plačeš, sine? — upitao je otac.

— Gdje je tu pravda? Oteli su nam posljednju poljanicu!

Veroslav Rančić

BITKA JE
BILA U
PUNOM
JEKU...

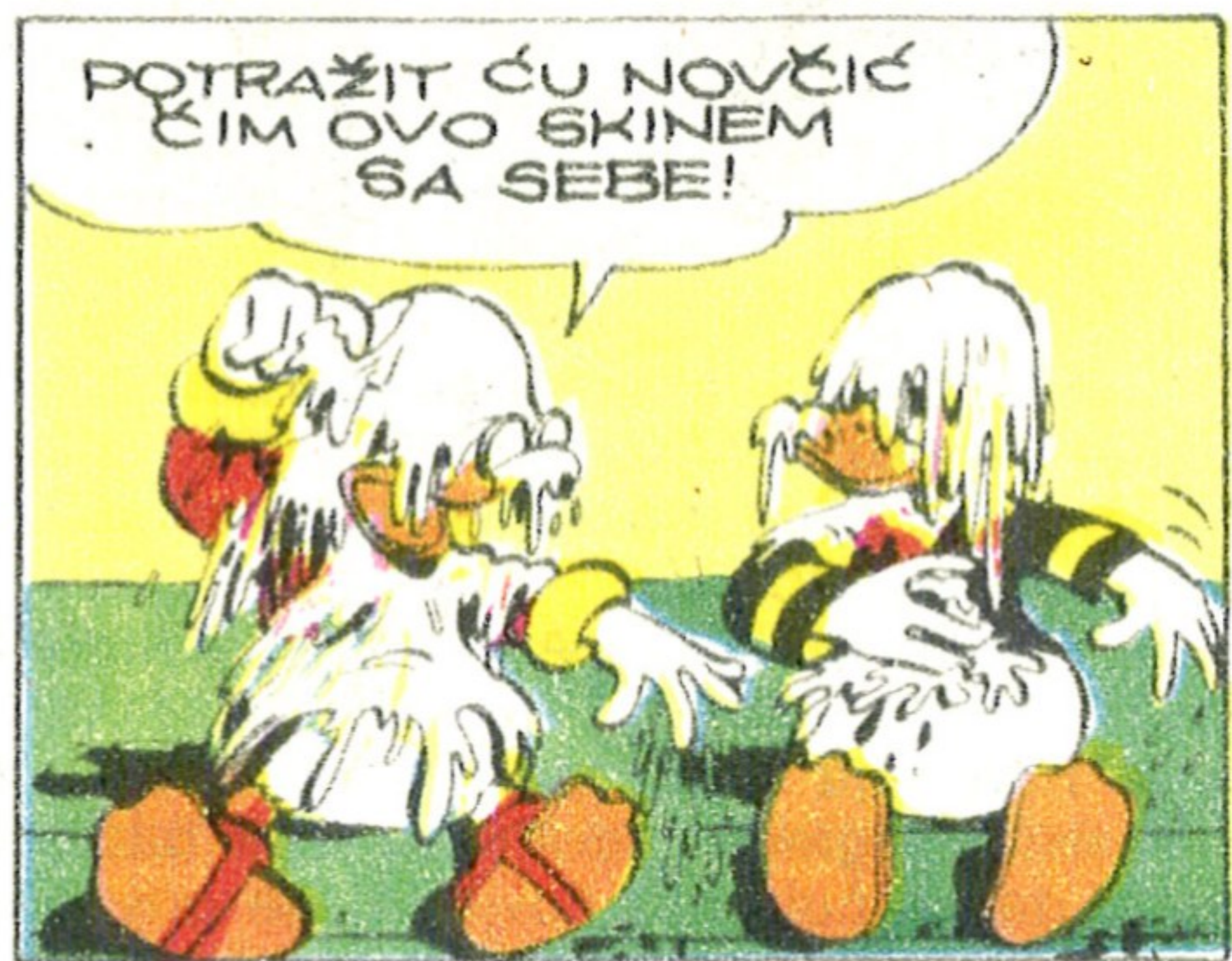
EVO, KUŠAJ
OVU!

I JEDNU ZA
VRAT!

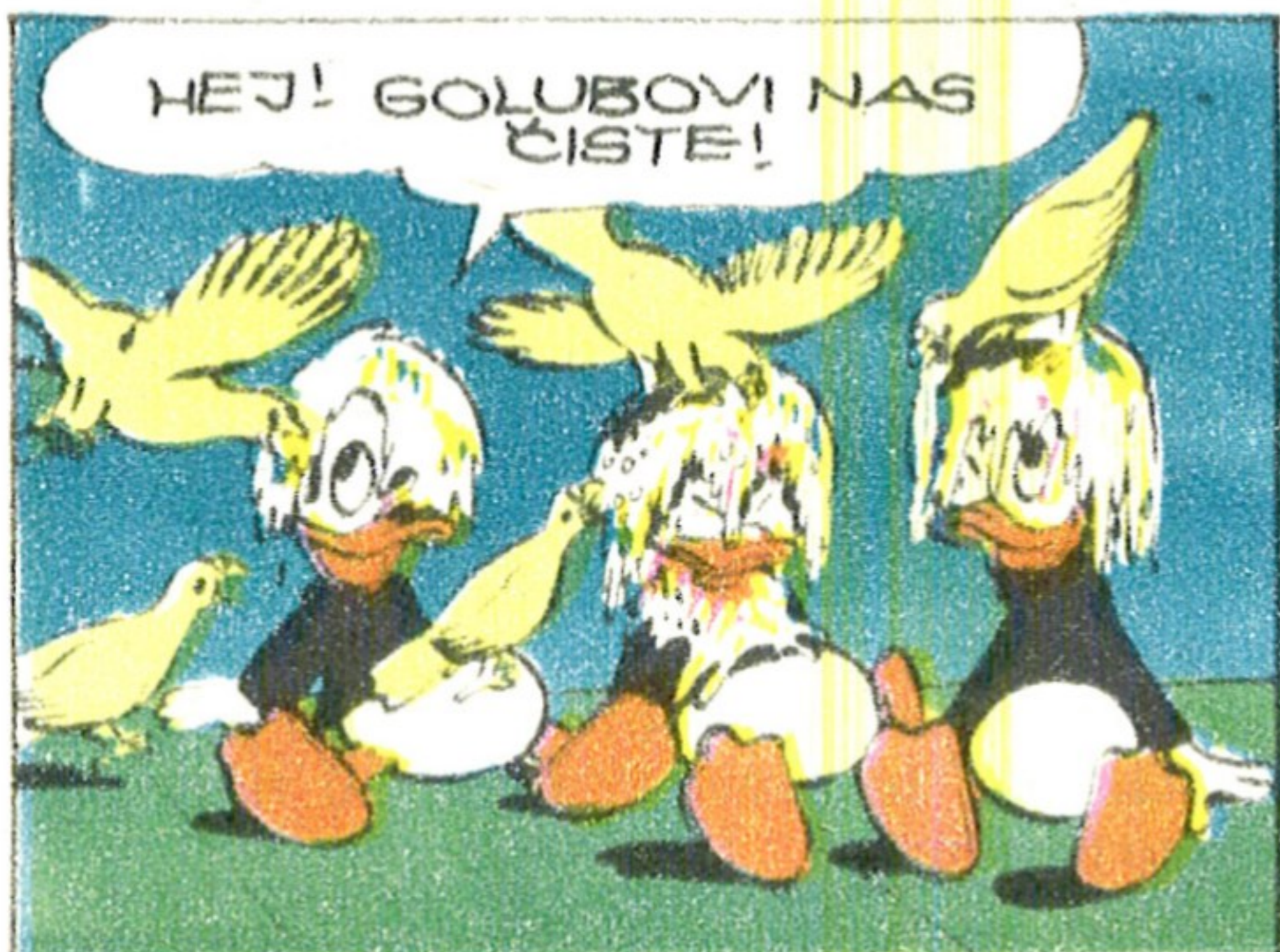

I, NAPOKON...

NEMA VIŠE MU-
NICIJE! GUBITE
SE!

POTRAŽIT ĆU NOVČIĆ
ČIM OVO SKINEM
SA SEBE!

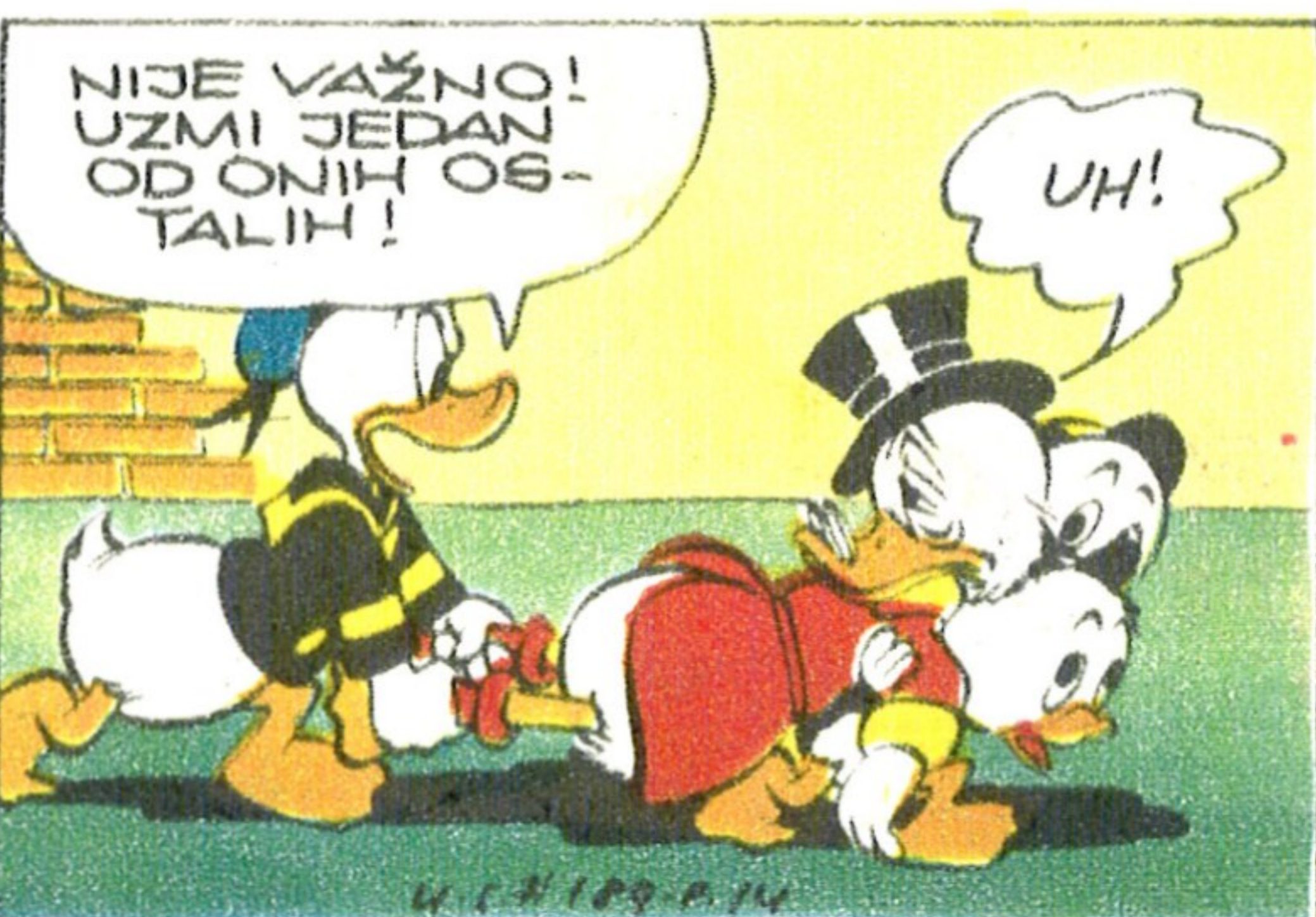
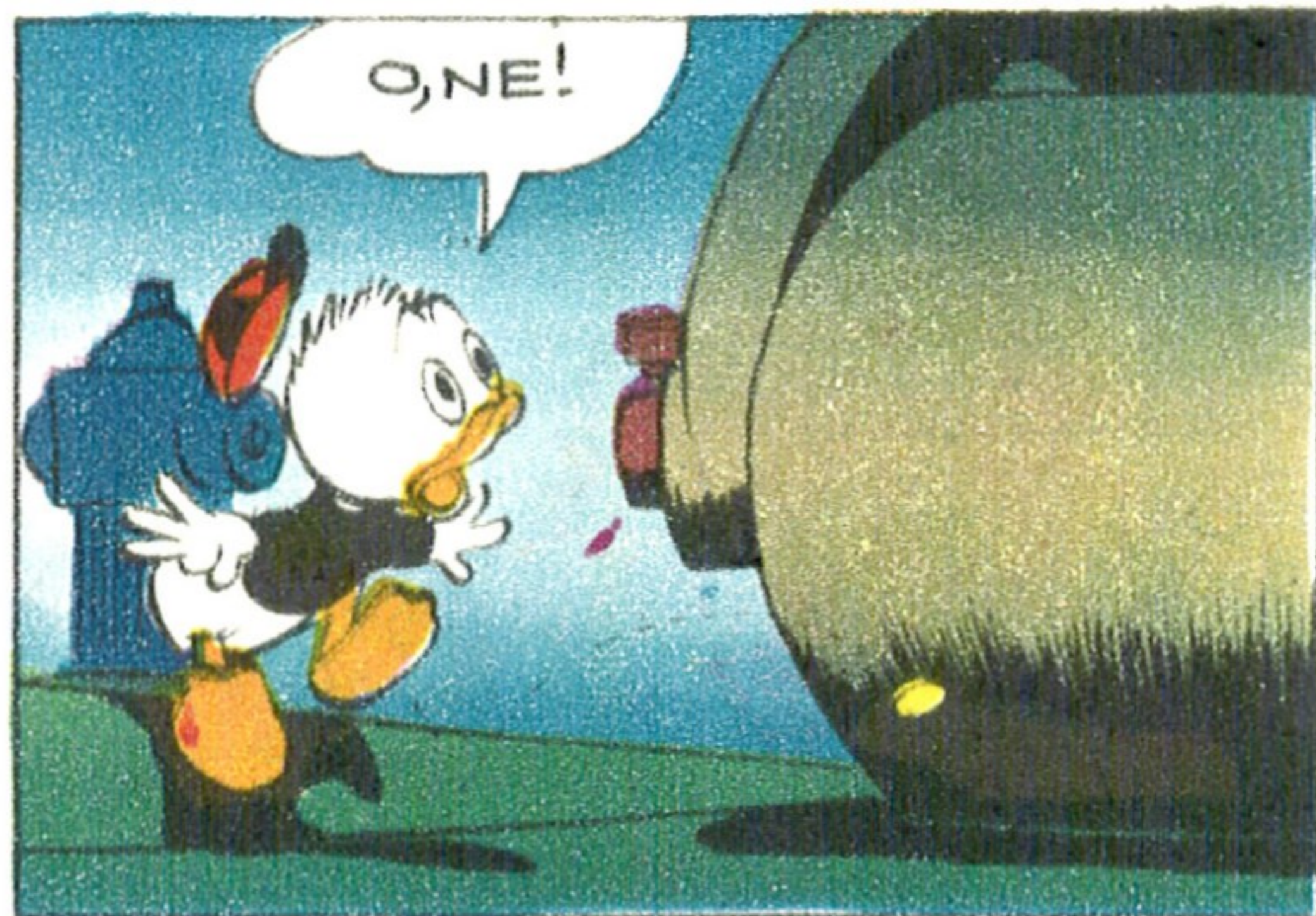
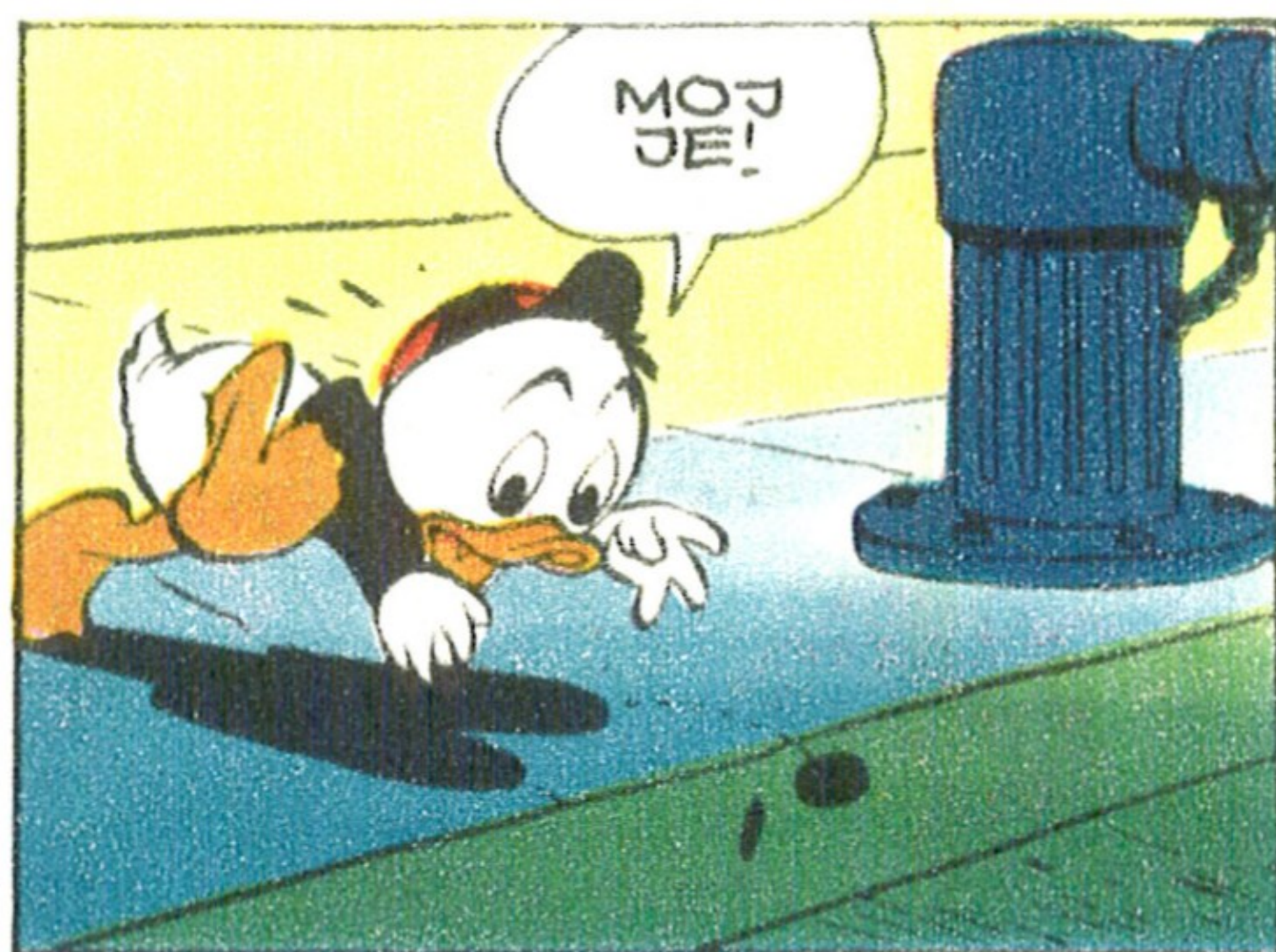
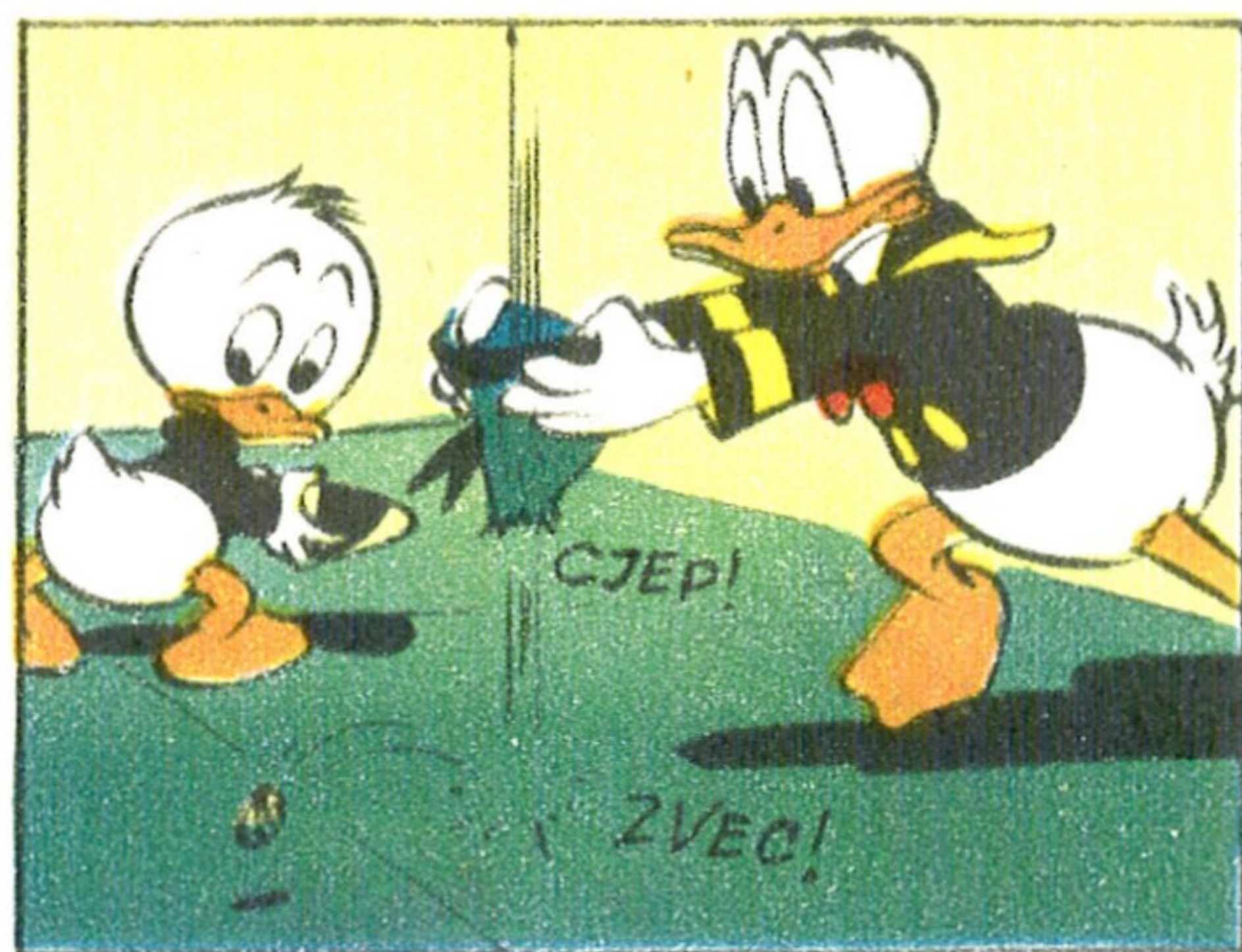

HEJ! GOLUBOVI NAS
ČISTE!

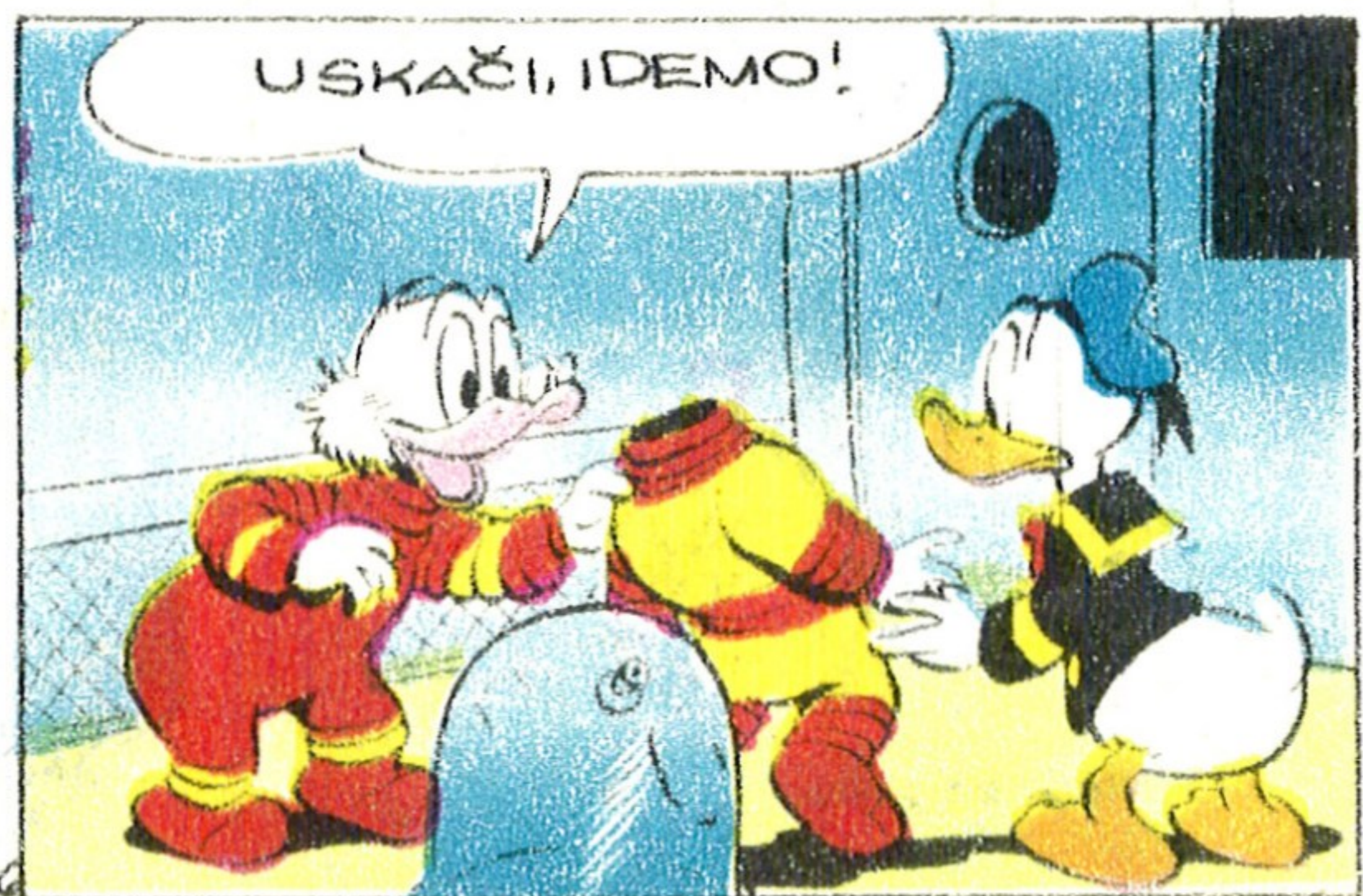

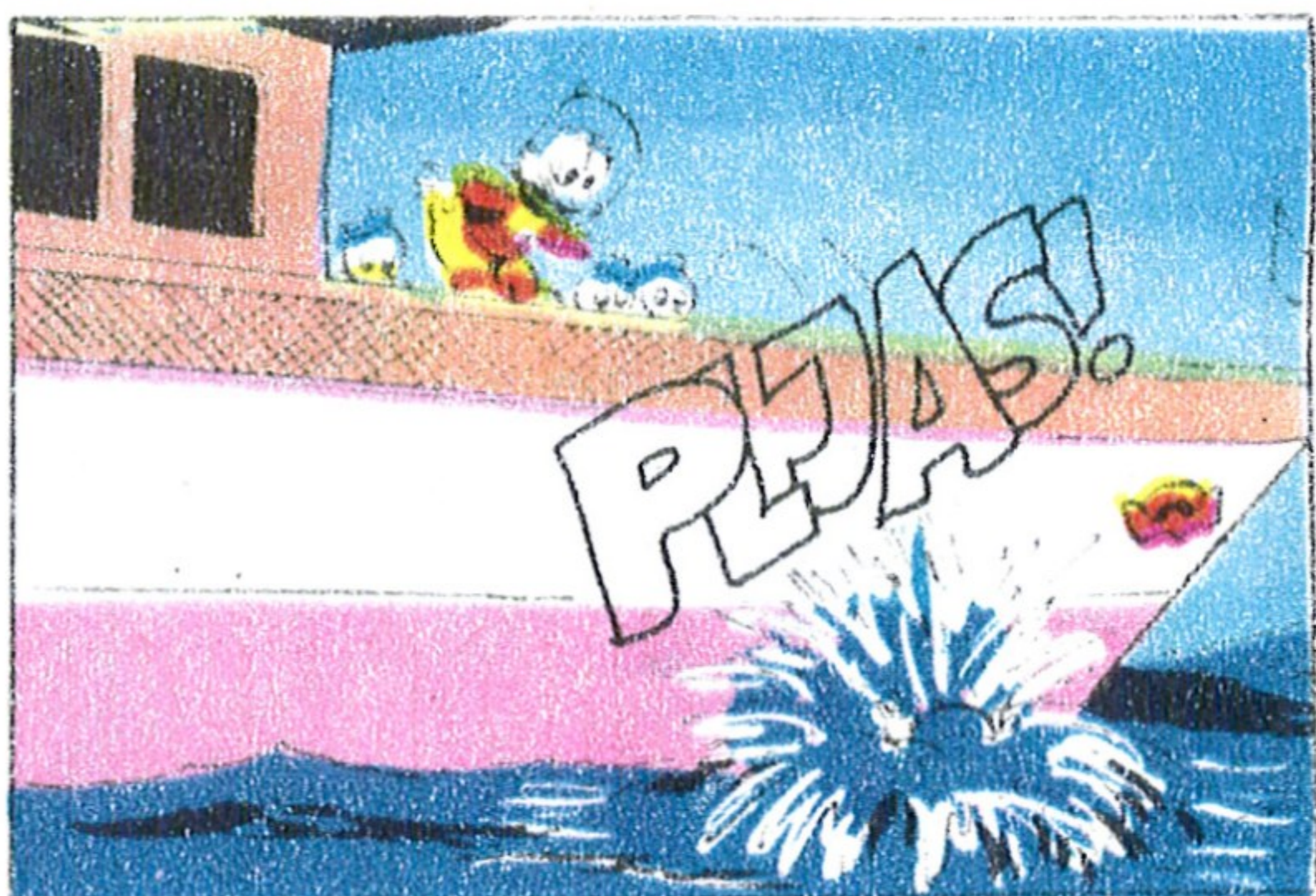
VIDI! NOVČIĆ!
NA GLAVI TI
JE!

ČUDNO! ŠTO SMO DUBLJE,
SVE JE SVJETLIJE!

MISLIŠ DA JE
TO OD OVIH
RIBA?

NEMO-
GUĆE!

VIDI ŠTO IH JE!
I SVE SVIJETLE!

SAD SMO ISPOD
NJIH! OVDJE JE
KAO PO
DANU!

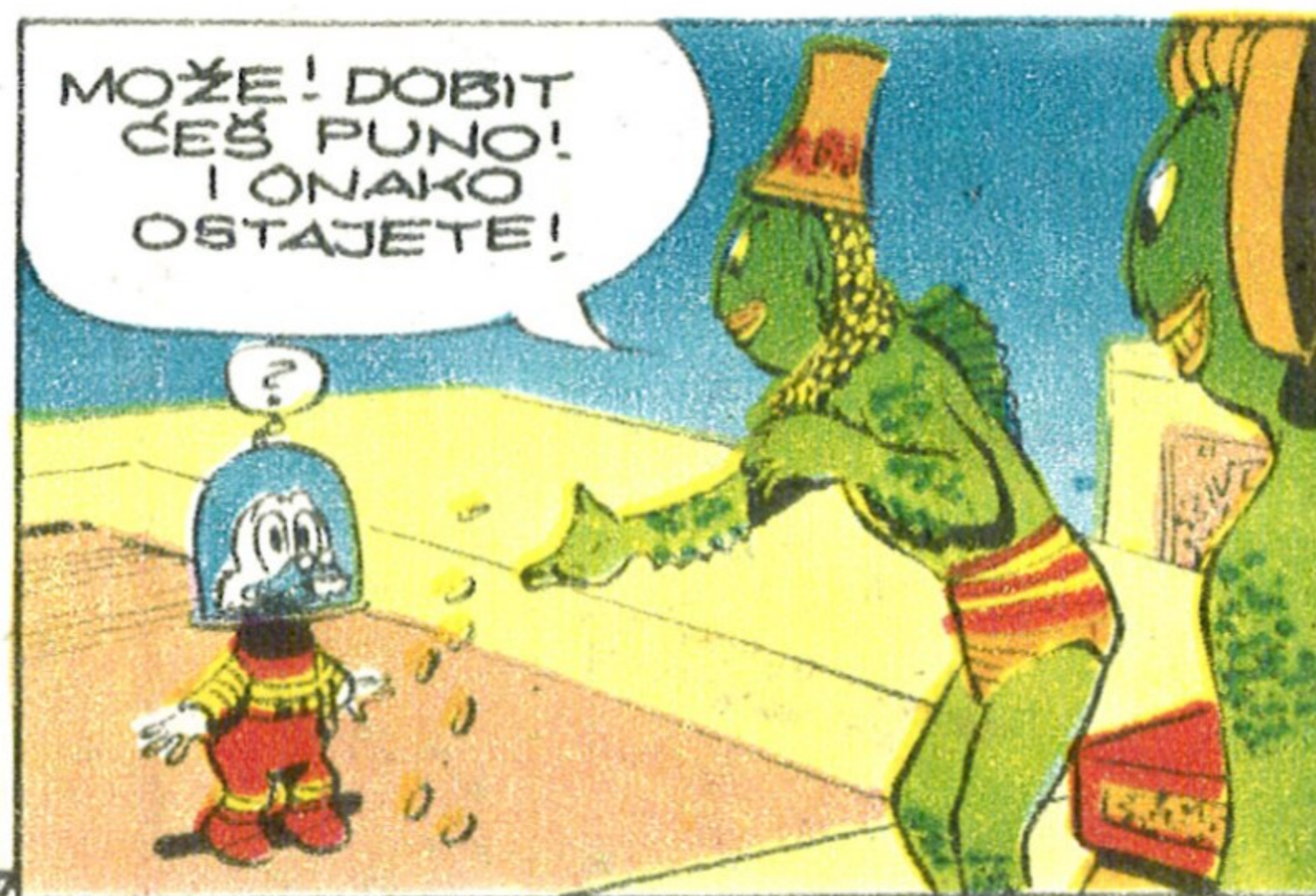
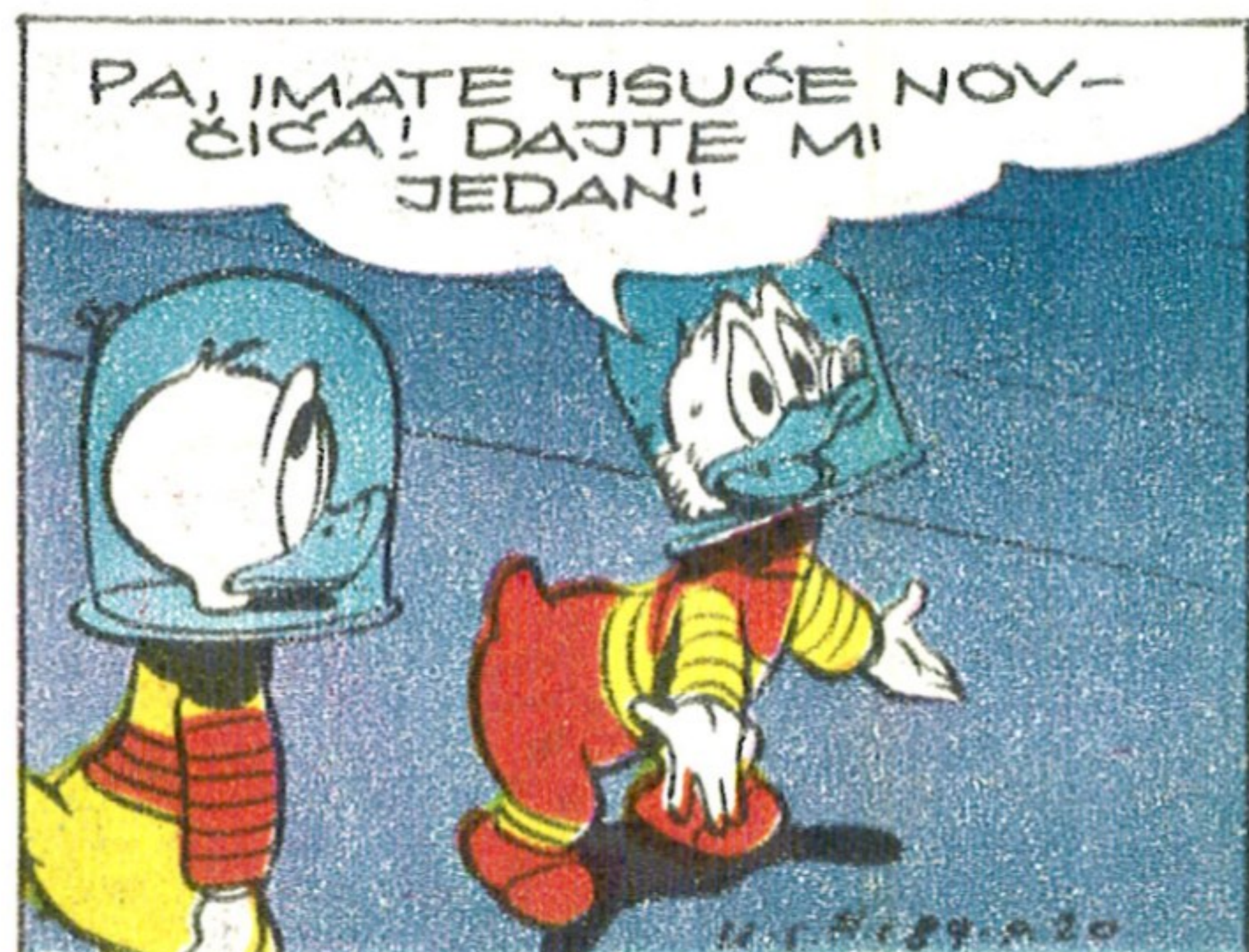
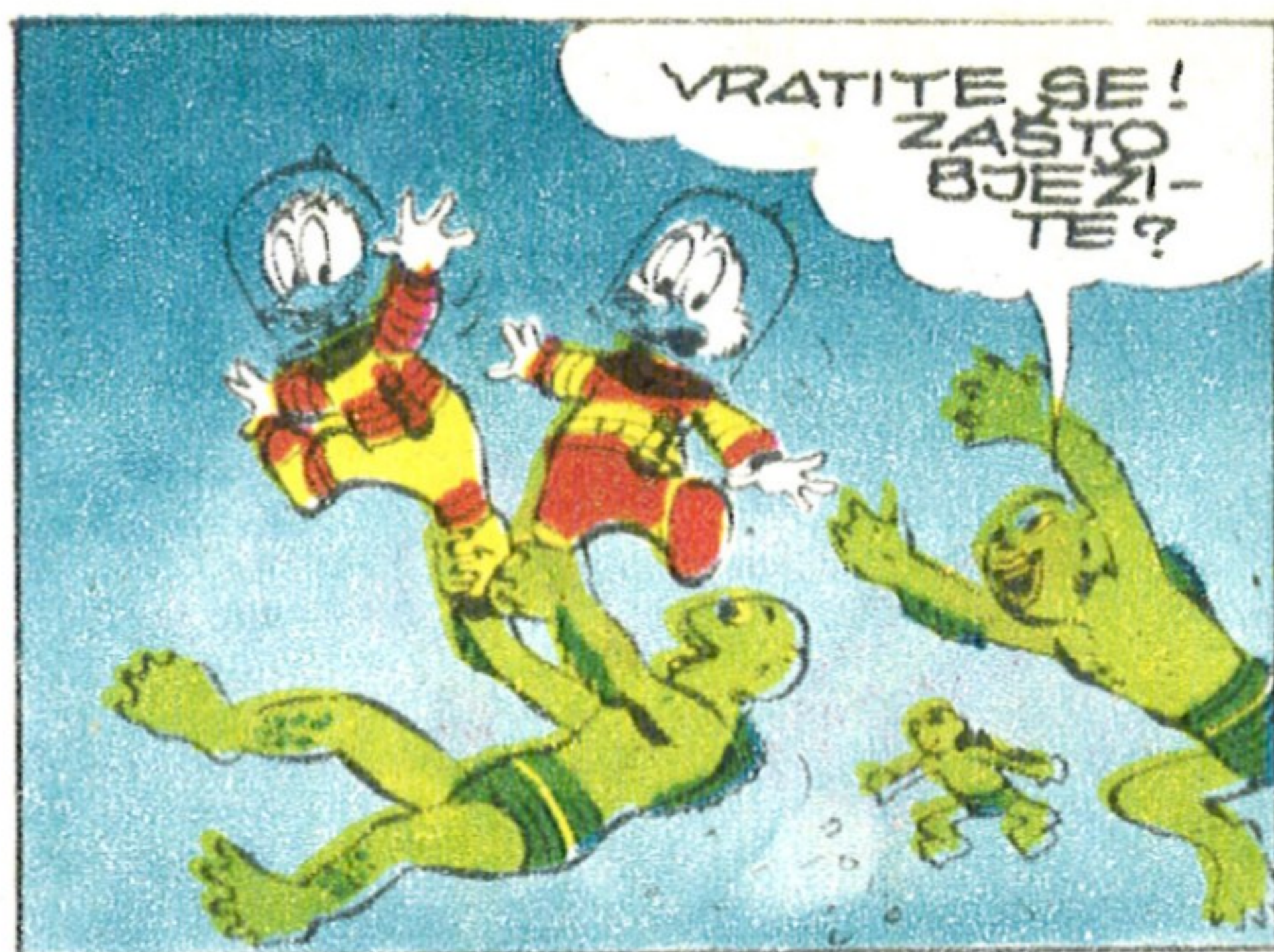
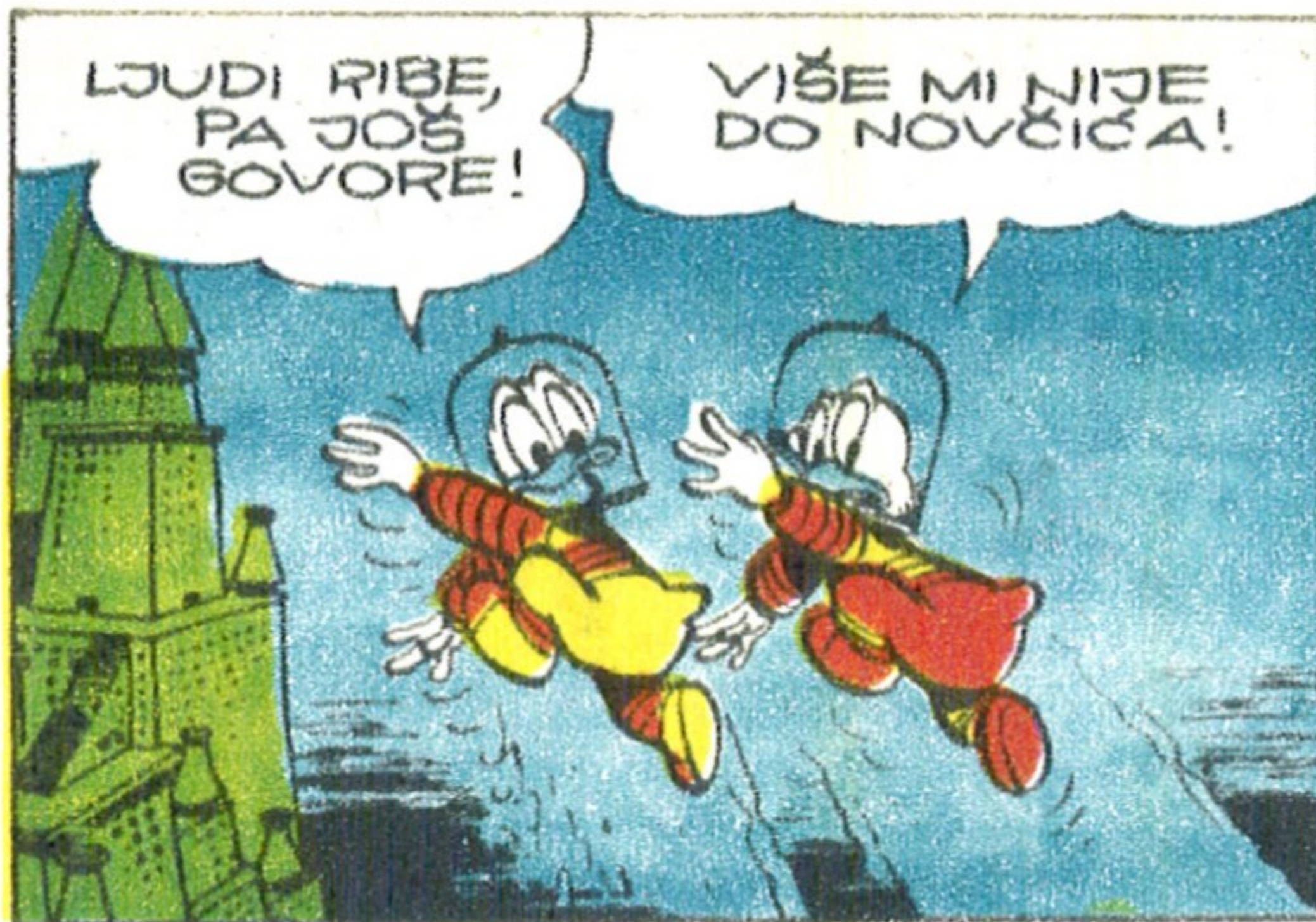
VIDI!
DOLJE!

KITOVII!
BAS SU
LIJEPI!

MA, NE KITO-
VI! ONO
DOLJE!

STAVITE GOSTE U TAMNICU
DOK NE ODUSTANU OD
POVRATKA U NJIHOV
ZAGAĐENI
SVIJET
GORE!

ALI, IMAM POSLA!
IMAM MNOGO ŽELJEZ-
NICA, NOVINA...

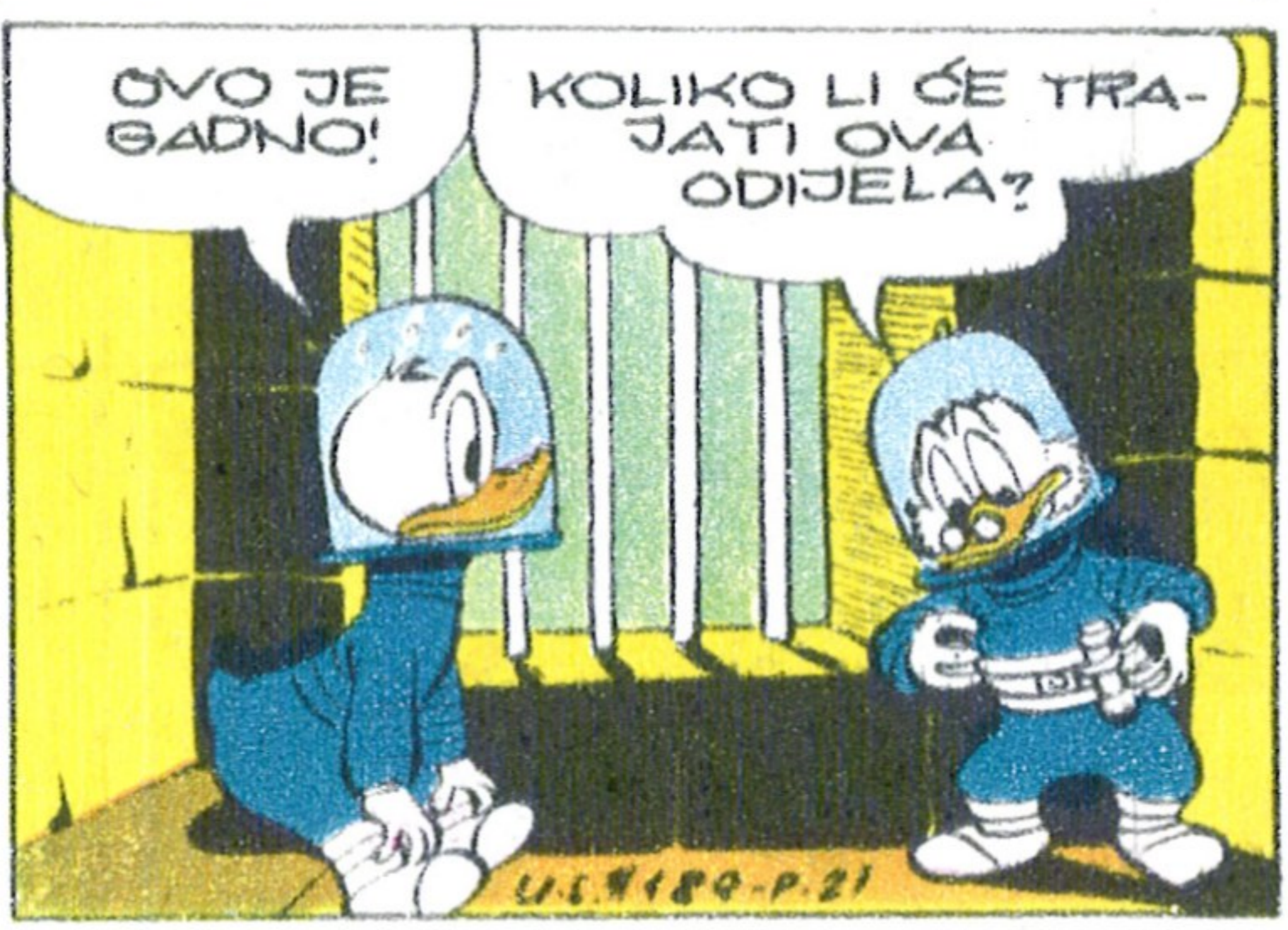
NOVINE! PA DA PIŠEŠ
O NAMA...

UBRZO BI DOŠLI POHLEP-
NI LJUDI I UBIJALI NAS
I PLJACKALI BLAGO
ATLAN-
TIDE!

KRALJ KAŽE DA NE MOŽETE
ICI! SAD STE I VI NAŠI!
TAKAV JE ZAKON!

OVO JE
GADNO!

KOLIKO LI ĆE TRA-
JATI OVA
ODIJELA?

ZDRAVO, DRUŠTVO! NAUČIT ĆU
VAS DA BUDETE DOBRI
GRAĐANI ATLAN-
TIDE!

POČET ĆEMO S POVIJESTI!
PRIJE MNOGO MILIJUNA GODI-
NA KONTINENT ATLANTIDA JE
BIO OVDJE...

MA, NEMOJ!

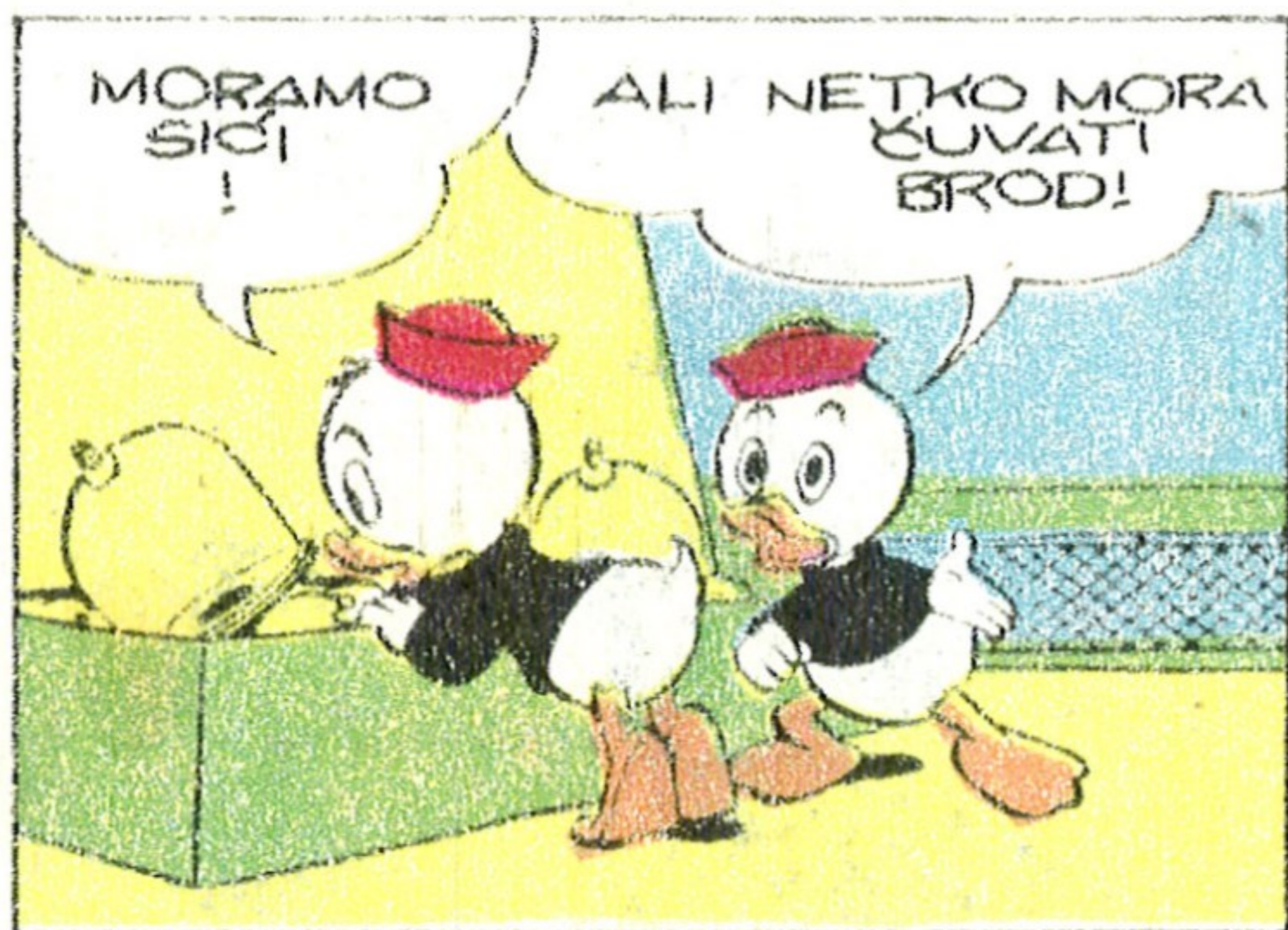
A NA POVRŠINI...

TREBALI SU SE ODAVNO VRATITI!

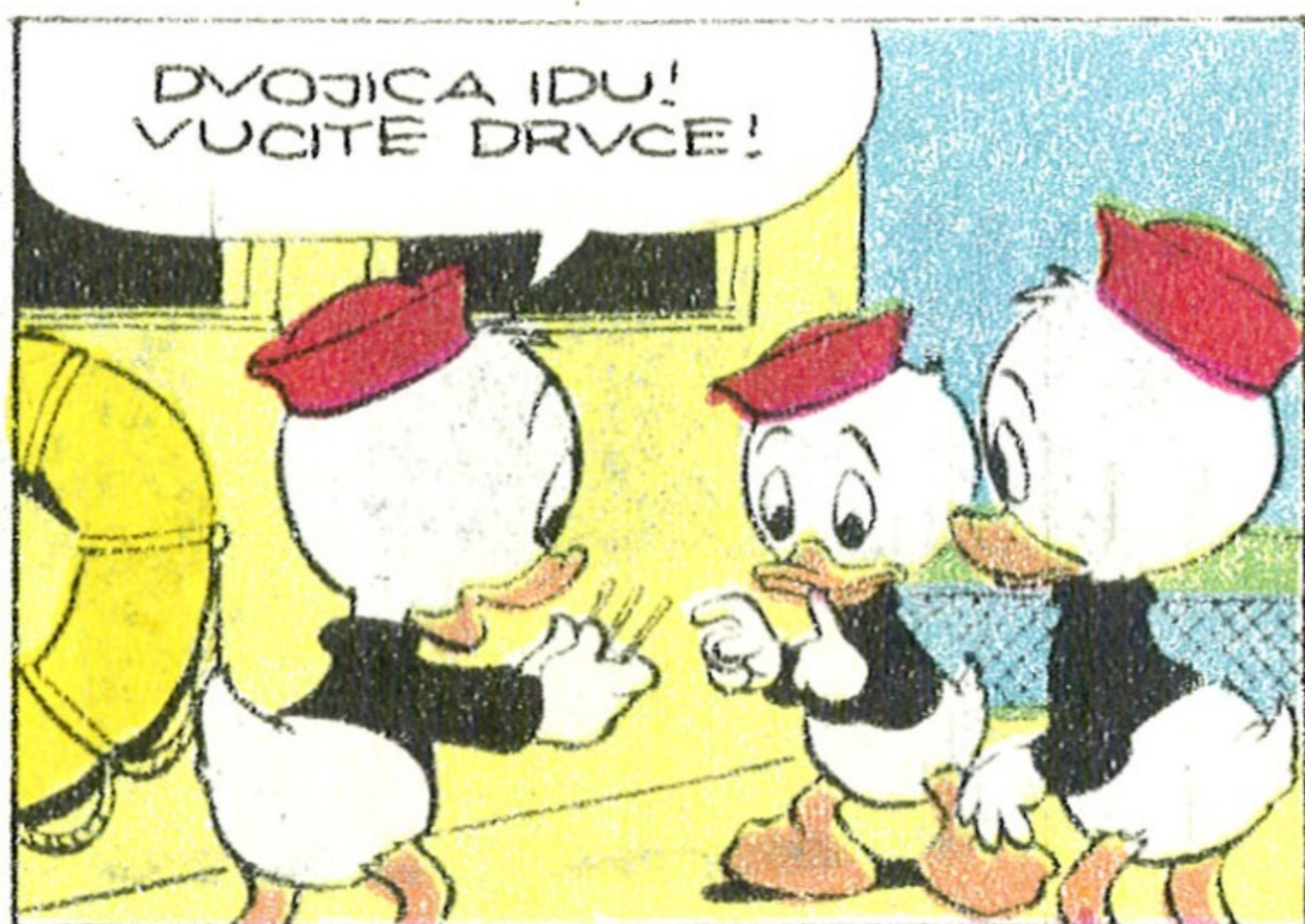
SIGURNO IMAJU PROBLEMA!

MOŽDA IH JE UHVATIO OKTOPOD?

MORAMO SIĆI!

ALI NETKO MORA ČUVATI BROD!

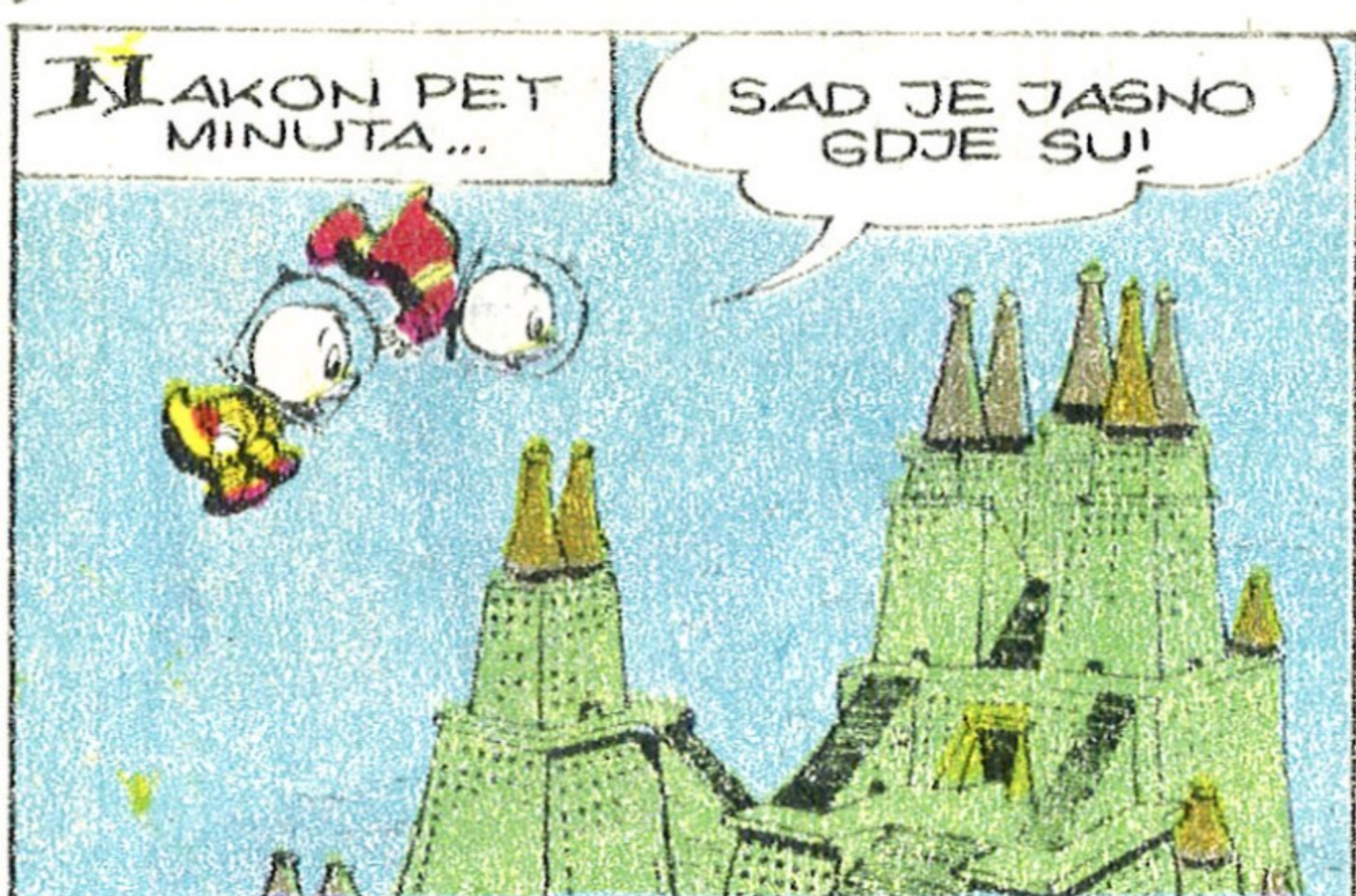

DVOJICA IDU! VUCITE DRVCE!

UBRZO...

DOBRO JE ŠTO I MI IMAMO ODIJELA!

NAKON PET MINUTA...

SAD JE JASNO GDJE SU!

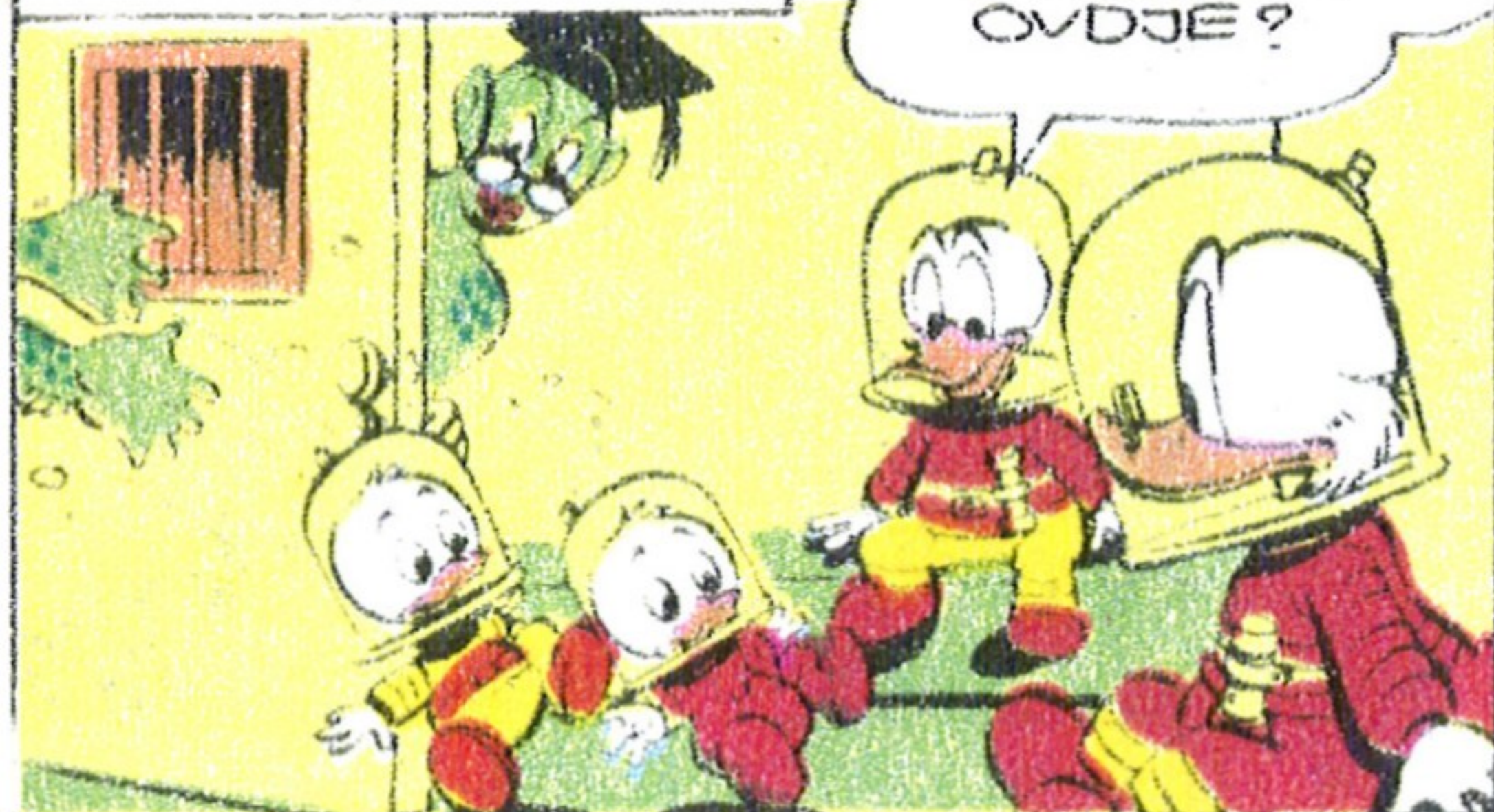
SIGURNO SU ZALUTALI...

...U OVIM STARIM ZGRADAMA!

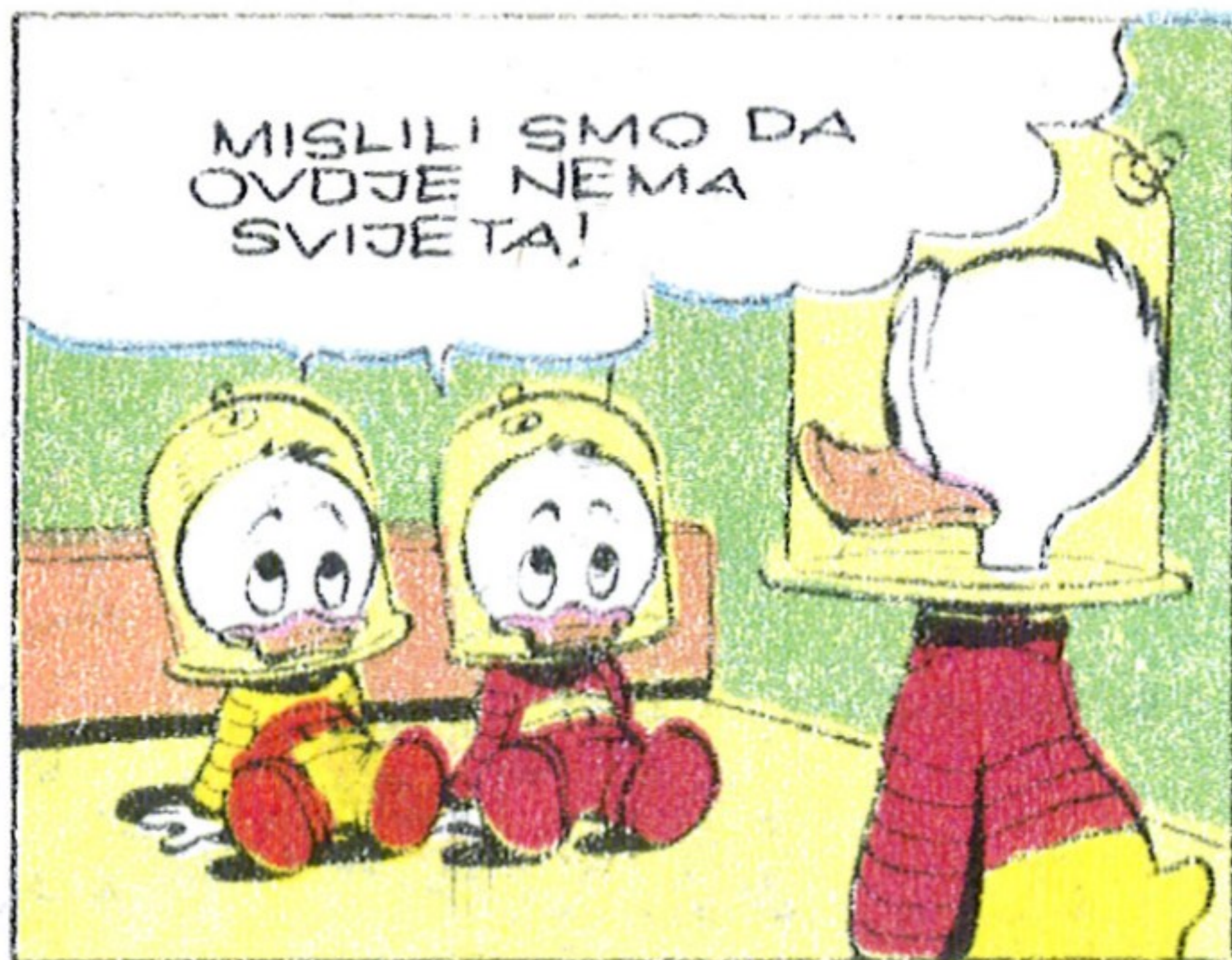
MORAMO IH BRZO NAĆI!

NAKON DESET MINUTA...

GAJO I RAJO!
OTKUD VI
OVDJE?

MISLILI SMO DA
OVDJE NEMA
SVIJETA!

BUDUĆI DA IMAM
JOŠ DVA ĐAKA, POČET
ĆU IZ POČETKA!

PRIJE MNOGO MILIJUNA
GODINA...

UBRZO...

ZANIMLJIV
JE OVAJ
TIP!

OVAKO SU IZGLEDALE STANOVNI-
CI DOK JE ATLANTIDA
BILA IZNAD
MORA!

SADA MALO SLIČIMO NJIMA
IAKO ĆEMO JEDNOG
DANA BITI RIBE!

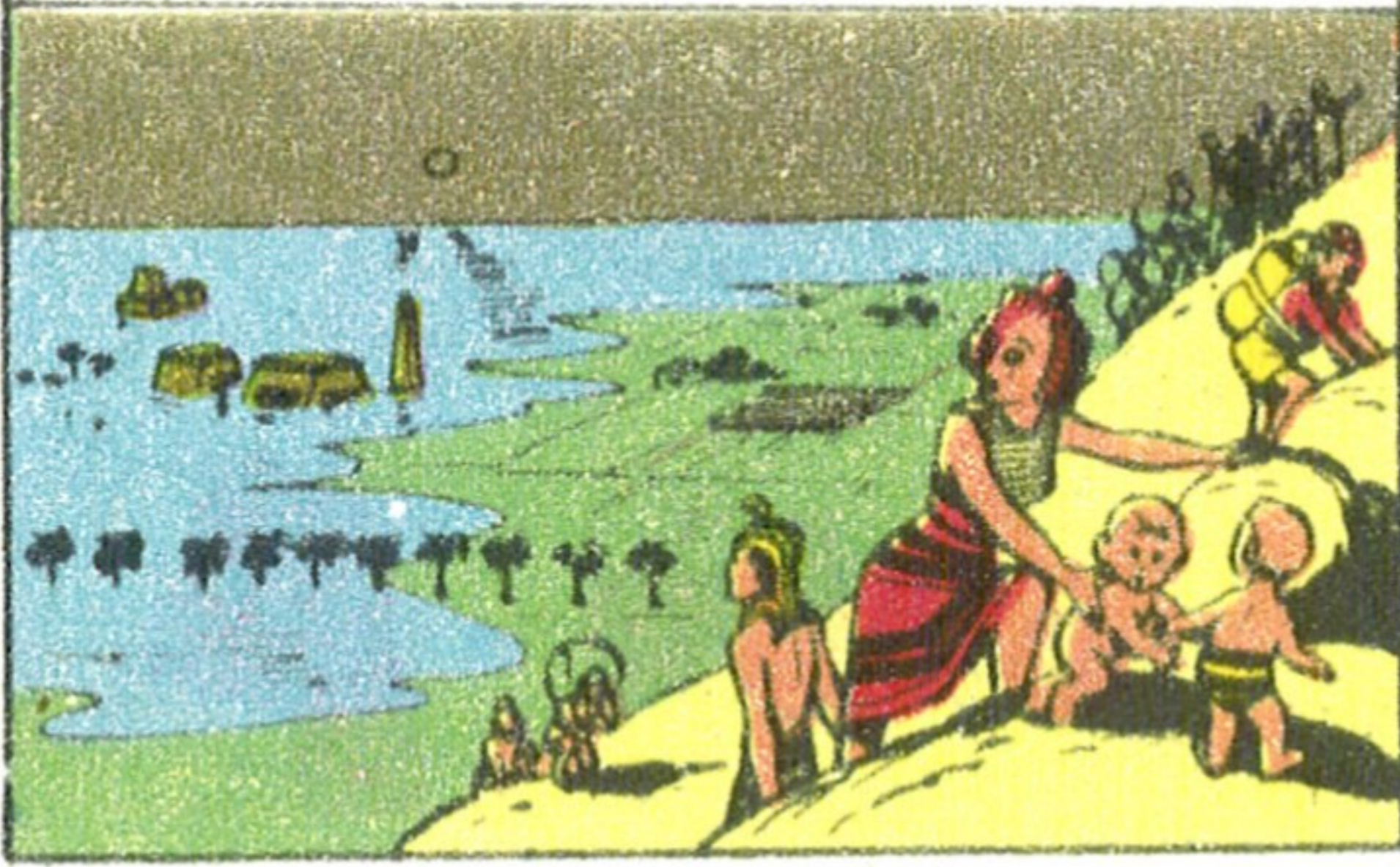
O...OZBILJNO?

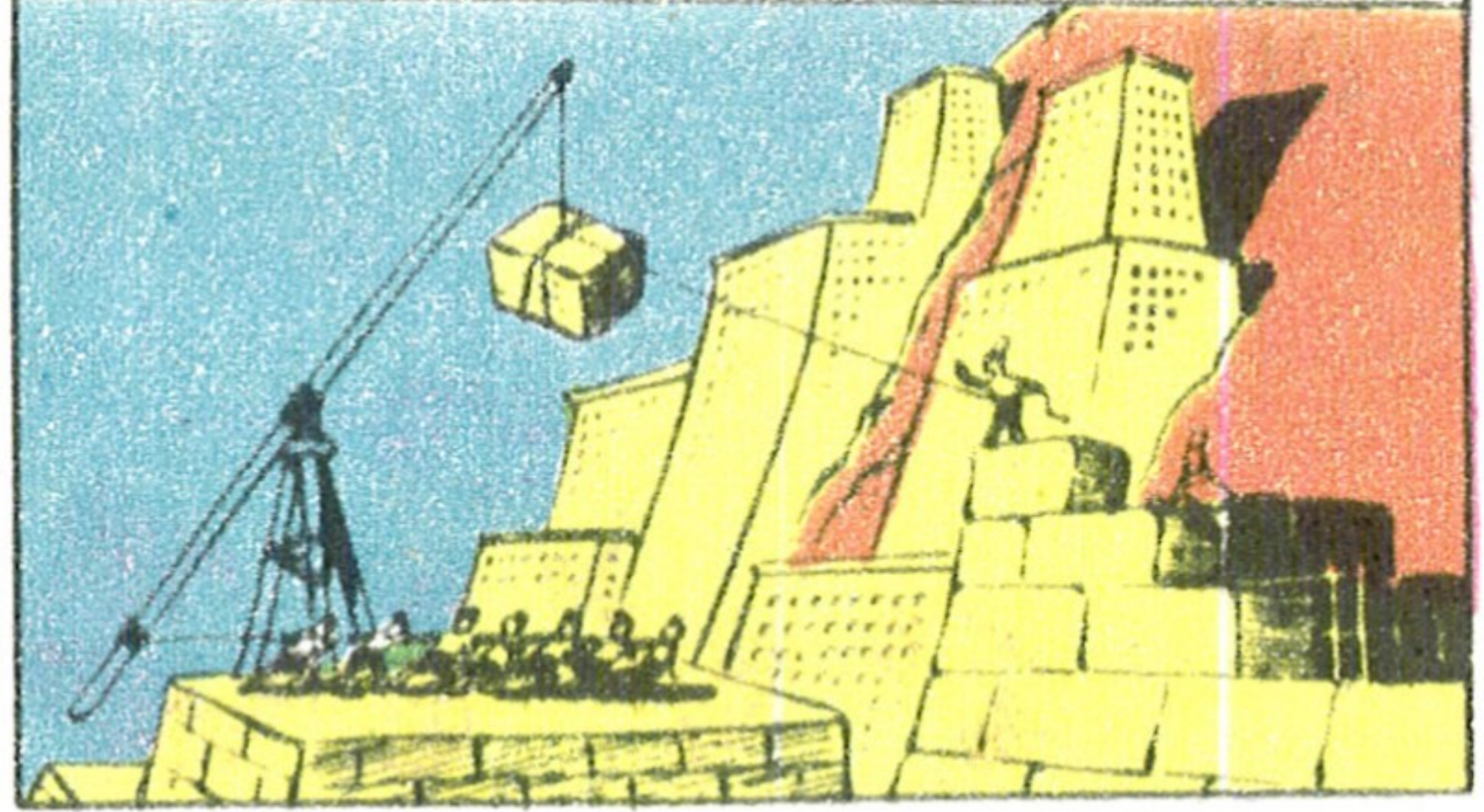
ATLANTIDA JE POČELA
TONUTI POSLIJE VE-
LIKOGA POTRESA!

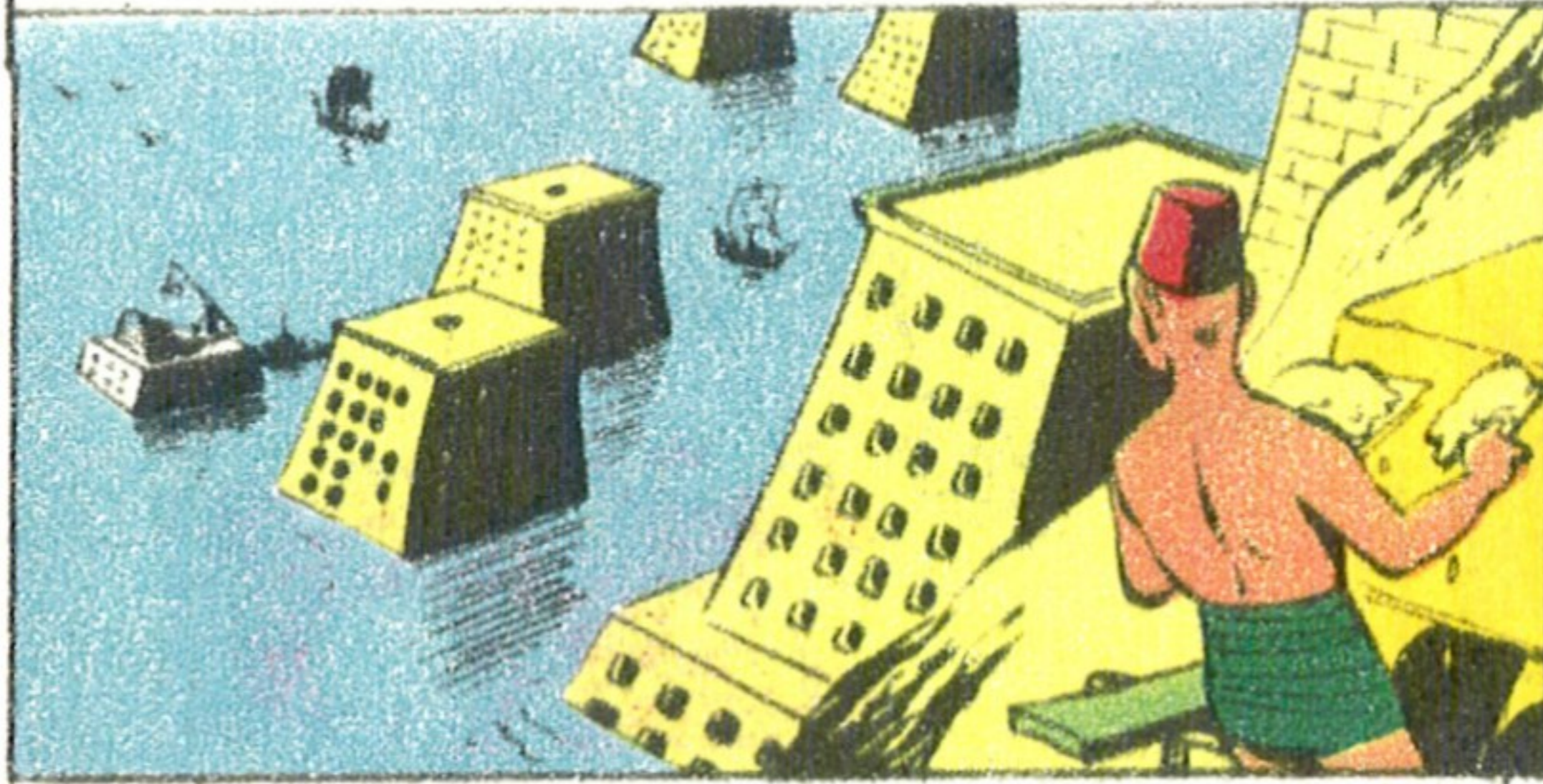
„ZEMLJA JE TONULA, A LJUDI SU BJEŽALI U BRDA...“

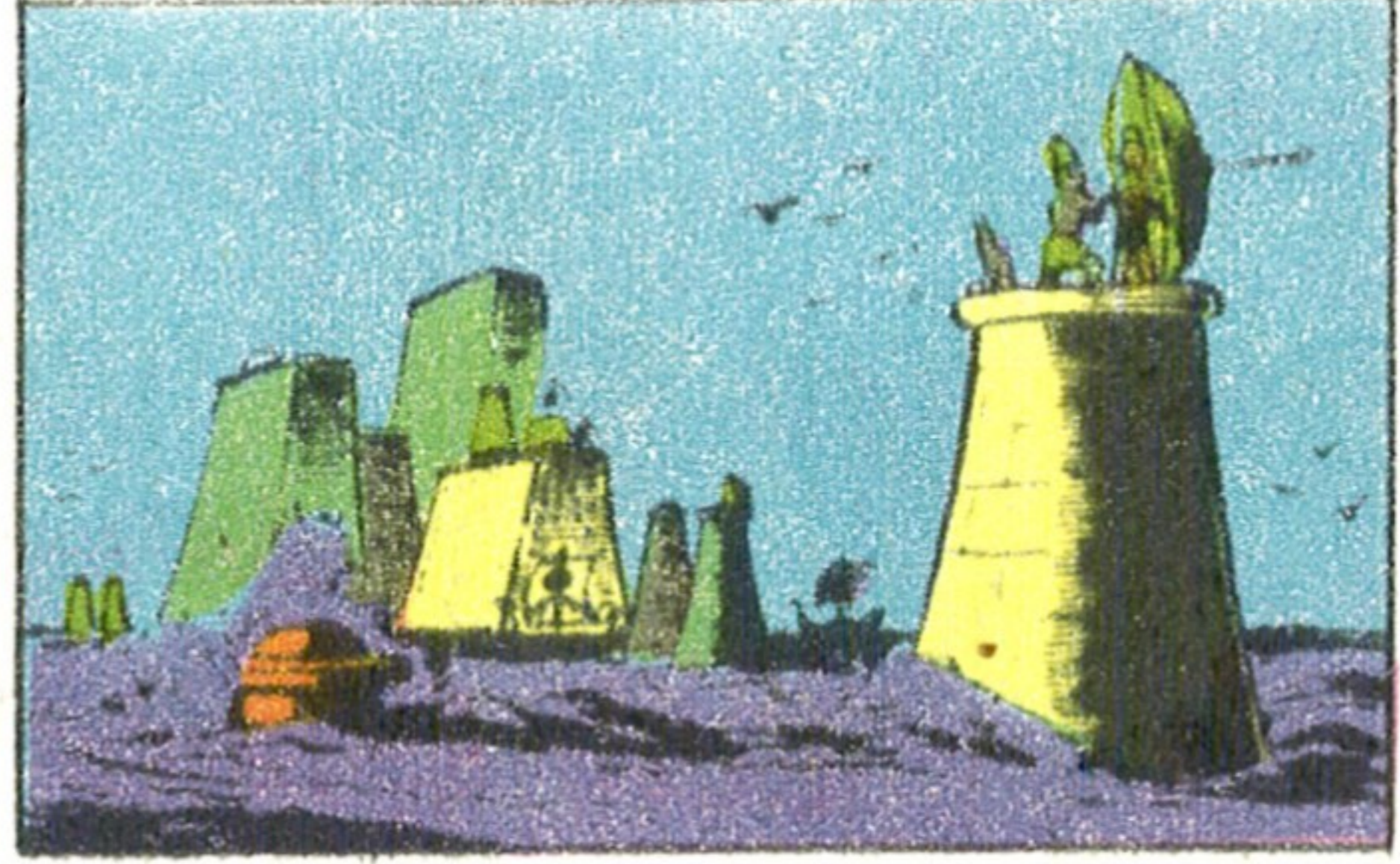
„TONULA JE POLAKO, PA SU DIZALI GRADOVE U BRDIMA...“

„ZATIM SU TONULI I GRADOVI, A ZGRADE SU BILE SVE VIŠE...“

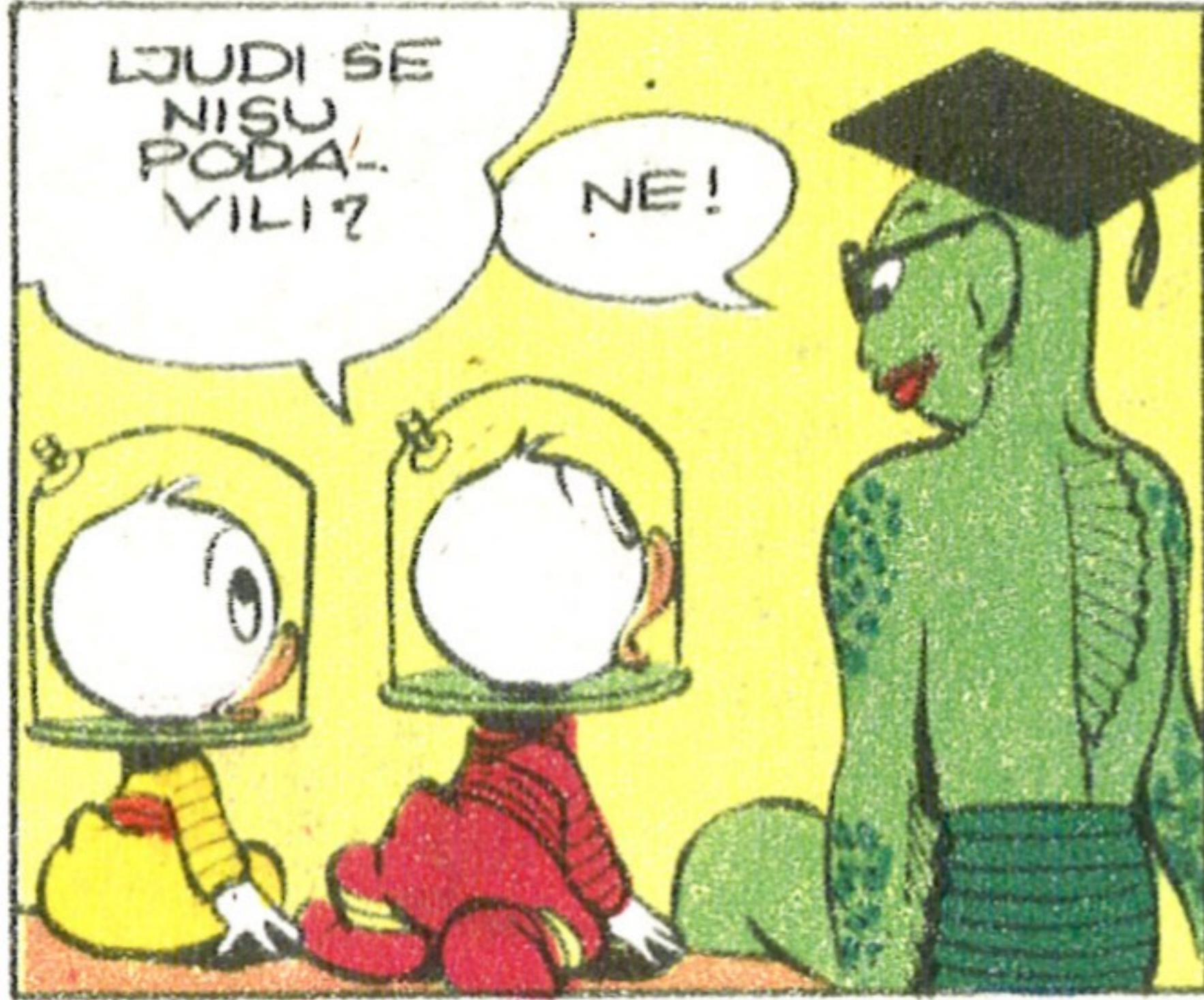

„ALI, UBRZO SU I KROVOVI POTONULI...“

LJUDI SE NISU PODAVILI?

NE!

„TISUĆAMA GODINA, DOK JE ZEMLJA TONULA, UČILI SU ŽIVJETI POD VODOM...“

TATA, VIDI! DIŠEM POD VODOM!

PORASLE SU TI SKRGE! KAO KOD RIBA!

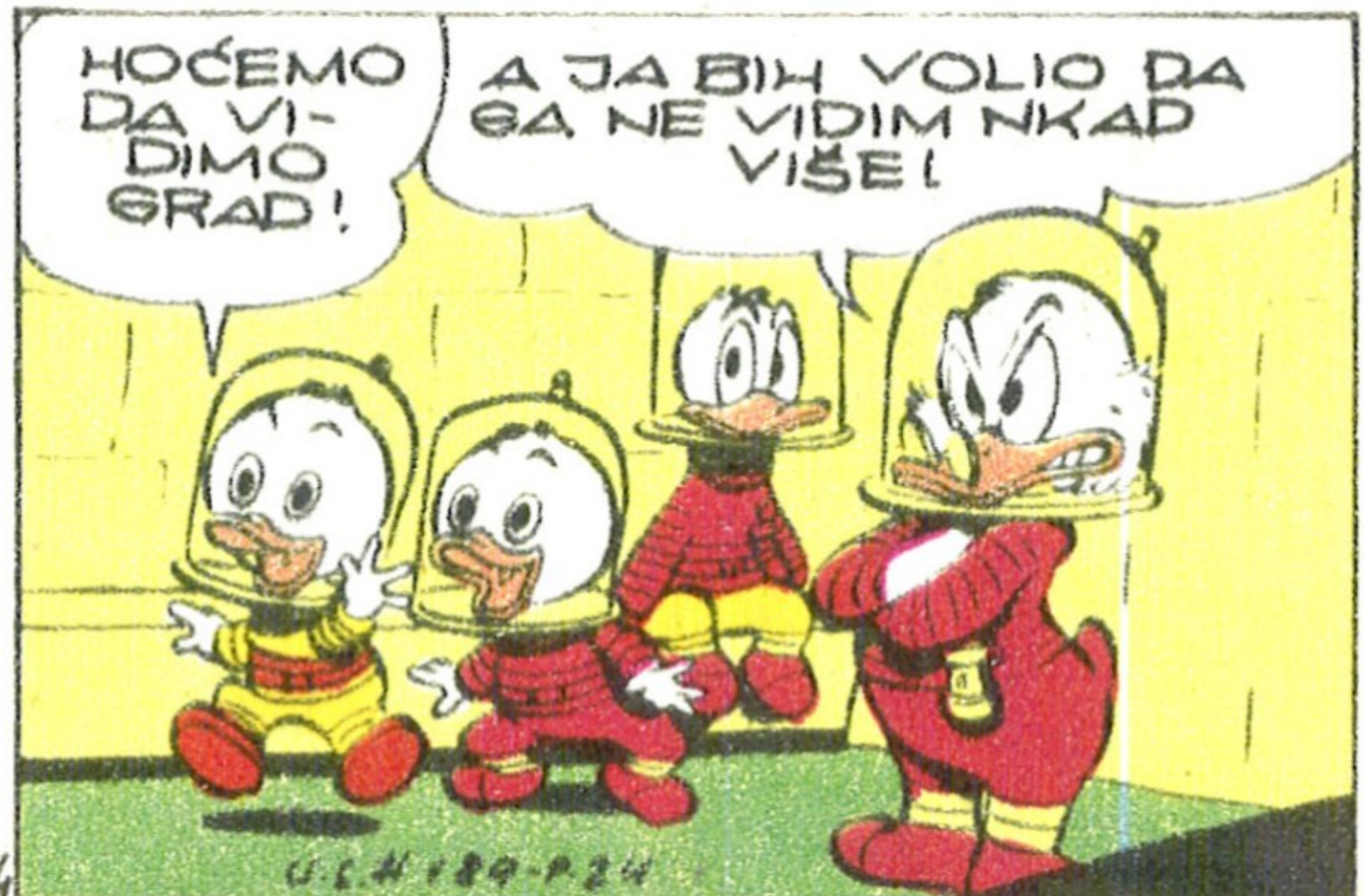
ZATO SADA SVI SLIČIMO RIBAMA!

HE!

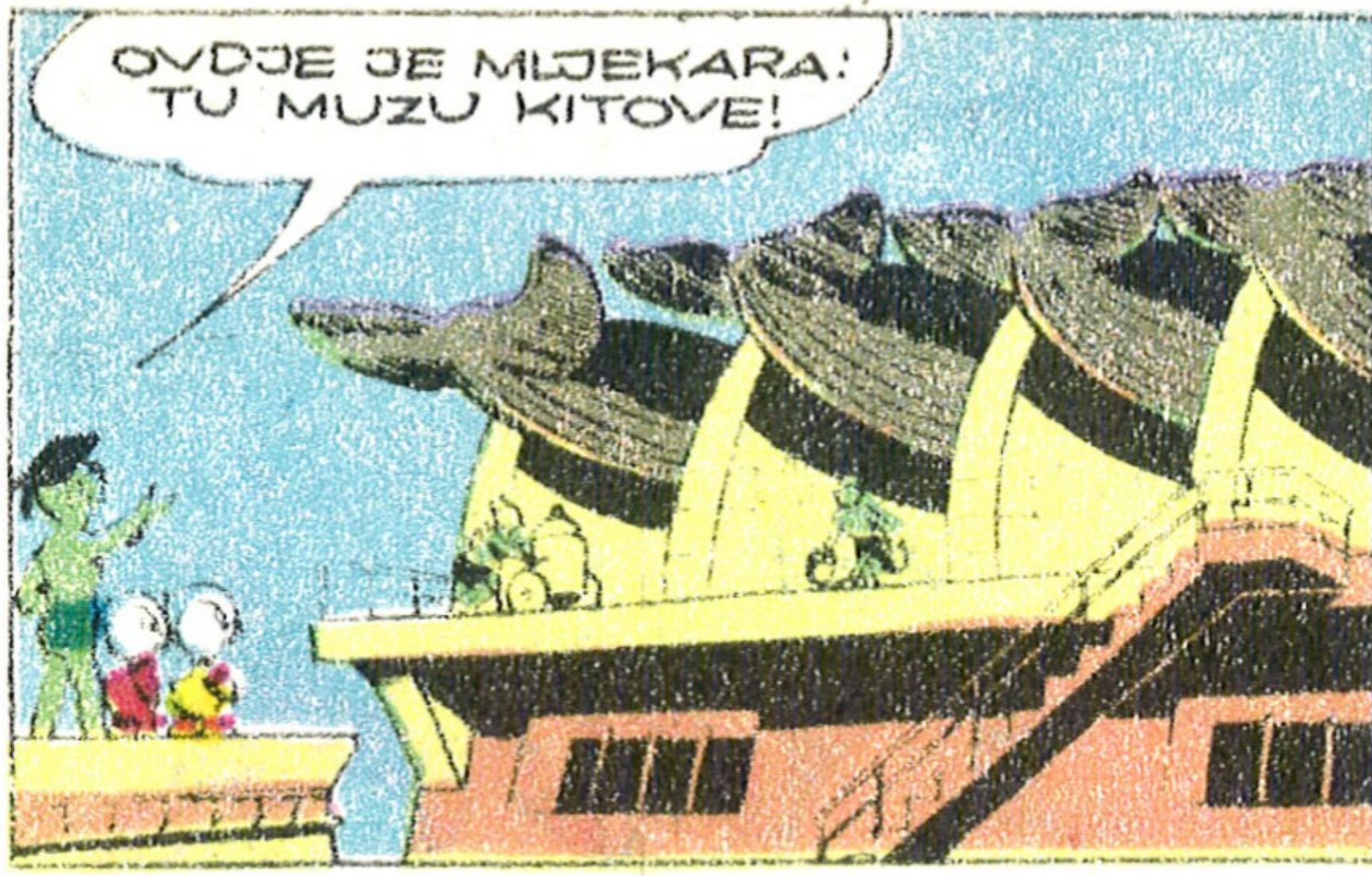

HOĆEMO DA VIDIMO GRAD!

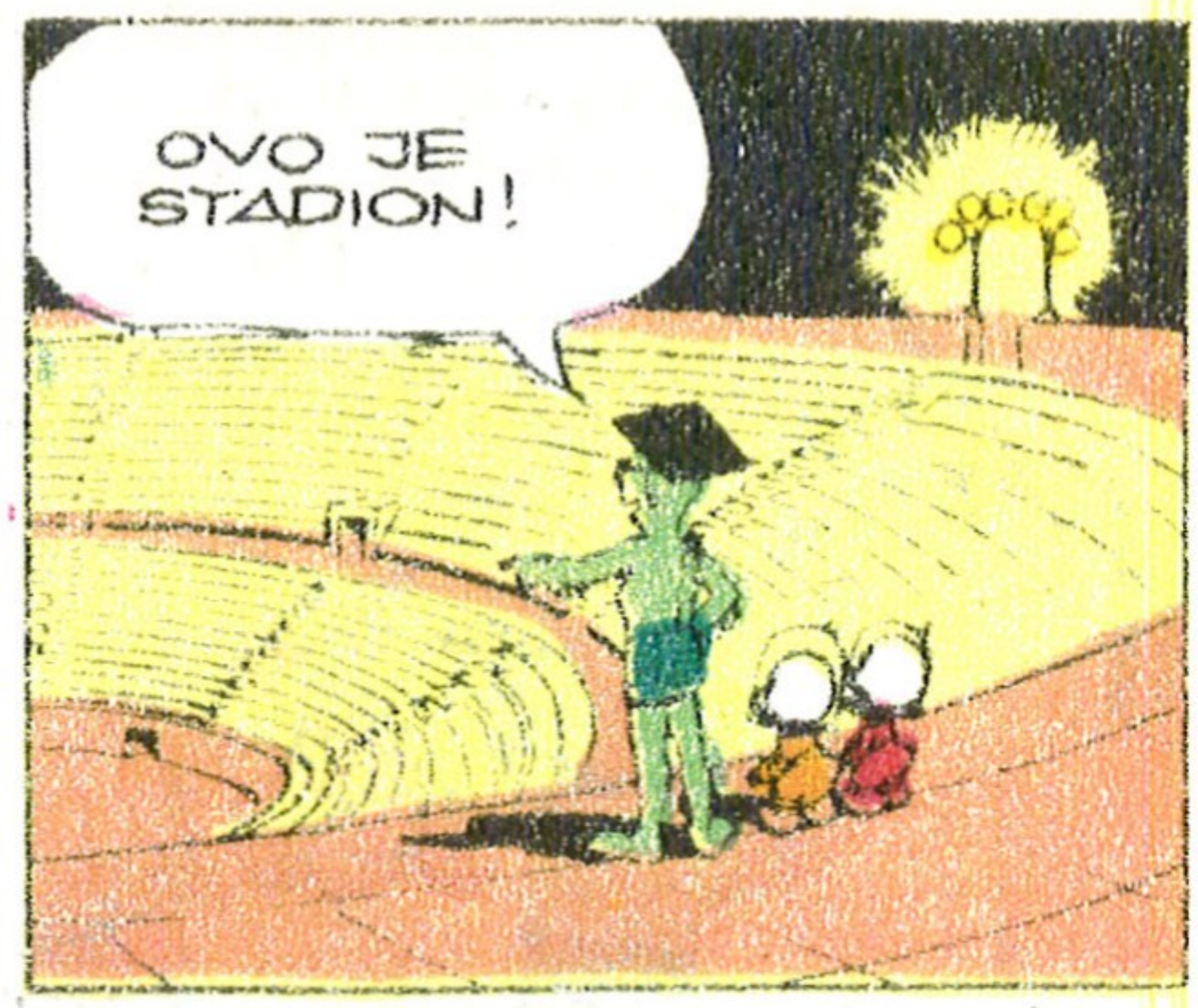
A JA BIH VOLIO DA GA NE VIDIM NIKAD VIŠE!

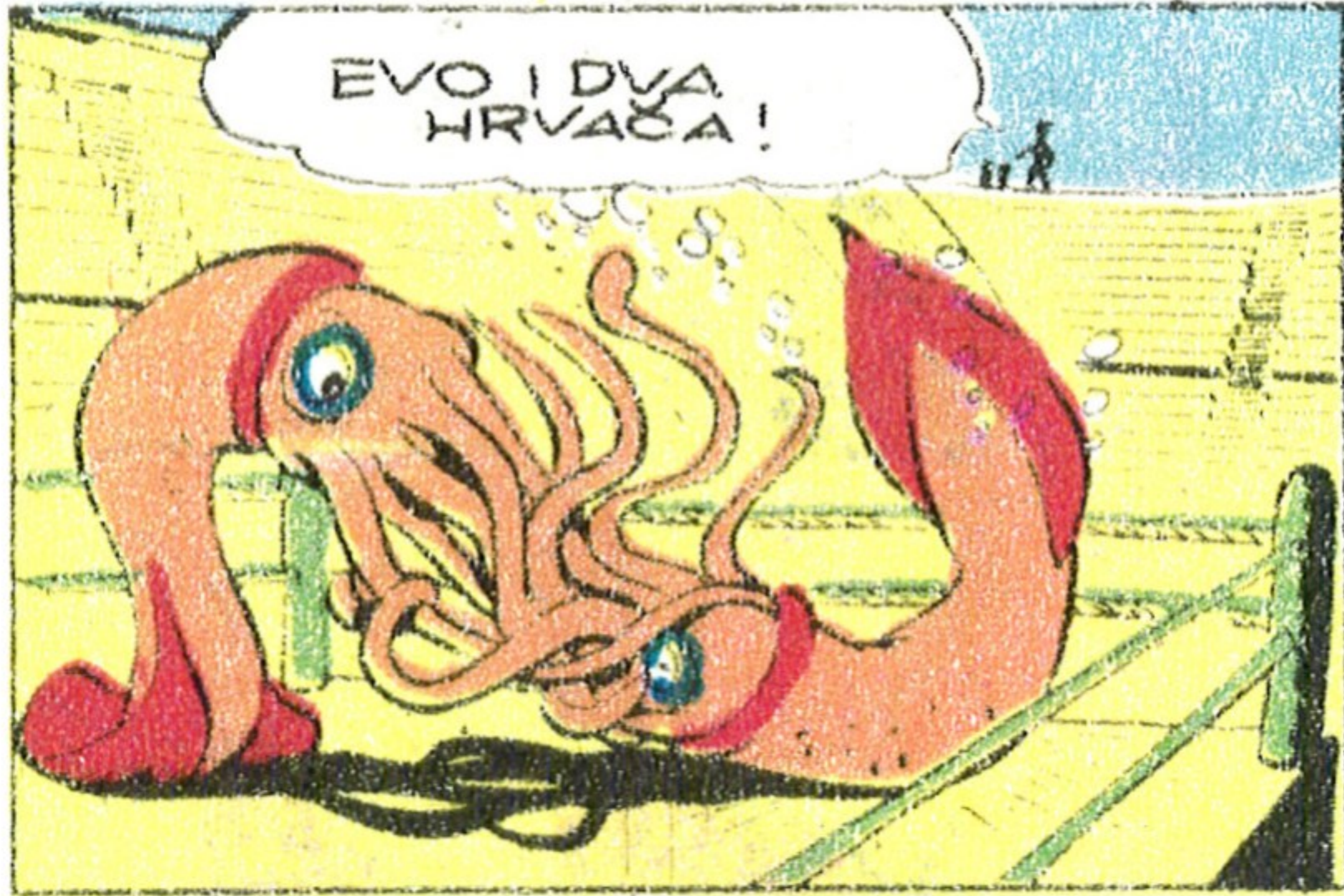

OVDJE JE MLJEKARA!
TU MUZU KITOVE!

OVO JE
STADION!

EVO I DVA
HRVAČA!

KAKO ZNATE
NAŠ JEZIK?

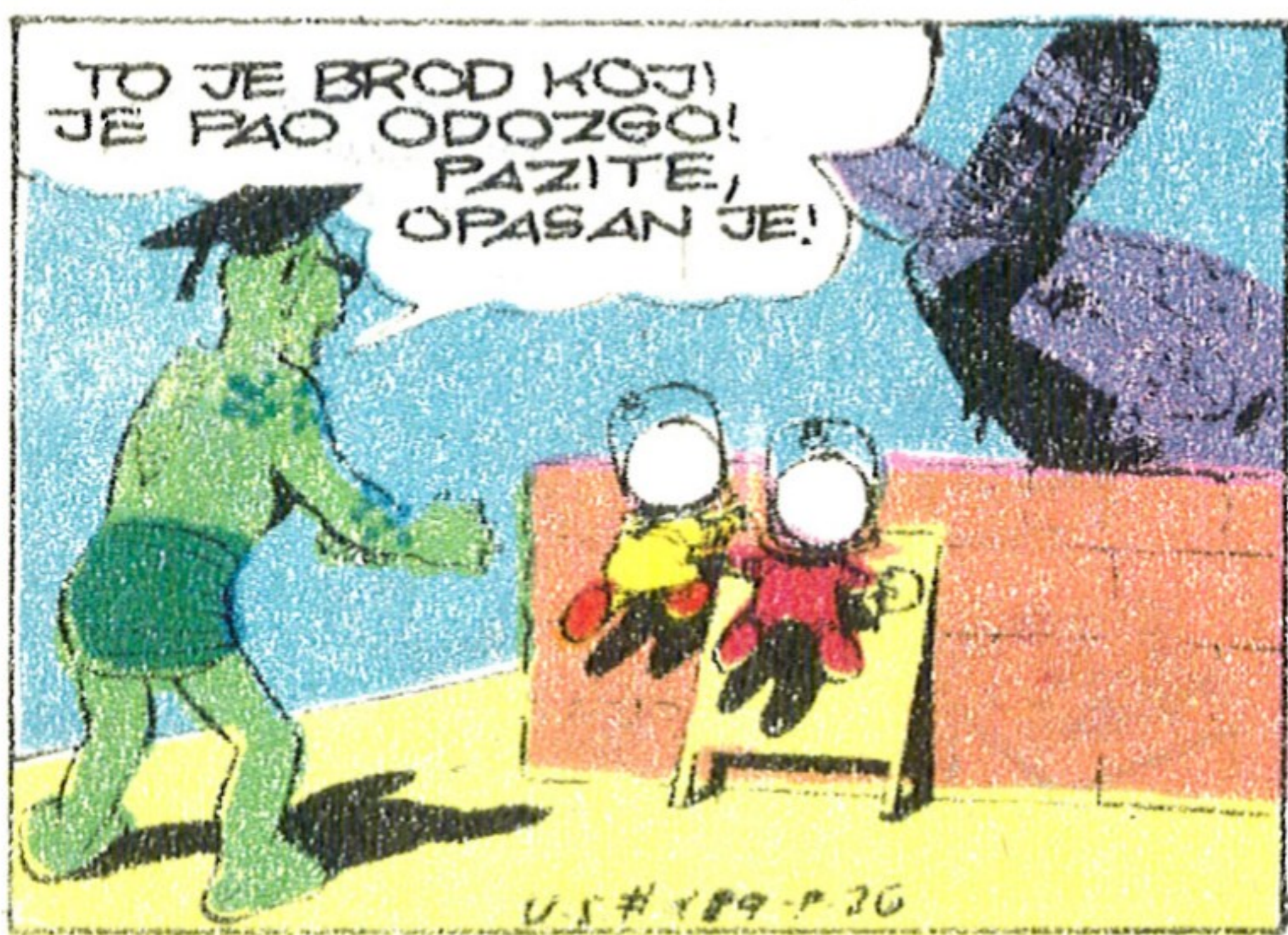

MI VODENJACI ZNAMO
SVE JEZIKE, JER JE
NAŠ JEZIK NAJSTARIJI!
OD NJEGA SU POSTALI SVI
OSTALI!

DA VIDITE
KUHINJU!

HEJ!
ŠTO
JE
OVO?

TO JE BROD KOJI
JE PAO ODOZGO!
PAZITE,
OPASAN JE!

ALI, TO JE STARI AVI-
ON! ŠTO LI JE U
NJEMU?

PAZI-
TE,
DJEČO!

U.S.# 189-P.36

MOŽDA IMA NEŠTO OPASNO U NJEMU! NE IDITE!

U.S.#189-P.27

MA, KAKVI OPASNO!

MOŽDA IMA NEŠTO ZGODNO ZA BJEKSTVO!

BAMO NEKI SANDUCI!

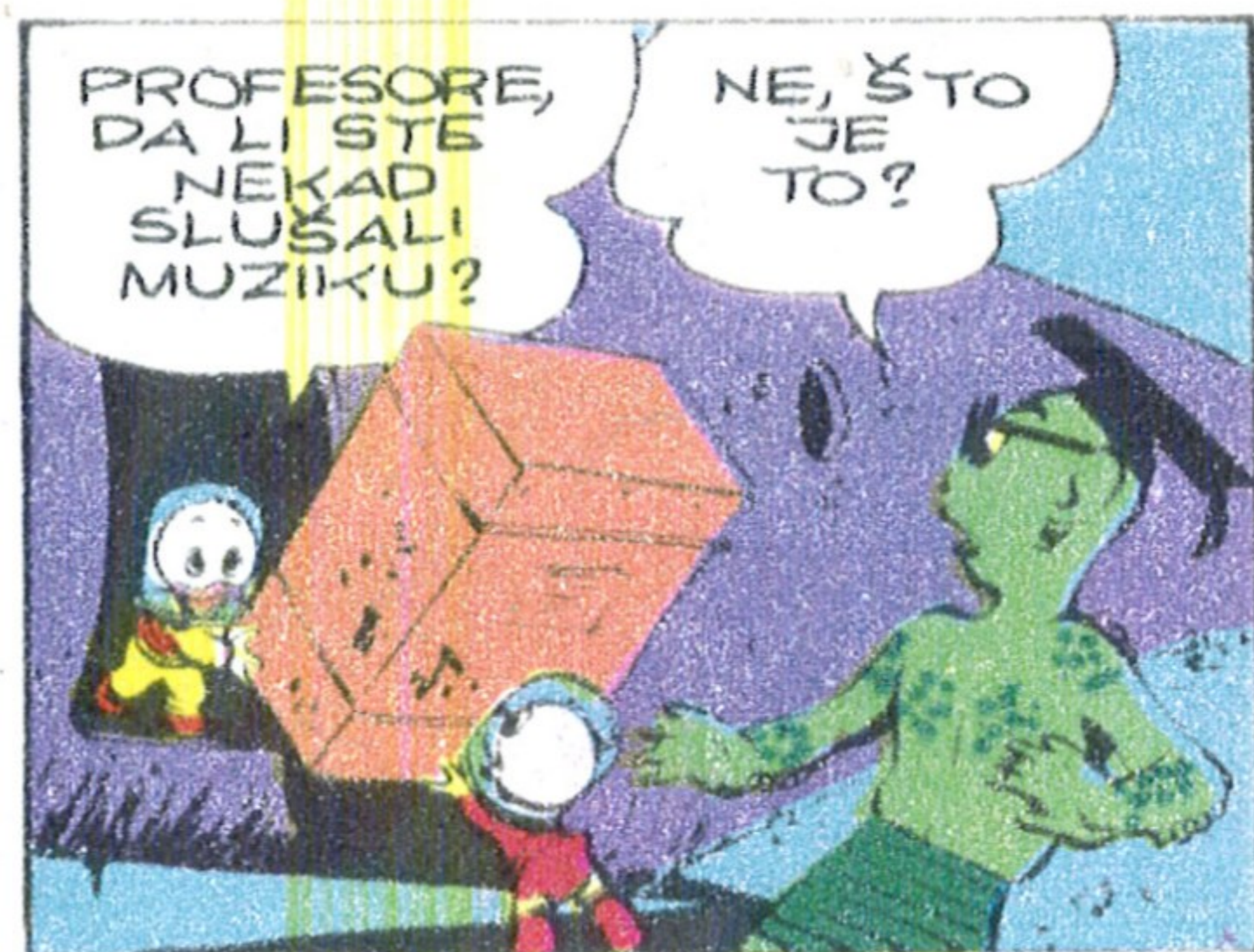
DŽU-BOKSOVI! I TO OČUVANI!

PA, ŠTO?

AKO PRORADE...

PA, DA! ZBUNIT ČEMO IH I POBJEĆI!

PROFESORE, DA LI STE NEKAD SLUŠALI MUZIKU?

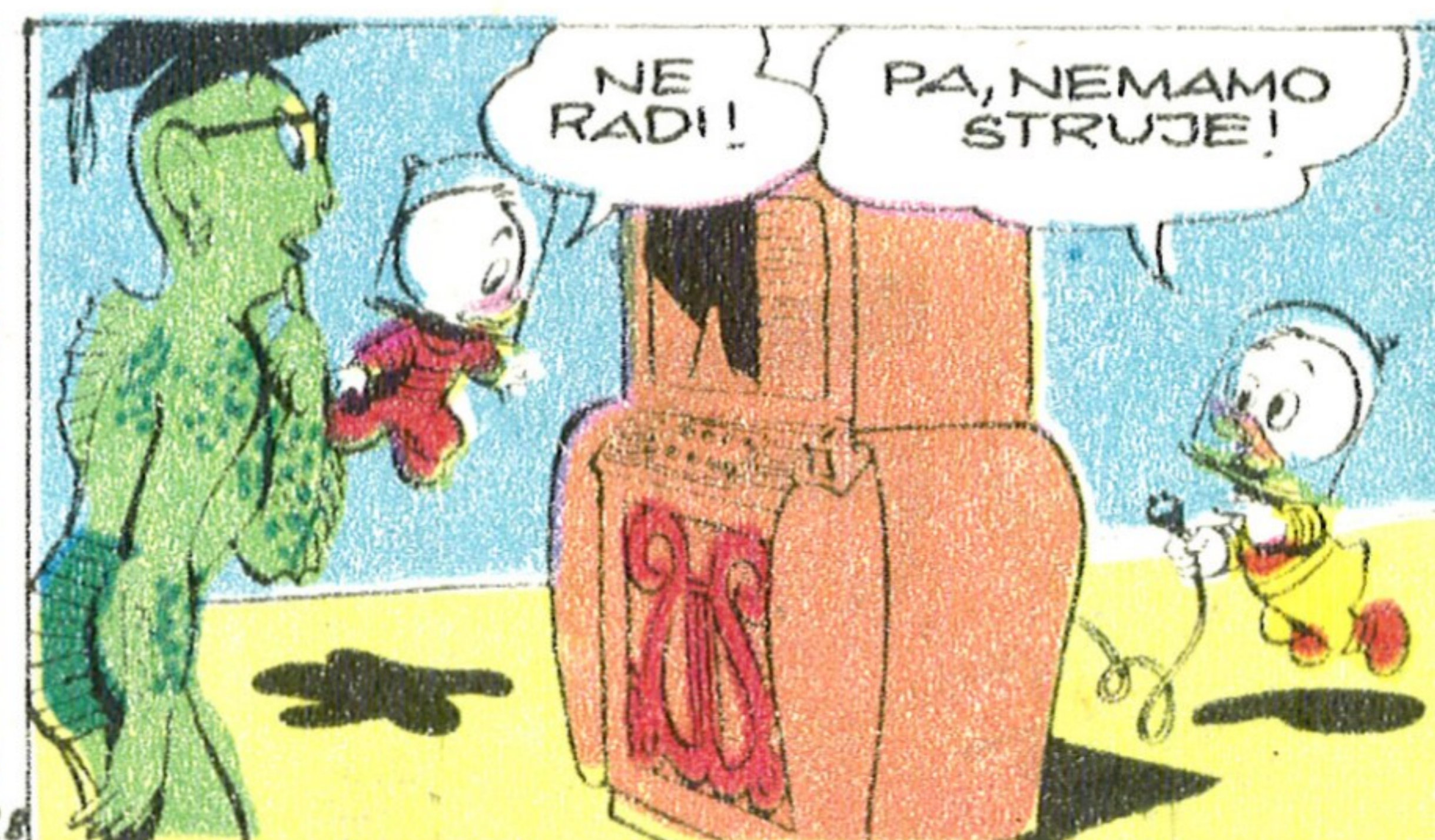
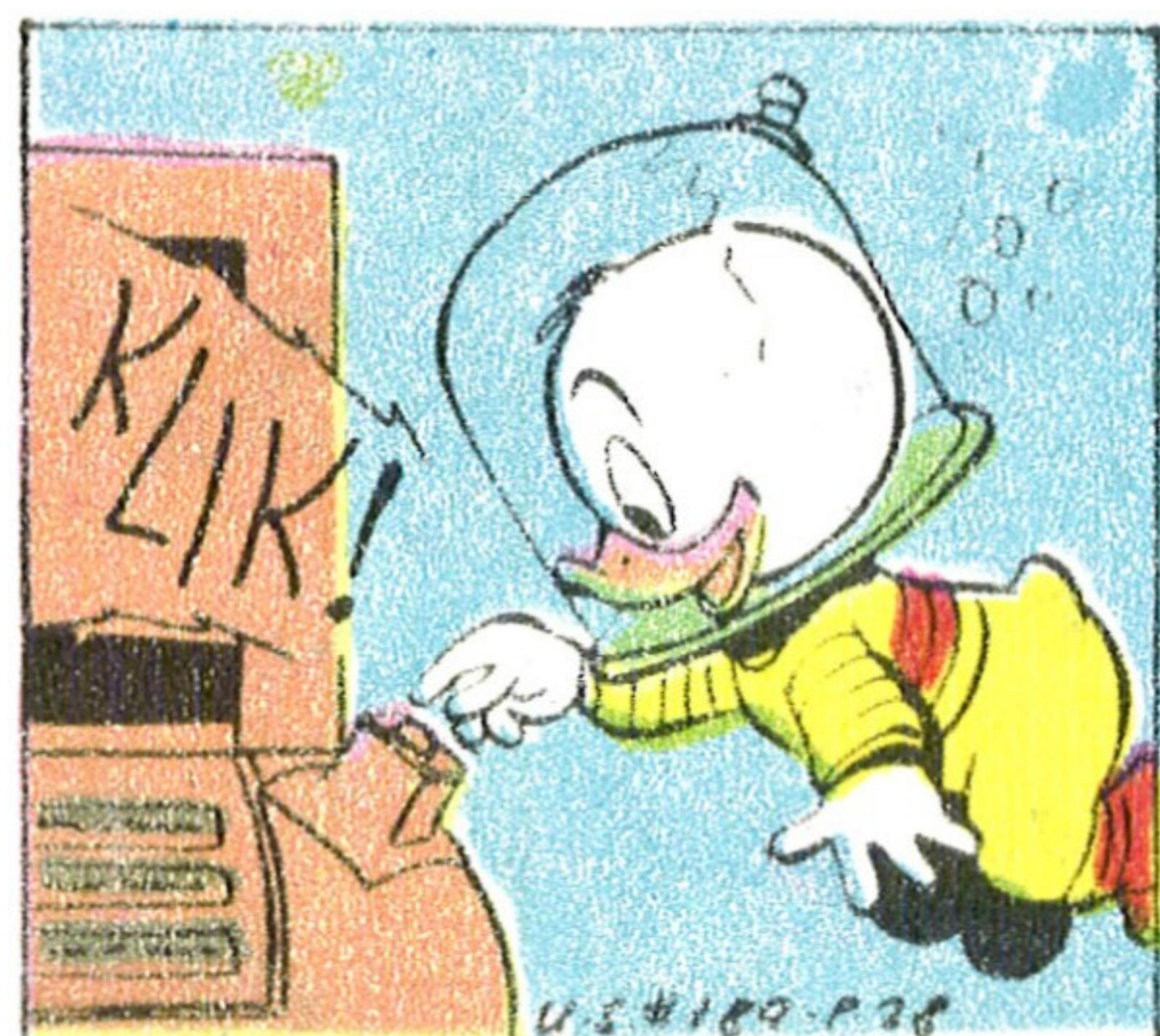
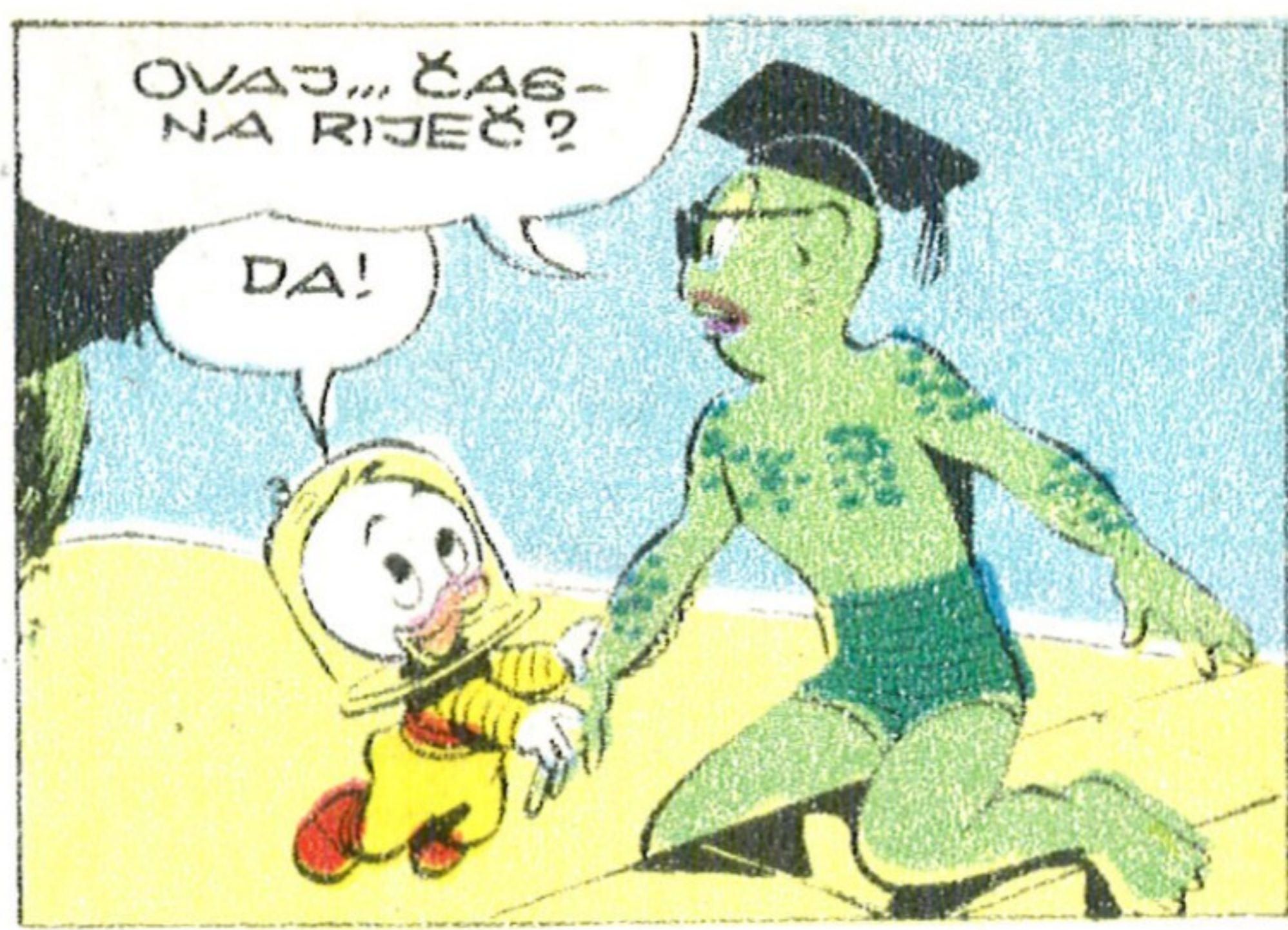
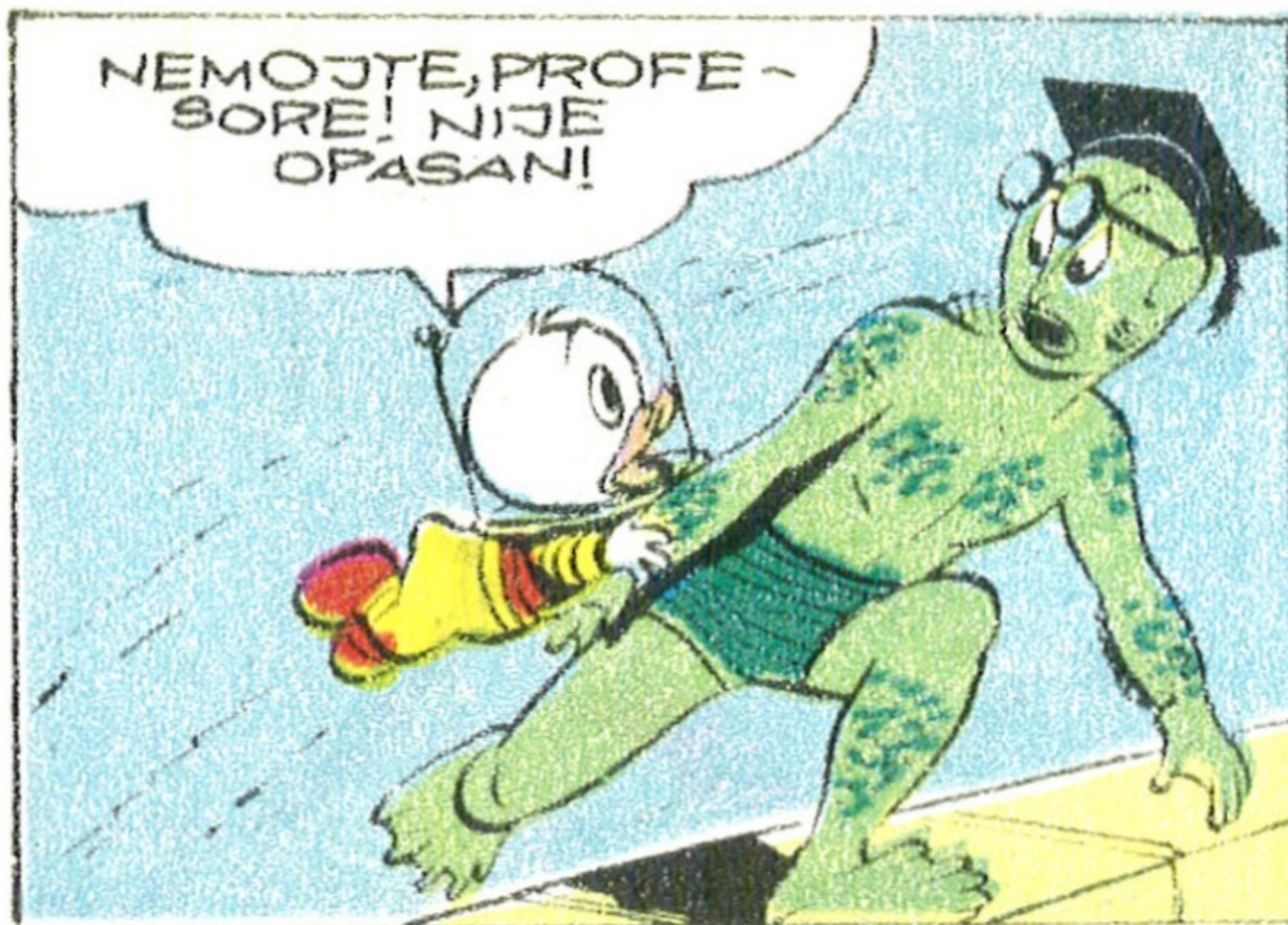
NE, ŠTO JE TO?

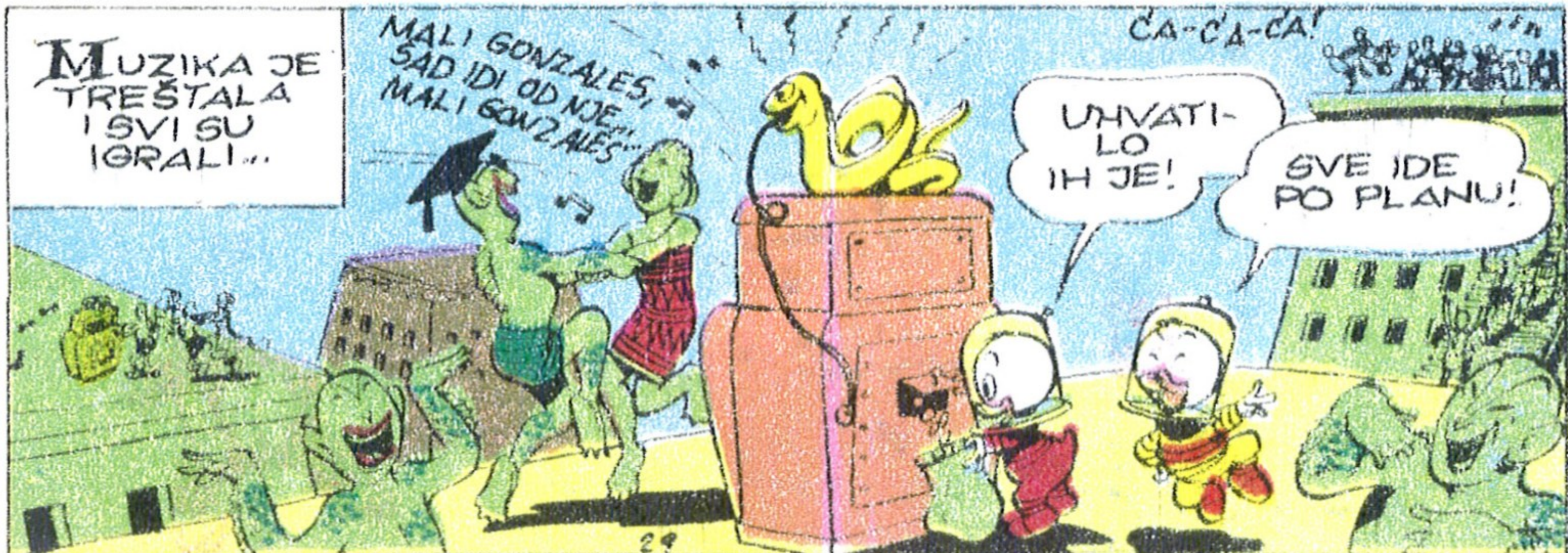
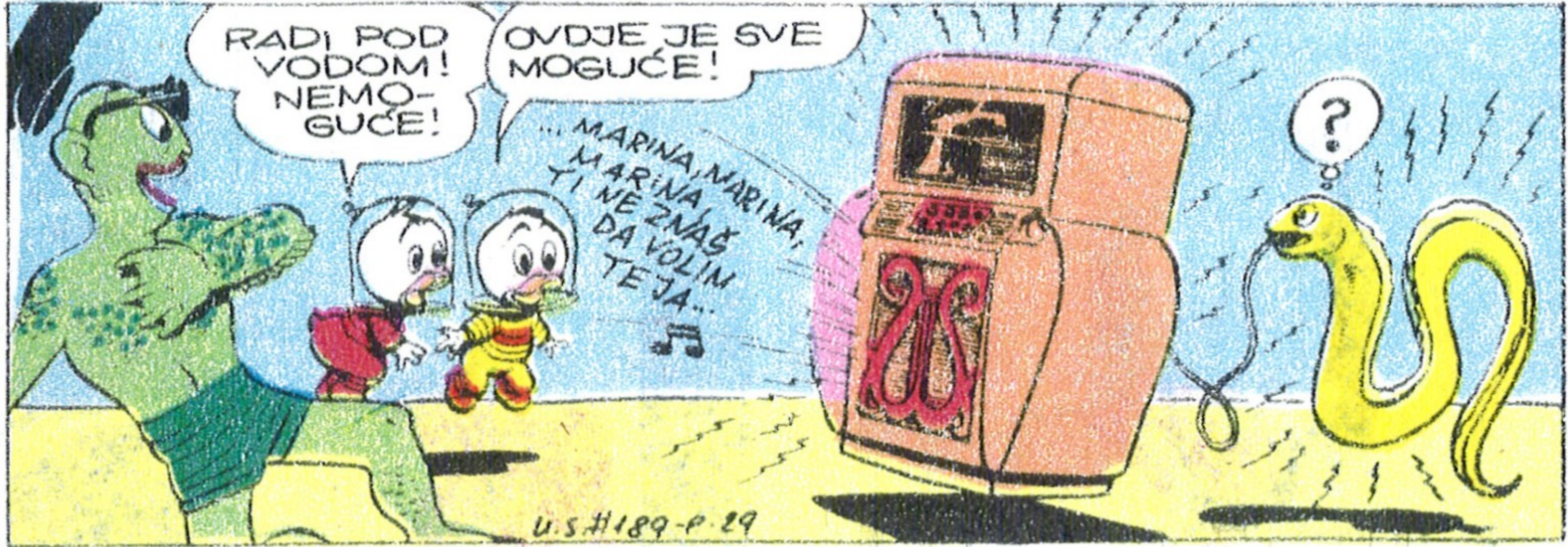
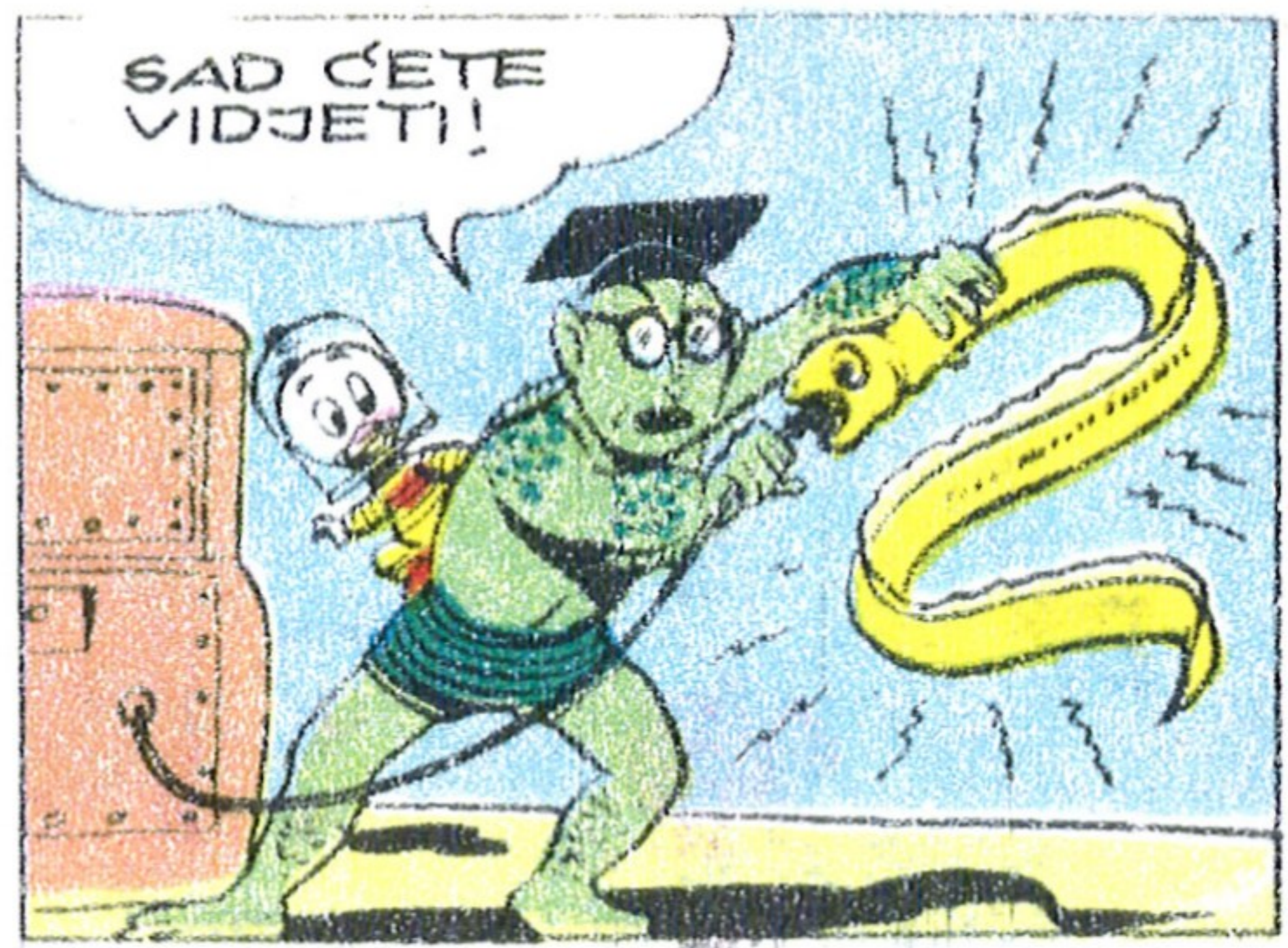
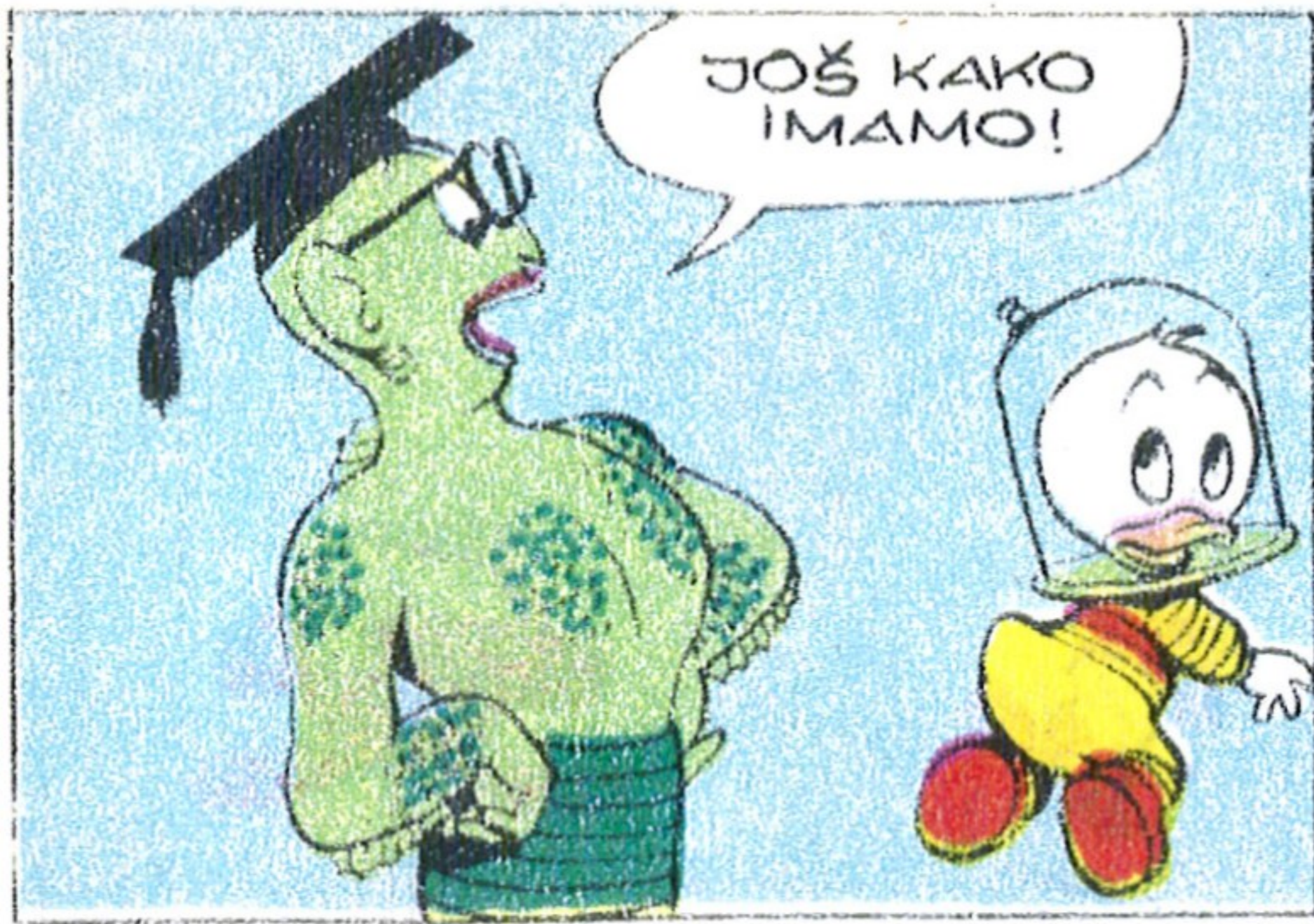

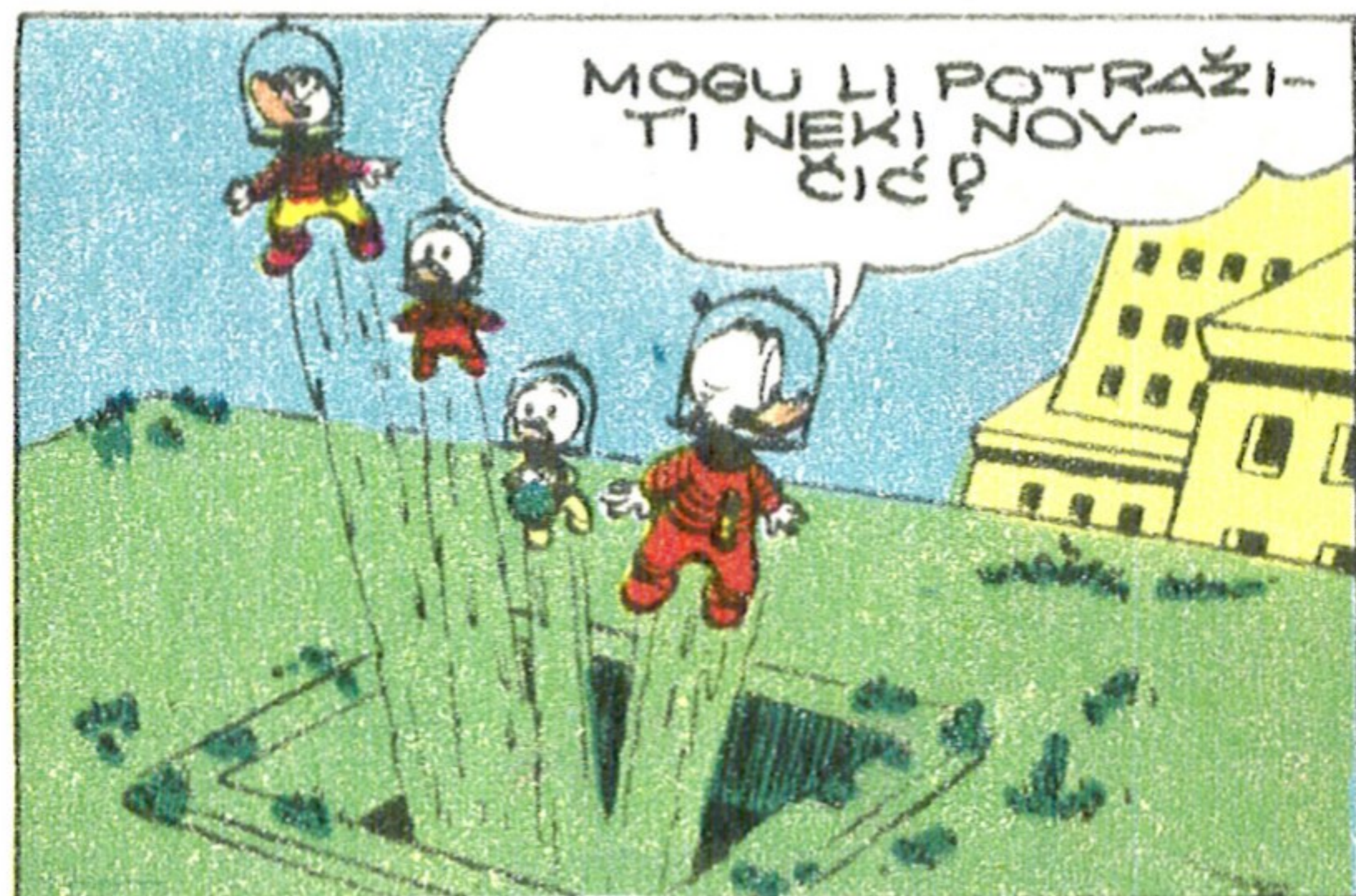
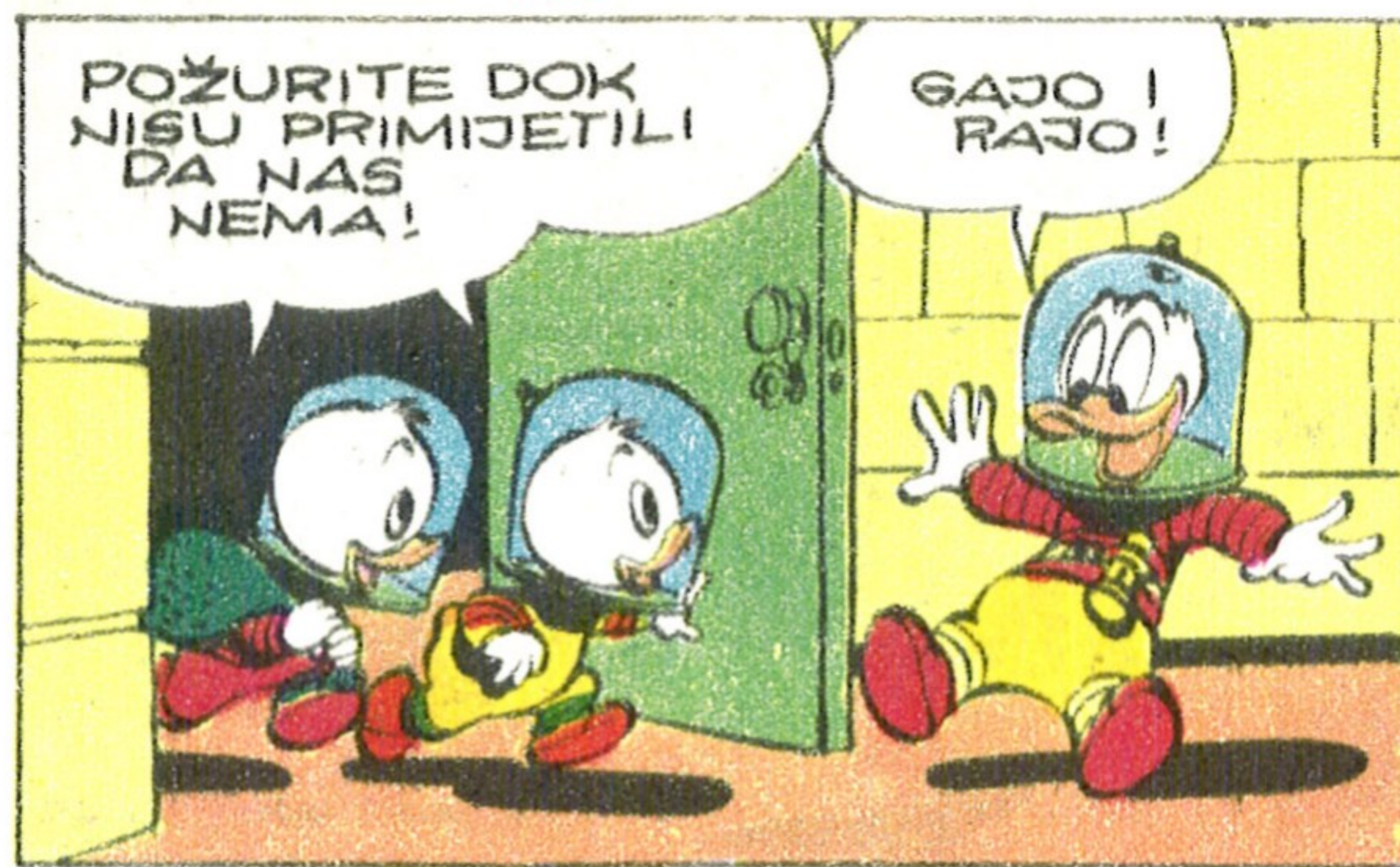
MUZIČKI STROJ! DA VIDIMO HOĆE LI SVIRATI!

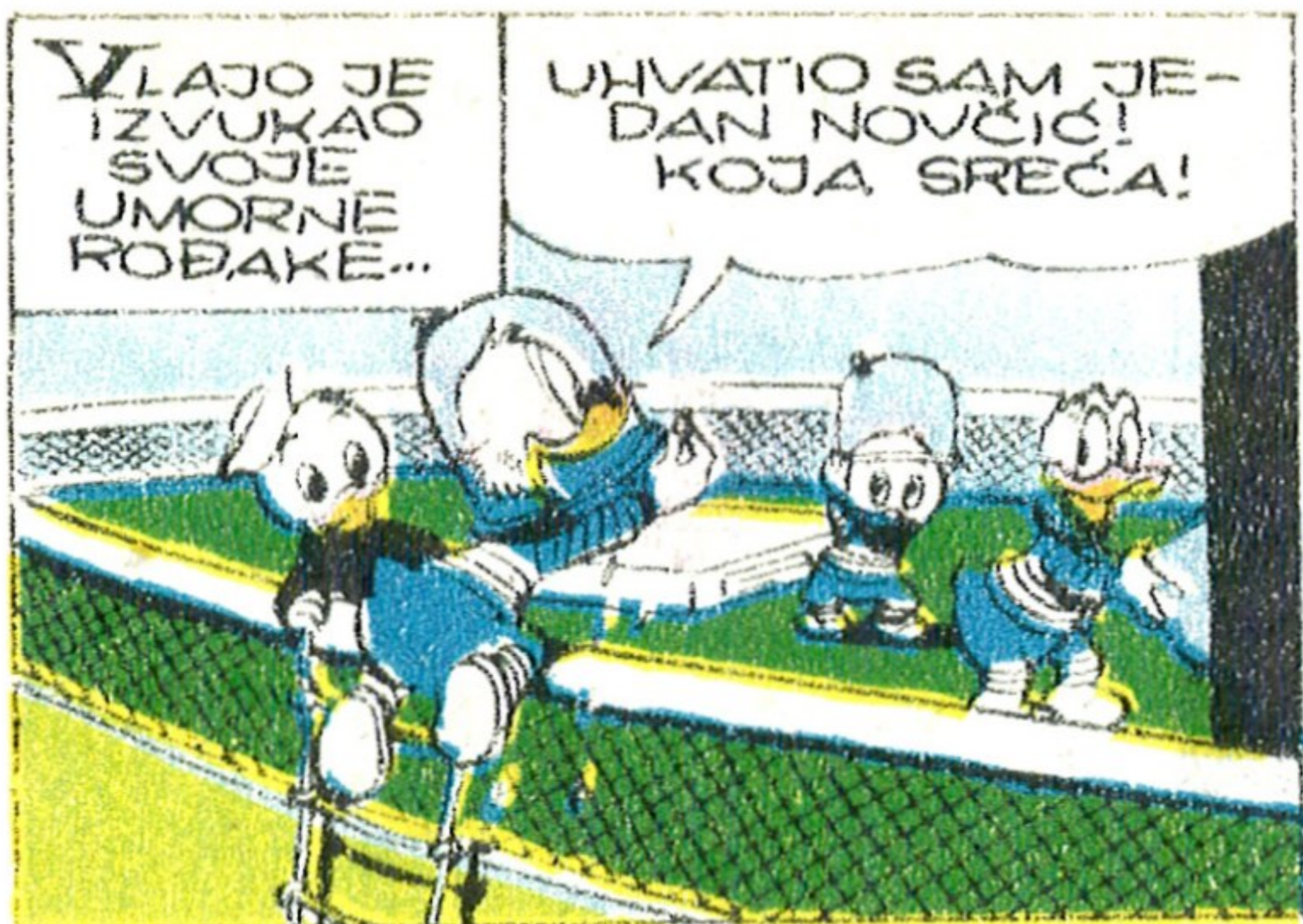
POZVAT ĆU STRAŽU! VRLO JE OPASAN TAJ STROJ!

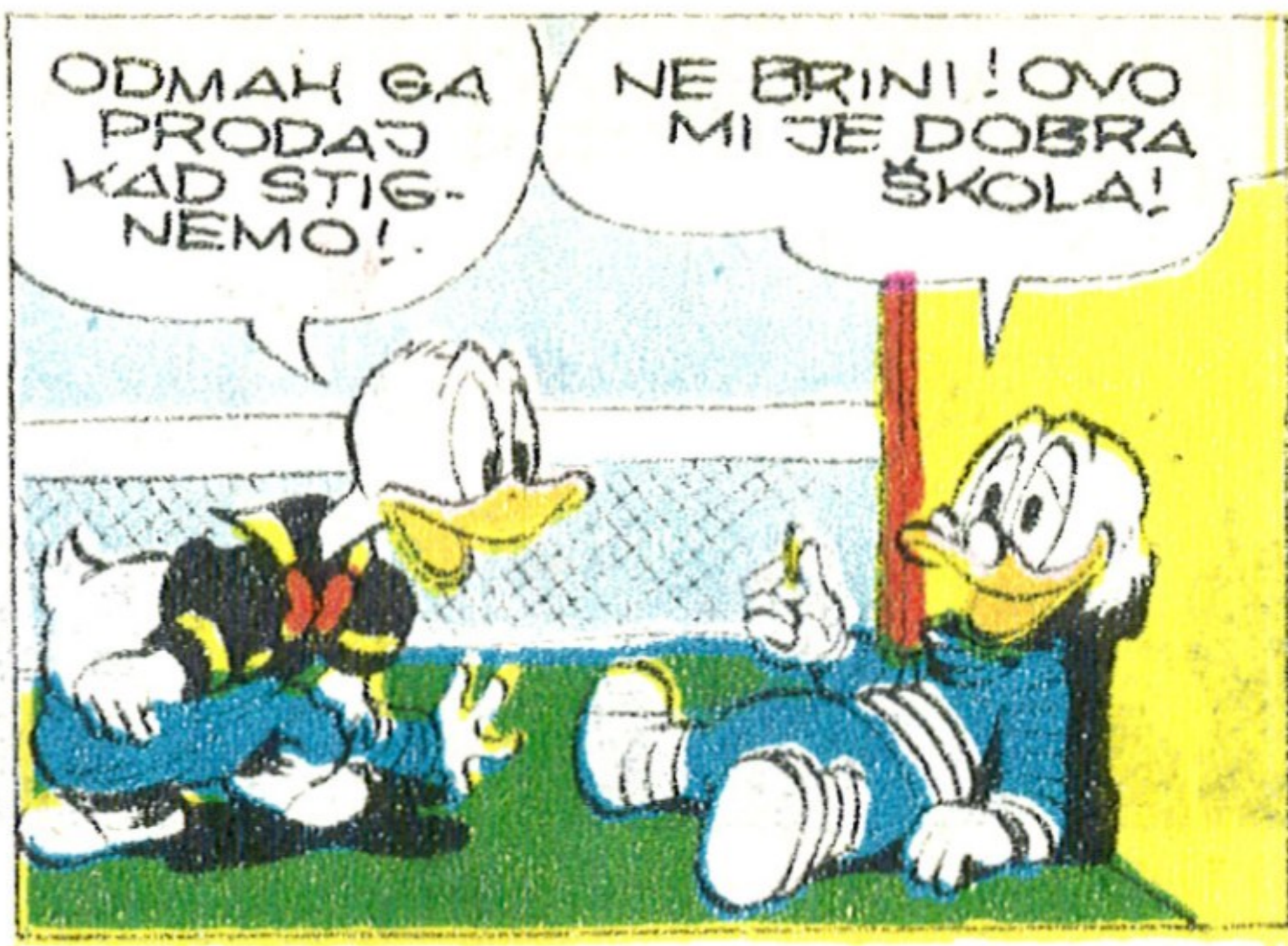

VLAJO JE
IZVUKAO
SVOJE
UMORNE
ROBAKE...

UHVATIO SAM JE-
DAN NOVČIĆ!
KOJA SREĆA!

ODMAH GA
PRODAJ
KAD STIG-
NEMO!

NE BRINI! OVO
MI JE DOBRA
ŠKOLA!

UBRZO...
ODLUČIO
SAM DA
PRODAM NOVČIĆ
IZ 1916-TE! JE-
DINI NA SVIJETU!

CIJENA JE
I DALJE
ISTA!

PA, ŠTO ČE-
KATE! KU-
PUJITE!

JA DA
KUPIM?!

SLUŠAJTE! SAMO JEDAN
ČOVJEK IMA DOVOLJNO
NOVCA DA GA KUPI!

JE LI?
TKO TO?

JEDAN LUČKASTI
BOGATAŠ ZVANI
BAJO PATAK!

I, TAKO...

HEJ, STRIČE BAJO!
OVDJE PIŠE DA SE
MOŽE DOBRO ZARADI-
TI NA STARIM
MARKAMA!

SVAŠTA! ŠTO
MU BI?!

Mikijevo

KRIZALJKA

OSMOSMJERKA (MUZIČKI INSTRUMENTI)

Pojmove iz zadanog popisa treba pronaći u mreži mozaika koristeći jedan od osam smjerova: vodoravno, slijeva nadesno i obratno, okomito, odozgo prema dolje i obratno, dijagonalno, slijeva gore prema desno dolje i obratno, te dijagonalno, slijeva dolje prema gore i obratno. Poneka slova se mogu koristiti i više puta.

O	F	I	K	L	E	I	D	A	A	N	J	T	U	L
A	L	A	R	I	V	S	L	T	A	N	U	E	K	
K	L	E	A	O	B	O	U	B	O	J	P	I	O	
J	I	U	Č	U	D	A	U	B	K	O	N	A	N	
A	R	C	R	N	L	B	M	O	S	O	I	R	T	
L	I	R	A	F	O	O	K	A	R	I	N	A	R	
A	C	B	K	T	R	L	S	P	I	N	E	T	A	
L	A	O	R	T	A	L	O	N	O	F	A	I	B	
A	L	O	D	N	A	M	R	I	V	A	L	K	A	
B	A	J	A	N	I	L	O	I	V	I	N	A	S	

Kada pronadete i prekrizite sve zadane pojmove, na kraju će vam ostati pet slobodnih slova koja, čitana po vodoravnim redovima, daju konačnu odgonetku, još jedan muzički instrument.

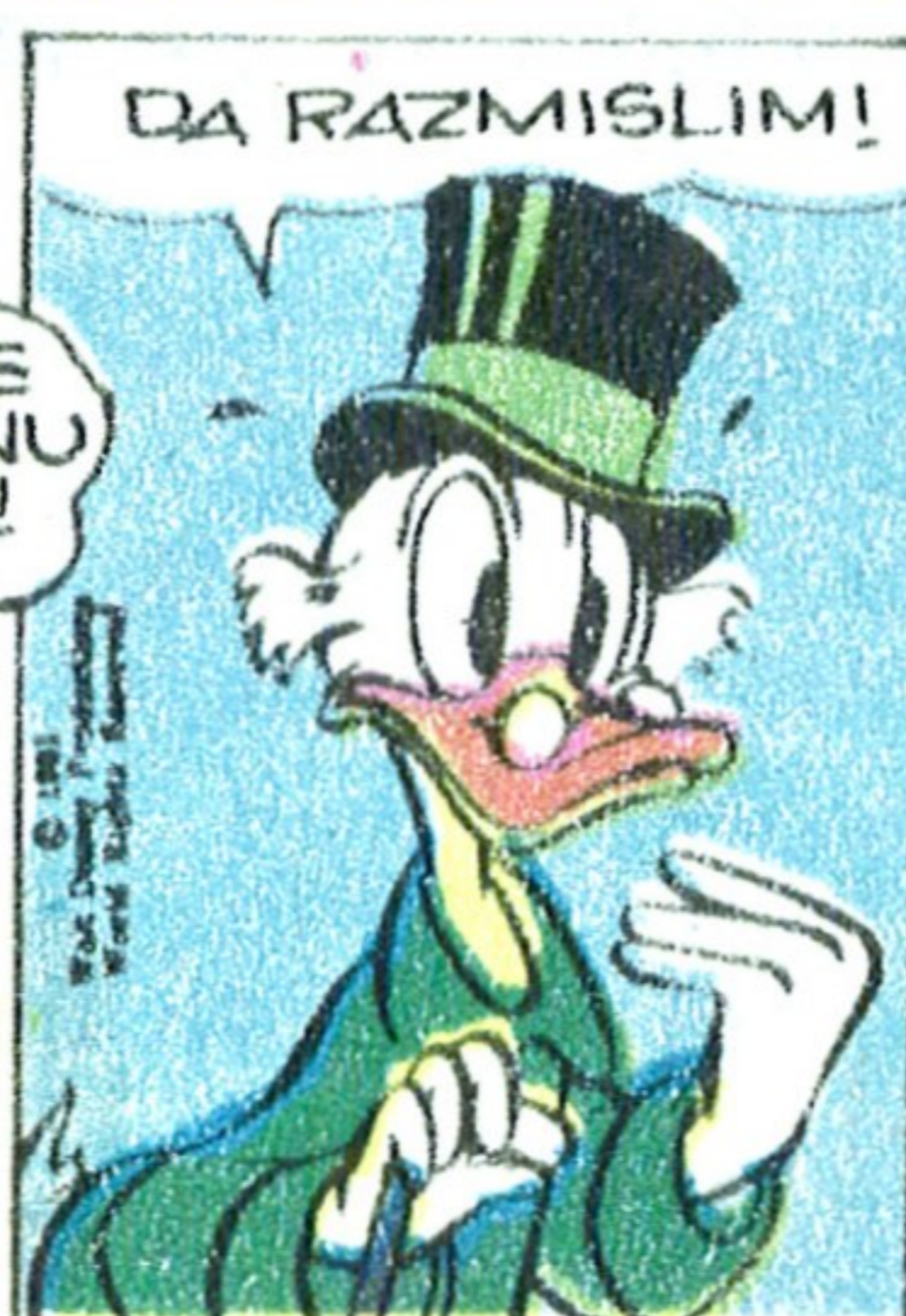
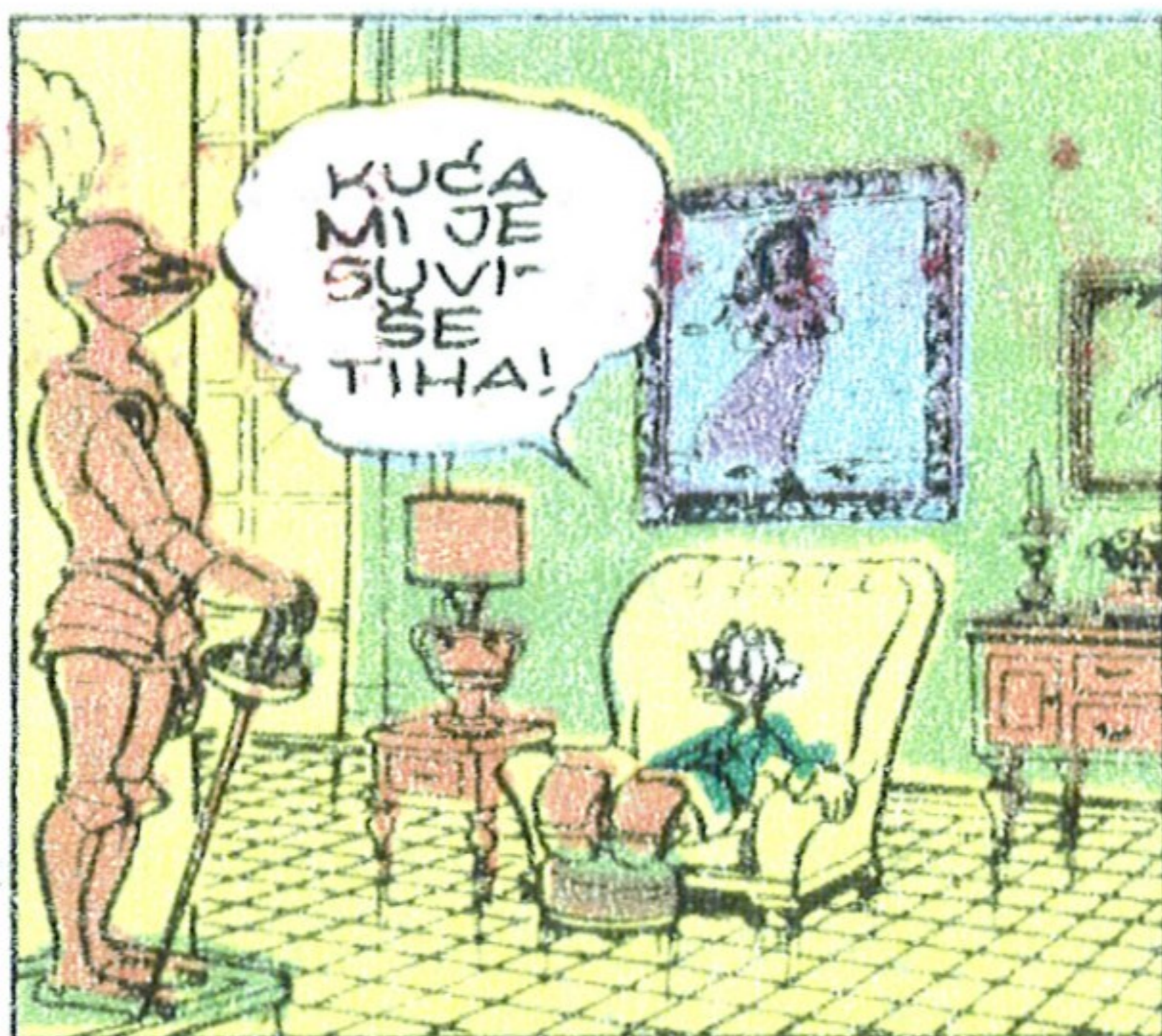
Popis muzičkih instrumenata:

AULOS, BAJAN, BALALAJKA, BANDOLA, BLOKFLAUTA, BUBANJ, FONOLA, FRULA, KINOR, KITARA, KLAVIR, KOKJU, KONTRABAS, LIRA, LIRICA, LUTNJA, MANDOLA, OBOA, OFIKLEID, OKARINA, SOPEL, SPINETA, SVIRALA, TROMBON, VINA, VIOLINA, VIOLONČELO.

Rješenje: VHTIO

V. Maksimović, Beograd

BAJO PATAK

WWW.STRIPZONA.COM

